

Univerzita Palackého v Olomouci
Právnická fakulta

Radim Koseček

Zavedení dynamického nákupního systému

Rigorózní práce

Olomouc 2018

„Prohlašuji, že jsem rigorózní práci na téma „Zavedení dynamického nákupního systému“ vypracoval samostatně a citoval jsem všechny použité zdroje.“

V Praze dne 2.10.2018

.....
Mgr. Radim Koseček

Rád bych touto cestou poděkoval svým nejbližším za trpělivost, důvěru a neutuchající podporu, kterou mi poskytovali při psaní této rigorózní práce a poskytují po celou dobu trvání mé právní praxe.

Obsah

Seznam použitých zkratk	9
Úvod	11
1 Právní úprava zadávání veřejných zakázek	14
1.1 Postavení práva veřejných zakázek v českém právním řádu	14
1.2 Základní prameny práva veřejných zakázek	16
2 Definice veřejné zakázky a její znaky	20
2.1 Ekonomické a právní pojetí	20
2.2 Pozitivní způsob vymezení	20
2.2.1 Uzavření smlouvy	21
2.2.2 Subjekty smlouvy	23
2.2.3 Předmět smlouvy	23
2.2.4 Úplatnost smluvního vztahu	24
2.3 Negativní způsob vymezení	24
3 Právní úprava DNS	26
4 Definice DNS	28
4.1 Systém	29
4.2 Elektronický systém	31
4.2.1 Elektronická komunikace	31
4.2.2 Elektronický nástroj	34
4.3 Otevřený systém	37
4.3.1 Osobní rovina	37
4.3.2 Časová rovina	39
4.4 Charakteristický předmět veřejných zakázek	40
5 Zavádění DNS	42
5.1 Obecně o zavádění DNS	42
5.2 Obecně o zadávacím řízení	44
5.3 Zadávací řízení na zavedení DNS	45
6 Zadávací dokumentace na zavedení DNS	50
6.1 Obecně o zadávací dokumentaci	50
6.2 Náležitosti zadávací dokumentace specifické pro užití řízení	51
6.3 Náležitosti zadávací dokumentace specifické pro DNS	54
6.3.1 Druh veřejných zakázek	55
6.3.2 Předmět veřejných zakázek	55

6.3.3	Předpokládaná hodnota veřejných zakázek	58
6.3.4	Informace o rozdělení do kategorií	61
6.3.5	Kritéria pro zařazení do DNS	64
6.3.6	Informace o elektronickém nástroji a komunikaci	68
6.3.7	Doba trvání DNS	69
6.3.8	Informace o zavedení DNS	71
6.3.9	Nepřípustné zadávací podmínky	71
7	Průběh zadávacího řízení na zavedení DNS	74
7.1	Obecně	74
7.2	Běh lhůty pro podání žádostí o účast	75
7.3	Posouzení žádostí o účast	77
7.4	Zavedení DNS	78
7.5	Povinnosti zadavatele po zavedení DNS	79
7.6	Zrušení zadávacího řízení na zavedení DNS	81
8	Změna zadávací dokumentace po zavedení DNS	83
9	Fungování zavedeného DNS	87
9.1	Podávání žádostí o účast po zavedení DNS	87
9.2	Podání žádosti o účast po uplynutí lhůty pro podání žádostí o účast	91
9.3	Ověřování kvalifikace zařazených dodavatelů	92
9.4	Prokázání nezpůsobilosti	94
9.5	Pravidla pro doklady a prokazování splnění kvalifikace v zavedeném DNS	95
	Závěr	96
	Seznam zdrojů	99
	Abstrakt	105
	Abstract	105
	Seznam klíčových slov	106
	List of the key words	106

Seznam použitých zkratk

DNS	dynamický nákupní systém ve smyslu § 138 a násl. ZZVZ
NOZ	zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
Směrnice	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES
ÚOHS	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
ZVZ	zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
ZZVZ nebo Zákon	zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů

Úvod

Mým cílem při volbě tématu mé rigorózní práce bylo zvolit takové téma, které nebude ryze teoretickým pojednáním o určité právní problematice, ale u kterého budu moci vyjádřit své teoretické znalosti, praktické zkušenosti a vlastní názory, které aplikuji v praxi. Mým cílem zároveň bylo, aby mnou podané zpracování daného tématu přineslo do příslušného okruhu odborné veřejnosti nové názory, které jsou doposud v rámci odborné literatury nezakotveny a které mohou odbornou veřejnost obohatit či alespoň poukázat na jiný možný úhel pohledu. Vzhledem ke skutečnosti, že celá má dosavadní právní praxe, a to již od dob studia na právnické fakultě, se zaměřuje na právo veřejných zakázek, bylo jednoznačné, že téma mé rigorózní práce se musí vztahovat právě k této právní oblasti.

S ohledem na mnou vytyčené cíle je tématem této rigorózní práce dynamický nákupní systém. DNS představuje zvláštní způsob zadávání veřejných zakázek, který doposud není v České republice příliš rozšířen. Tento stav je však dle mého názoru, který bude dále podrobněji přiblížen, zapříčiněn jeho ne příliš dokonalou právní úpravou podle ZVZ, což však lze nyní mít za účinnosti nové právní úpravy podle Zákona za překonané, a lze tak dle mého názoru očekávat zvýšený zájem o DNS. Samotné zadávání veřejných zakázek prostřednictvím DNS se rozděluje do dvou na sebe navazujících fází, kdy v rámci první fáze dochází k vytvoření, tzv. zavedení, DNS a teprve ve druhé fázi dochází jeho prostřednictvím k zadávání veřejných zakázek. Téma této rigorózní práce se zaměřuje právě na onu první fázi, ve které dochází k zavedení DNS. Důvodem pro takové zúžení celé problematiky DNS je v první řadě skutečnost, že fáze zavádění DNS je rozhodující pro možné zadávání veřejných zakázek jeho prostřednictvím, a to i z pohledu legálnosti takového zadávání. V druhé řadě je důvodem také omezený maximální rozsah rigorózní práce, neboť obě fáze, tj. zavádění DNS i zadávání konkrétních veřejných zakázek jeho prostřednictvím, jsou velmi zajímavé a také dosti problematické, přičemž mým cílem nebylo poskytnout komplexní a obecné právní pojetí obou fází, ale dostatečně podrobné právní pojetí alespoň jedné z nich, které je schopno v souladu s mými cíli přinést určitý vědecký i praktický přínos odborné veřejnosti.

Co se týče mých zkušeností s DNS, vycházím ze svého působení v ústředním orgánu státní správy, kde jsem měl mj. na starost vývoj nové koncepce centralizovaného zadávání veřejných zakázek, ve které bylo rovněž přistoupeno k využití DNS pro zadávání centralizovaných veřejných zakázek, na což jsem v rámci své působnosti vytvářel nová interní pravidla pro centralizované zadávání veřejných zakázek a v rámci toho zavedl několik DNS přesahujících hodnoty 1,3 miliardy Kč.

Cílem této rigorózní práce je poskytnout odborné veřejnosti mnou dosavadně nabyté teoretické znalosti, praktické zkušenosti a názory vztahující se k zavádění DNS. Cílem je rovněž také posoudit právní úpravu *de lege lata*, poukázat na její nedostatky či dle mého názoru na její nesprávné pojetí a *de lege ferenda* navrhnout její změny, které považuji za vhodné. V neposlední řadě je cílem této rigorózní práce poskytnout zadavatelům určité vodítko a potřebné informace pro zavádění DNS a pro řešení problémů, se kterými se jisto jistě při této činnosti potkají.

Z pohledu časového je tato rigorózní práce zaměřena zejména na aktuální právní úpravu podle Zákona a aktuální evropskou právní úpravu podle Směrnice. Současně je však tato právní úprava na relevantních místech porovnávána s předchozí právní úpravou podle ZVZ, a to se záměrem poukázat na jejich vzájemné odlišnosti a totožnosti. Z pohledu územního je tato rigorózní práce zaměřena na posouzení právní úpravy obsažené v právním řádu České republiky a právní úpravy Evropské unie.

Impulsem pro zpracování tohoto tématu pro mě bylo také jeho nedostatečné zpracování v odborné literatuře. V současnosti je odborné zpracování tohoto tématu zakotveno pouze v právních komentářích, to však jen velmi obecně, a stručně pak pouze v jedné odborné knižní publikaci¹, která se však vztahuje k předchozí právní úpravě podle ZVZ a celkově k elektronickému zadávání veřejných zakázek, nikoliv toliko podrobně k DNS a procesu jeho zavádění. Rozsah zpracování tohoto tématu není bohužel rozdílný ani na půdě celé Evropské unie, kde se lze setkat jen s několika málo odbornými články, které se však zaměřují toliko pouze na obecný popis DNS. Rovněž také doposud nejsou k dispozici relevantní rozhodnutí ÚOHS, soudů správního soudnictví či Soudního dvora Evropské unie, neboť problematika zavádění DNS nebyla před těmito orgány zatím nijak zvlášť podrobně řešena. Tato skutečnost je spojena také s nedostatečným množstvím odborných zdrojů, ze kterých bylo možné při zpracování této rigorózní práce vycházet. Nicméně právě nedostatečné množství odborných zdrojů k tomuto tématu považuji za přednost této rigorózní práce, neboť je schopna odborné veřejnosti poskytnout nové názory, poznatky a zkušenosti.

Co se týče metodologického přístupu ke zpracování této rigorózní práce, aplikoval jsem zejména metody syntézy, analýzy, indukce, dedukce, abdukce, komparace a dále také zejména co do použití obecných institutů Zákona metodu analogie a v poslední řadě metodu abstrakce.

---

¹ POREMSKÁ, Michaela. *Elektronické zadávání veřejných zakázek*. 2013. Wolters Kluwer.

Z hlediska systematiky je rigorózní práce rozdělena do devíti kapitol. V rámci první kapitoly bude úvodem obecně a stručně pojednáno o právní úpravě zadávání veřejných zakázek. V druhé kapitole bude rozebrána definice veřejné zakázky, která je velmi důležitá pro pochopení institutu DNS a procesu jeho zavádění, a bude na ni v průběhu rigorózní práce opakovaně odkazováno. V rámci třetí kapitoly bude úvodem k DNS stručně poukázáno na právní úpravu DNS. Čtvrtá kapitola patří ke stěžejním kapitolám této rigorózní práce a budou v ní podrobně vymezeny definiční znaky DNS, přičemž správné pochopení těchto definičních znaků je rozhodující pro správný postup zadavatele při zavádění DNS např. z hlediska aplikovatelnosti obecných ustanovení Zákona, na které právní úprava DNS výslovně neodkazuje. V rámci páté kapitoly bude pojednáno o základech zavádění DNS, o klasickém zadávacím řízení a specifickém zadávacím řízení pro zavedení DNS. Kapitola šestá je další stěžejní kapitolou, ve které jsou rozebrány základní náležitosti zadávací dokumentace, podle které je DNS zaveden a která obsahuje podmínky, jejichž splnění musí být dodavateli prokázáno, aby mohli být do DNS zařazeni. V kapitole sedmé, která je další stěžejní kapitolou, je již podrobně rozebrán průběh zadávacího řízení na zavedení DNS, a to zejména ve vztahu ke specifickým DNS. Kapitola osmá pak posuzuje pro DNS specifickou problematiku možné změny zadávací dokumentace i po ukončení zadávacího řízení na zavedení DNS, což je v jiných zadávacích řízeních nepřípustné. Poslední devátá kapitola pak popisuje okolnosti a procesy samotného fungování DNS, např. z pohledu rozšiřování okruhu v DNS zařazených dodavatelů.

Budu doufat, že se Vám bude mé zpracování tohoto tématu líbit, a že se mi tak podaří naplnit cíle této rigorózní práce. Současně si dovoluji uvést, že veškeré mé názory uvedené v této rigorózní práci jsem uvedl na základě mých veškerých dosavadních znalostí a zkušeností v této oblasti a s mým nejlepším vědomím a svědomím. Jak již bylo ovšem uvedeno, jedná se o oblast doposud z pohledu odborné literatury a judikatury příliš neupravenou a je tak zcela přirozené a správné, že se mnou nemusíte v mnohém souhlasit, pro což si dovoluji závěrem převzít a citovat výrok Margaret Thatcherové: *„Miluji diskusi. Neočekávám od nikoho, že bude jen sedět a souhlasit se mnou.“*

1 Právní úprava zadávání veřejných zakázek

1.1 Postavení práva veřejných zakázek v českém právním řádu

Právo veřejných zakázek nelze v českém právním řádu z hlediska jeho zařazení jednoznačně klasifikovat do konkrétního tradičního právního odvětví, ba naopak je nutné toto právo označit jako právo multidisciplinární, v jehož úpravě se snoubí prvky soukromého i veřejného práva.² Toto prolínání do jista není specifikem pouze práva veřejných zakázek, ale lze konstatovat, že se bude ve stále větší míře v mnoha právních oborech jednat o projev soudobého českého práva, který je odvislý od dynamického vývoje mnoha oblastí lidského života a s tím spojených potřeb vzniku nových právních úprav.³

Diferenciace jednotlivých právních norem práva veřejných zakázek do konkrétního tradičního právního odvětví nevytváří problémy pouze v rovině teoretické, ale rovněž v rovině praktické, neboť má značný vliv na následnou interpretaci a aplikaci těchto právních norem. Mezi tyto tradiční právní odvětví, jejichž prvky se v právu veřejných zakázek projevují, se řadí právo správní, finanční, obchodní, občanské a v neposlední řadě rovněž také právo mezinárodní a evropské, neboť většina české právní úpravy zadávání veřejných zakázek vychází z práva Evropské unie a základních principů vnitřního trhu Evropské unie, tj. volného pohybu zboží, služeb, osob a kapitálu.

Při diferenciaci jednotlivých právních norem práva veřejných zakázek dle konkrétního tradičního právního odvětví je nutno vycházet již ze samotné podstaty práva veřejných zakázek, kterou je nastavení zákonných pravidel veřejného investování, tj. vynakládání veřejných prostředků subjekty s těmito prostředky hospodařícími, tzv. zadavateli⁴, což se dotýká zejména práva rozpočtového zařazeného do práva finančního.

Základním účelem práva veřejných zakázek pak je zajištění, aby veřejné prostředky byly vynakládány hospodárně, efektivně a účelně, tj. v souladu s tzv. principy 3E.⁵ Kontrola dodržení těchto principů při vynakládání veřejných prostředků je pak cílem finanční kontroly prováděné příslušnými kontrolními orgány podle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční

---

² JURČÍK, Radek. *Veřejné zakázky a koncese*. 2. dopl. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, s. 57.

³ Srov. náleží Ústavního soudu ze dne 10.01.2001, sp. zn. Pl. ÚS 33/2000.

⁴ Viz § 4 ZZVZ.

⁵ Viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26.04.2012, sp. zn. 62 Af 61/2012, potvrzený rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11.01.2013, sp. zn. 5 Afs 43/2012; nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 05.06.2008, sp. zn. 1 Afs 20/2008.

kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), což spadá opět do práva finančního.

Právo veřejných zakázek svého základního účelu dosahuje zejména tím, že vytváří podmínky pro to, aby smlouvy na plnění, které je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány na základě účinné hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli⁶, tj. subjekty, které takové plnění zadavatelům nabízí.⁷ Účinná hospodářská soutěž a konkurenční prostředí jsou zajištěny dodržením zejména zásad zadávání veřejných zakázek vymezených v § 6 ZZVZ, tj. zásady transparentnosti, přiměřenosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, a pravidel zvláštního kontraktačního procesu upravených v Zákoně, který má zajistit výběr konkrétního dodavatele, se kterým bude uzavřena smlouva na veřejnou zakázku, tzv. zadávací řízení. Toto zadávací řízení se podobá klasickému občanskoprávnímu předmluvnímu vyjednávání při výběru smluvního partnera, které rovněž směřuje k uzavření smlouvy a které je typickým institutem práva soukromého. Oproti klasickému občanskoprávnímu předmluvnímu vyjednávání je však v rámci zadávacího řízení autonomie vůle stran zejména co do svobody volby smluvního partnera a částečně také co do obsahu a formy právního jednání značně omezena. Takové omezení, které se projevuje v dodržování pevně stanovených pravidel zadávacího řízení, lze mít jednoznačně za potřebné k ochraně veřejných prostředků, a to zejména s ohledem na to, že veřejnoprávní subjekt na rozdíl od subjektu soukromoprávního nenakládá při uspokojování svých potřeb s vlastními finančními prostředky a jeho motivace vynakládat veřejné prostředky účelně, hospodárně a efektivně nemusí být bez pevně stanovených pravidel takového vynakládání veřejných prostředků zcela jistě zajištěna.

Volba konkrétního druhu zadávacího řízení či jiného zvláštního postupu zadávání veřejných zakázek je pak strategií spadající opět do oblasti finanční, neboť konkrétní způsob zadávání veřejné zakázky ovlivňuje naplnění shora uvedených principů hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti při vynakládání veřejných prostředků, přičemž některé způsoby zadávání veřejných zakázek jsou schopné tyto principy naplnit více než způsoby jiné. Právní rozbor jednoho z několika Zákonem předepsaných způsobů zadávání veřejných zakázek, resp. přesněji řečeno vytvoření tohoto způsobu, je předmětem této rigorózní práce.

Vymezení zadavatelů, jakožto subjektů povinných nakládat s veřejnými prostředky v souladu s účelem práva veřejných zakázek, pak spadá do správního práva hmotného. Nutno ovšem poznamenat, že zadavatelé bez ohledu na svůj charakter orgánu veřejné moci

---

⁶ § 5 ZZVZ.

⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.6.2008, sp. zn. 1 Afs 20/2008.

nevystupují v zadávacím řízení a nevstupují do smluvního vztahu s vybraným dodavatelem v rámci vrchnostenské pozice. Smlouva na plnění veřejné zakázky uzavřená mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem je soukromoprávní povahy a podléhá NOZ a nejedná se o veřejnoprávní smlouvu dle správního řádu.⁸

Následný přezkum dodržení Zákonných pravidel zajišťujících účinnou hospodářskou soutěž a konkurenční prostředí mezi dodavateli je vykonáván ze strany správního orgánu, a to ÚOHS, přičemž případné trestání za porušení těchto pravidel má již zcela veřejnoprávní charakter a podléhá úpravě správního práva procesního a přestupkového práva.

Dále lze rovněž poukázat na postavení práva veřejných zakázek jakožto pedagogické disciplíny, přičemž v České republice je na právnických fakultách prozatím vyučováno nikoliv jako samostatný předmět, ale velmi obecně a v rozsahu potřeb jiných předmětů, zejména v rámci práva finančního, obchodního nebo správního.

Na základě výše uvedeného tak lze konstatovat, že právo veřejných zakázek představuje smíšenou právní úpravu, která stojí na pomezí práva soukromého a veřejného a ve které se projevují prvky několika tradičních právních odvětví, přičemž příklonění se k určitému právu či tradičnímu právnímu odvětví je potřeba posuzovat vždy dle smyslu a účelu jeho konkrétních právních norem.

1.2 Základní prameny práva veřejných zakázek

Z hlediska základního dělení pramenů práva lze i v případě práva veřejných zakázek jeho prameny rozdělit dle jejich původu na mezinárodní, komunitární a vnitrostátní.

Za mezinárodní prameny práva veřejných zakázek je možné označit jen několik málo dohod uzavřených mezi Evropskou unií a třetími státy, přičemž lze mít za to, že jejich význam je z pohledu zadavatele spíše marginální.⁹ Příkladem takového pramene práva je vícestranná mezinárodní dohoda Government Procurement Agreement, tzv. dohoda GPA, uzavřená mezi některými členskými státy Světové obchodní organizace. V aktuální době je k dohodě GPA připojeno 19 smluvních stran, které pokrývají celkem 47 členů Světové obchodní organizace, včetně České republiky.¹⁰ Dohoda GPA upravuje základní procesní požadavky zadávání veřejných zakázek, a to zejména se zaměřením na dodržování zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Smluvní strany dohody GPA se

---

⁸ DVORÁK, David. *Smluvní závazkové vztahy ve veřejných zakázkách a jejich změny*. Praha: C.H. Beck, 2014, s. 57.

⁹ JURČÍK: *Veřejné zakázky a koncese*, s. 57.

¹⁰ Dohoda o veřejných zakázkách GPA.

zavazují tyto základní procesní požadavky zadávání veřejných zakázek na svém území prostřednictvím vnitrostátních právních předpisů zajistit a umožnit tak dodavatelům majícím sídlo na území státu ostatních smluvních stran dohody GPA přístup k tuzemským veřejným zakázkám a nečinit mezi tuzemskými a zahraničními dodavateli neoprávněné rozdíly. Ustanovení dohody GPA byla převzata do komunitárních pramenů práva a následně také do vnitrostátních pramenů příslušných států, přičemž rozdíly těchto úprav lze shledat převážně v rovině formální, zejm. v označení některých institutů. Zadavatel, který bude při zadávání veřejné zakázky dodržovat Zákon, se nemůže dostat do rozporu s dohodou GPA, naopak vnitrostátní a komunitární právní úprava zadávání veřejných zakázek je v některých ohledech přísnější než dohoda GPA.

V případě komunitární právní úpravy jsou prameny práva rozděleny dle evropského právního systému na prameny primárního a sekundárního práva. V případě primárního práva je důležitým právním předpisem práva veřejných zakázek zejm. Smlouva o fungování Evropské unie, která, i přes to, že neobsahuje žádná konkrétní pravidla upravující zadávání veřejných zakázek, zakotvuje čtyři základní principy, od nichž se pak odvíjí právní úprava sekundárního práva oblasti zadávání veřejných zakázek, a to zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti¹¹, volný pohyb služeb¹², volný pohyb zboží¹³ a volný pohyb osob a svobody usazování¹⁴. Smlouva o fungování Evropské unie nepředepisuje, jakým způsobem mají být v procesu zadávání veřejných zakázek tyto principy naplněny, a proto jsou na komunitární úrovni nejdůležitějším pramenem práva zejména směrnice, které spolu s nařízeními a rozhodnutími představují projevy sekundárního práva a které primární právo provádějí.

V případě práva veřejných zakázek lze směrnice rozdělit na dvě základní skupiny, a to tzv. směrnice zadávací a směrnice přezkumné. Zadávací směrnice upravují pravidla zadávání veřejných zakázek a z hlediska oblasti, na kterou pravidla těchto směrnic působí, se dělí podle druhu zadavatele nebo předmětu veřejné zakázky. Mezi aktuálně účinné zadávací směrnice, na jejichž základě byl zpracován a přijat také současný Zákon, se řadí:

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES;

---

¹¹ Článek 18 Smlouvy o fungování Evropské unie.

¹² Článek 56 Smlouvy o fungování Evropské unie.

¹³ Článek 28 Smlouvy o fungování Evropské unie.

¹⁴ Článek 45 a 49 Smlouvy o fungování Evropské unie.

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES;
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí;
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES.

Další skupinu tvoří přezkumné směrnice, jejichž předmětem je právní úprava dozoru nad zadáváním veřejných zakázek a bez jejichž existence by přijetí zadávacích směrnic bylo neúčelné, neboť by nebyl zajištěn přezkum dodržování zadávacích směrnic. Mezi tyto přezkumné směrnice se řadí:

- Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce;
- Směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací;
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek.

Dále lze také zmínit samostatně stojící směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek, která je rovněž jako všechny výše uvedené směrnice implementována do Zákona.

V rámci vnitrostátní právní úpravy je nejvýznamnějším právním předpisem v oblasti zadávání veřejných zakázek Zákon, který byl přijat s ohledem na přijetí třech shora uvedených směrnic z roku 2014 a na vznik povinnosti členských států Evropské unie nová pravidla vyplývající z těchto směrnic do svého vnitrostátního právního řádu do dvou let od jejich přijetí implementovat. S ohledem na značné množství a charakter změn, které tyto směrnice do procesu zadávání veřejných zakázek přinesly a které by si vyžádaly zásadní

zásahy do znění a systematiky tehdejšího ZVZ, přistoupilo Ministerstvo pro místní rozvoj¹⁵ k vytvoření zcela nového a od vzniku České republiky v pořadí již čtvrtého zákona upravujícího oblast zadávání veřejných zakázek.¹⁶ Zákon byl ve Sbírce zákonů České republiky vyhlášen dne 29.04.2016, přičemž účinnosti nabyl dne 01.10.2016, až na výjimky konkrétních ustanovení Zákona. V souvislosti s přijetím Zákona byly rovněž přijaty nové prováděcí právní předpisy, které nabyly účinnosti současně se Zákonem.

Cílem Zákona je dle Ministerstva pro místní rozvoj zejména reflektovat a harmonizovat směrniceovou úpravu zadávání veřejných zakázek, a dále také snížit administrativní zátěž procesu zadávání veřejných zakázek a učinit celý proces zadávání veřejných zakázek maximálně efektivním a srozumitelným pro všechny účastníky zadávacího řízení.¹⁷

Z hlediska všech shora uvedených pramenů práva veřejných zakázek lze poukázat na odlišnou šíři jejich regulace, která je odvislá od finanční hodnoty veřejných zakázek. Zatímco obecná komunitární právní úprava obsažená v primárním právu Evropské unie se v rámci svých obecných principů vztahuje na zadávání veřejných zakázek všech finančních hodnot, tak právní úprava obsažená v zadávacích směrnících stanovuje konkrétní pravidla zadávání pouze pro nadlimitní veřejné zakázky, přičemž právní úpravu zadávání veřejných zakázek nižších finančních hodnot, tj. veřejných zakázek podlimitních a malého rozsahu, ponechává na vůli jednotlivých členských států. Stejně tak dohoda GPA se rovněž vztahuje pouze na nadlimitní veřejné zakázky.¹⁸ Naproti tomu Zákon stanovuje pravidla pro zadávání nadlimitních veřejných zakázek, která vycházejí ze zadávacích směrnic, pravidla pro zadávání podlimitních veřejných zakázek¹⁹ a obecné principy zadávání veřejných zakázek malého rozsahu²⁰, které již vycházejí z vlastní iniciativy zákonodárce.

---

¹⁵ Ministerstvo pro místní rozvoj k tomuto přistoupilo na základě věcného záměru zákona schváleného usnesením vlády ze dne 16.03.2015 č. 180, kterým bylo rozhodnuto o zpracování nového zákona, v němž budou implementovány všechny zadávací směrnice Evropské unie přijaté v roce 2014.

¹⁶ MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Výroční zpráva o stavu veřejných zakázek v České republice za rok 2016* [online]. Portal-vz.cz, s. 3 [cit. 2018-08-26].

¹⁷ Tamtéž.

¹⁸ MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Metodický postup, zda se na veřejnou zakázku vztahuje GPA* [online]. Portal-vz.cz, s. 3 [cit. 2018-08-26].

¹⁹ § 52 - § 54 ZZVZ.

²⁰ § 31 ZZVZ.

2 Definice veřejné zakázky a její znaky

2.1 Ekonomické a právní pojetí

Verejnou zakázku lze definovat prostřednictvím dvou základních přístupů, a to přístupu ekonomického a právního. Z pohledu přístupu ekonomického je veřejná zakázka chápána jako taková „*alokace veřejných zdrojů, kdy se subjekt veřejného sektoru s ohledem na svoje působnosti vymezené zákony rozhodne pořádit určitý veřejný statek či veřejnou službu formou nákupu od externího producenta.*“²¹

Z pohledu přístupu právního není pojem veřejné zakázky v Zákoně na rozdíl od předchozí právní úpravy²² samostatně definován, a proto je nutno vycházet z nově upraveného pojmu „zadání veřejné zakázky“, který svým vymezením v zásadě odpovídá základním znakům veřejné zakázky vyplývajícím ze ZVZ a tehdejší rozhodovací praxe. Pojem „zadání veřejné zakázky“ pak stanovuje věcnou působnost Zákona.

Záměrem zákonodárce pravděpodobně bylo předmětnou definici nevztahovat na samotnou veřejnou zakázku jako takovou, ale spíše na samotný proces zadávání veřejné a jeho ukončení, kterým je uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky.²³

Zadáním veřejné zakázky se podle § 2 odst. 1 ZZVZ pro účely Zákona rozumí „*uzavření úplatné smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem, z níž vyplývá povinnost dodavatele poskytnout dodávky, služby nebo stavební práce. Za zadání veřejné zakázky se nepovažuje uzavření smlouvy, kterou se zakládá pracovněprávní nebo jiný obdobný vztah, nebo smlouvy upravující spolupráci zadavatele při zadávání veřejné zakázky podle § 7 až 12, § 155, 156, 189 a 190.*“ Z uvedeného vyplývá, že pojem zadání veřejné zakázky je vymezen způsobem pozitivním i negativním.

2.2 Pozitivní způsob vymezení

Pozitivní způsob vymezení reflektuje základní definiční znaky veřejné zakázky, které musí být kumulativně naplněny, aby se jednalo o zadání veřejné zakázky ve smyslu Zákona. Mezi tyto definiční znaky patří uzavření smlouvy, subjekty smlouvy, předmět smlouvy, úplatnost smluvního vztahu. Tyto základní definiční znaky byly rovněž potvrzeny Krajským soudem

---

²¹ OCHRANA, František. *Věřejné výdajové programy, veřejné projekty a zakázky: jejich tvorba, hodnocení a kontrola*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011, s. 160.

²² Viz § 7 ZVZ.

²³ PODEŠVA, Vilém a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Zákon o registru smluv: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2016, s. 11.

v Brně, který uvedl, že: „Z ustanovení § 7 odst. 1 ZVZ zdejší soud obecně dovozuje znaky veřejné zakázky následovně: a) vzniká smluvní vztah mezi zadavatelem (který je vymezen v ust. § 2 ZVZ) a dodavatelem (event. dodavateli), b) předmětem veřejné zakázky jsou dodávky, služby nebo stavební práce (plnění veřejné zakázky), c) zadavatel požaduje získání plnění veřejné zakázky, d) dodavatel (event. dodavatelé) poskytuje plnění veřejné zakázky, e) dodavatel za poskytnutí plnění veřejné zakázky požaduje úplatu (úplata je znakem tohoto „obchodu“) a f) zadavatel za poskytnutí plnění veřejné zakázky poskytuje dodavateli (event. dodavatelům) úplatu.“²⁴ Nejsou-li kumulativně naplněny všechny tyto pozitivně vymezené definiční znaky, nejedná se v takovém případě o zadání veřejné zakázky a není tak nutné pro uzavření smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem postupovat podle Zákona. Příkladem může být např. darovací smlouva ve prospěch dodavatele, u které není naplněn znak úplatnosti, nebo smlouva o pronájmu nemovitosti zadavatele, která zase neobsahuje povinný předmět smlouvy a stanovenou pozici smluvních stran, kde zadavatel nevystupuje v roli objednatele apod.²⁵

2.2.1 Uzavření smlouvy

Co se týče uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, není pro naplnění definice zadání veřejné zakázky rozhodující, zda je taková smlouva uzavřena na základě zadávacího řízení či mimo zadávací řízení, to ale pouze za předpokladu, že Zákon takový postup výslovně umožňuje. Obecnou povinností ovšem je, že zadavatel je povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení a uzavření smlouvy na veřejnou zakázku tak nejčastěji bude jeho výsledkem.²⁶ Z pohledu Zákona není, za předpokladu naplnění všech dalších definičních znaků zadání veřejné zakázky, také rozhodující, podle jakého smluvního typu bude veřejná zakázka plněna.

Toto potvrdil také Krajský soud v Brně, který konstatoval, že: „Povahu smluvního vztahu z pohledu zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách nelze posuzovat podle formy, která je k uspokojení požadavku zadavatele po konkrétním plnění zvolena, nýbrž podle materiálního obsahu zadavatelova požadavku a faktické povahy a obsahu jednotlivých úkonů, prostřednictvím kterých má být zadavatelův požadavek uspokojen. Není podstatné, jakým kontraktacním procesem je dosaženo uspokojení zadavatelova požadavku, nýbrž co je oním požadavkem, v čem má spočívat plnění ve prospěch zadavatele a v čem má spočívat protiplnění ze strany zadavatele.“²⁷ Rovněž se k tomuto se vyjádřil také Nejvyšší správní soud, který uvedl, že: „Dále Nejvyšší správní soud plně přisvědčil závěrům krajského soudu,

²⁴ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18.04.2013, sp. zn. 62 Af 35/2012.

²⁵ DVOŘÁK a kol.: *Zákon o zadávání ...*, s. 17.

²⁶ § 2 odst. 2 ZZVZ.

²⁷ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 02.02.2011, sp. zn. 62 Ca 25/2009.

podle kterých je třeba posuzovat povahu daného smluvního typu bez ohledu na formální podřazení uzavřené smlouvy konkrétnímu smluvnímu typu.²⁸ Toto rovněž dále vyplývá také z preambule Směrnice, ve které se k tomuto uvádí, že: „Mělo by být vyjasněno, že tato směrnice by se měla vztahovat na pořízení stavebních prací, dodávek nebo služeb bez ohledu na to, zda k němu dochází prostřednictvím nákupu, leasingu nebo jiných smluvních forem.“²⁹

Definice pojmu zadání veřejné zakázky dále nepředepisuje ani povinnou písemnou formu smlouvy na veřejnou zakázku, což dle všeho odpovídá výše uvedenému záměru zákonodárce vymezit tento pojem maximálně obecným způsobem a jeho dopad tak rozšířit na zadání všech veřejných zakázek bez ohledu na způsob a formu zadání.³⁰ Povinná písemná forma smlouvy je stanovena až v § 51 odst. 3 ZZVZ, který je v systematické části Zákona zařazen do části druhé Základní ustanovení o zadávacích řízeních, z čehož vyplývá, že písemnou formu musí mít pouze taková smlouva na veřejnou zakázku, kterou je zadavatel povinen zadat v zadávacím řízení. S ohledem na tuto skutečnost tak platí, že na jakoukoliv veřejnou zakázku, jež bude zadána mimo zadávací řízení, tj. např. veřejná zakázka malého rozsahu nebo veřejná zakázka splňující obecné či podlimitní výjimky³¹, může být smlouva uzavřena také ústně či konkludentně. Lze předpokládat, že k tomuto bude docházet zejména u nízkých finančních hodnot veřejných zakázek malého rozsahu. Zadavatelům je však nutno doporučit uzavírat smlouvy na veřejné zakázky ve formě písemné, a to minimálně z důvodu právní jistoty či dodržení jiných právních předpisů, kdy např. § 12 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, stanovuje, že: „Je-li majetek nabyván smlouvou, musí být smlouva písemná a s projevy vůle na jedné písemnosti i v případě, že to právní předpisy nevyžadují [...]“

V tomto ohledu lze poukázat také na povinnost zakotvenou v § 8 odst. 2 zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů, dle kterého: „Smlouva, na niž se vztahuje povinnost uveřejnění prostřednictvím registru smluv, musí být uzavřena písemně nebo jiným způsobem umožňujícím uveřejnění smlouvy prostřednictvím registru smluv.“ V případě ústního či konkludentního uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, na kterou se podle tohoto zákona vztahuje povinnost jejího uveřejnění v registru smluv, je tak zadavatel povinen uveřejnit

---

²⁸ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.05.2010, sp. zn. 8 Afs 60/2009.

²⁹ Bod 4 preambule Směrnice.

³⁰ DVOŘÁK, David a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: komentář*. Praha: C.H. Beck, 2017, s. 16.

³¹ § 29 a § 30 ZZVZ.

např. objednávku požadovaného plnění nebo jakýkoliv záznam, který bude obsahovat základní informace o uzavřeném smluvním vztahu.^{32, 33}

2.2.2 Subjekty smlouvy

Co se týče subjektů smlouvy na veřejnou zakázku je pro naplnění definice zadání veřejné zakázky nezbytné, aby smlouva na veřejnou zakázku byla uzavřena mezi zadavatelem³⁴ na jedné smluvní straně a dodavatelem³⁵ na druhé smluvní straně. Není vyloučena možná pluralita jednotlivých smluvních stran, a to jak v případě dodavatele při podání společné nabídky na veřejnou zakázku s více dodavateli, tak v případě zadavatele při společném zadávání podle § 7 nebo § 8 ZZVZ nebo centralizovaném zadávání podle § 9 ZZVZ s více zadavateli.

2.2.3 Předmět smlouvy

Předmětem smlouvy na veřejnou zakázku musí být povinnost dodavatele poskytnout dodávky³⁶, služby³⁷ nebo stavební práce³⁸, a to za úplatu, jakožto protiplnění ze strany zadavatele. Ačkoliv bude ve většině případů takové plnění dodavatele poskytováno přímo zadavateli, je nutné v této souvislosti poukázat na to, že ze Zákonné definice zadání veřejné zakázky nevyplývá, že by plnění muselo být dodavatelem poskytováno přímo ve prospěch zadavatele, a proto může být poskytováno i ve prospěch třetích osob. Pro naplnění Zákonné definice zadání veřejné zakázky je však rozhodující, aby zadavatel byl smluvní stranou smluvního vztahu uzavíraného s dodavatelem, podle kterého zadavatel předmětní plnění po dodavateli požaduje, a to bez ohledu na adresáta takového plnění. Toto vychází také z ustálené rozhodovací praxe, kdy např. Krajský soud v Brně k tomuto uvedl, že: „*Povahu smluvního vztahu z pohledu zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách nelze posuzovat podle formy, která je k uspokojení požadavku zadavatele po konkrétním plnění zvolena, nýbrž podle materiálního obsahu zadavatelova požadavku a faktické povahy a obsahu jednotlivých úkonů, prostřednictvím kterých má být*

---

³² MINISTERSTVO VNITRA. *Metodický návod k aplikaci zákona o registru smluv* [online]. Mvcr.cz, s. 13-14 [cit. 2018-08-26].

³³ Viz zákon č. 249/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb.

³⁴ Viz § 4 ZZVZ.

³⁵ Viz § 5 ZZVZ.

³⁶ § 14 odst. 1 ZZVZ.

³⁷ § 14 odst. 2 ZZVZ.

³⁸ § 14 odst. 3 ZZVZ.

*žadatelův požadavek uspokojen. Není podstatné, jakým kontraktačním procesem je dosaženo uspokojení žadatelova požadavku, nýbrž co je oním požadavkem, v čem má spočívat plnění ve prospěch žadatele a v čem má spočívat protiplnění ze strany žadatele.*³⁹

2.2.4 Úplatnost smluvního vztahu

Posledním definičním znakem zadání veřejné zakázky je úplatnost smluvního vztahu mezi zadavatelem a dodavatelem spočívající v závazku žadatele poskytnout dodavateli za poskytnuté plnění protiplnění. Ačkoliv bude takové protiplnění poskytováno nejčastěji formou úhrady finančních prostředků, není nutné pojem úplatnost z důvodu jeho širokého významu omezovat pouze na takovou formu protiplnění. Za úplatné lze považovat jakékoliv protiplnění poskytované žadatelem dodavateli, a to např. plnění v naturální podobě, plnění spočívající v poskytnutí protislužby, vzdání se potencionálních příjmů, zápočtu vzájemných závazků, pronájmu nemovitostí, převedení vlastnických práv apod. Ačkoliv bude protiplnění zpravidla pocházet přímo od žadatele, definice zadání veřejné zakázky nevylučuje a rozhodovací praxe připouští také poskytnutí protiplnění prostřednictvím třetích osob, např. uživatelů daného plnění poskytovaného dodavatelem. Toto rovněž vychází také z ustálené rozhodovací praxe, kdy např. ÚOHS konstatoval, že: „*V případě dalšího pojmového znaku veřejné zakázky – úplatnosti – se jedná o úplatu zpravidla hrazenou žadatelem, avšak nelze vyloučit ani „nepřímou“ úhradu žadatele, a to například v případech nepeněžitého protiplnění či v případech jiných konstrukcí úplaty, kdy žadatel rozhodne o způsobu úhrady jinými osobami, jako je tomu v šetřeném případě. [...] Je tedy zřejmé, že i v šetřeném případě jde o plnění služeb požadovaných žadatelem za úplatu, které je nutno považovat za veřejnou zakázku, přestože úplatu na základě rozhodnutí žadatele hraďí jiné osoby.*“⁴⁰

2.3 Negativní způsob vymezení

Kromě shora uvedeného pozitivního způsobu vymezení pojmu zadání veřejné zakázky prostřednictvím jeho definičních znaků, vymezuje Zákon tento pojem také negativně, když uvádí, že: „*Za zadání veřejné zakázky se nepovažuje uzavření smlouvy, kterou se zakládá pracovněprávní nebo jiný obdobný vztah, nebo smlouvy upravující spolupráci žadatele při zadávání veřejné zakázky podle § 7 až 12, § 155, 156, 189 a 190.*“⁴¹ Ve všech těchto případech se i přes skutečnost, že mohou

---

³⁹ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 02.02.2011, sp. zn. 62 Ca 25/2009.

⁴⁰ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 23.06.2008, č. j. S121/2008/VZ-12420/2008/510/Od.

⁴¹ § 2 odst. 1 ZZVZ.

být naplněny definiční znaky zadání veřejné zakázky, nejedná o zadání veřejné zakázky a zadavatel tak není povinen pro uzavření smlouvy na pořízovaný předmět plnění postupovat podle Zákona. Kromě smlouvy, kterou se zakládá pracovněprávní či jiný obdobný vztah, se jedná o případy spolupráce zadavatele při zadávání veřejných zakázek, např. smlouvy uzavírané mezi zadavateli v rámci společného zadávání nebo centralizovaného zadávání, smlouvy uzavírané mezi zadavatelem a dodavatelem v rámci vertikální nebo horizontální spolupráce, smlouvy uzavírané mezi zadavatelem a přidruženými osobami nebo společnými podniky v rámci sektorových veřejných zakázek nebo smlouvy uzavírané mezi zadavatelem a dodavatelem v rámci vertikální nebo horizontální spolupráce v případě veřejných zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti.

3 Právní úprava DNS

V souvislosti se vzrůstajícím rozvojem digitální infrastruktury, informačních technologií a zájmem o elektronizaci zadávání veřejných zakázek postupně dochází ke vzniku nových elektronických technik nákupu. Tyto elektronické techniky nákupu představují dle Evropské komise prostředky, které umožňují zvýšit hospodářskou soutěž, posílit efektivitu veřejného investování, zejména co do dosažení časových a finančních úspor, a to za současného dodržení zásad zadávání veřejných zakázek, především zásady transparentnosti. S ohledem na to si Evropská komise vytyčila cíl, že je nutné zavést vhodná pravidla, která zadavatelům umožní takové techniky nákupu plnohodnotně využívat. V rámci tohoto cíle Evropská komise zdůraznila potřebu definovat zejména elektronický dynamický nákupní systém a stanovit zvláštní pravidla pro jeho zavedení, jeho fungování a následné zadávání veřejných zakázek jeho prostřednictvím.⁴²

První významnější právní úprava DNS byla zakotvena v předpisech sekundárního práva Evropské unie, a to v čl. 33 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby a v čl. 15 směrnice č. 2004/17/ES směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb.

Ačkoliv byla implementace shora uvedených směrnic do právního řádu jednotlivých členských států Evropské unie povinná, v případě DNS byla koncepce implementace postavena na bázi dobrovolnosti a záleželo zcela na volné úvaze členských států Evropské unie, zda právní úpravu DNS a možnost zadávání veřejných zakázek jeho prostřednictvím připustí a do svého právního řádu právně zakotví.⁴³ Česká republika tuto možnost připustila a předmětná pravidla upravující DNS do českého právního řádu implementovala prostřednictvím § 93 až § 95 ZVZ.

Právní úprava DNS v ZVZ však dle mého názoru nebyla natolik úspěšná, neboť neumožňovala plně využívat veškeré výhody a přednosti, které DNS nabízí, a zastírala tak jeho základní význam a účel, kterým je flexibilní a efektivní zadávání veřejných zakázek. Zadávání veřejných zakázek v DNS podle pravidel ZVZ bylo možné označit za zdlouhavé,

---

⁴² Bod 12 až 13 preambule směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby.

⁴³ Tamtéž, článek 33 odst. 1.

neflexibilní a z hlediska administrativní náročnosti jeho procesu za nepřilíš se odlišující od klasických zadávacích řízení. Mezi hlavní negativa právní úpravy DNS podle ZVZ lze zařadit především procesní postup jeho zavádění prostřednictvím otevřeného řízení, časovou limitaci jeho použitelnosti, dlouhé procesní lhůty, a zejména také povinnost uveřejňovat zjednodušené oznámení před zahájením každého zvláštního postupu pro zadání veřejné zakázky prostřednictvím DNS, kterým měl zadavatel dávat ostatním doposud v DNS nezařazeným dodavatelům na vědomí svůj záměr poptávat v DNS další plnění, přičemž zejména tato povinnost hrála dle mého názoru na neefektivitě DNS značnou roli.

Skutečnosti o ne zcela úspěšné právní úpravě DNS si byla vědoma také Evropská komise, která konstatovala, že DNS byl upraven sice dostatečně podrobně, nicméně zřejmě nikoliv tak, aby v takto upravené podobě úspěšně fungoval a naplnil tak svůj smysl a účel.⁴⁴ I shora uvedená negativa vzala v potaz také Evropská komise, která si před přijetím nových zadávacích směrnic dala s ohledem na získané zkušenosti za cíl přizpůsobit a zejména co do flexibility zjednodušit pravidla DNS, aby tak již bylo zadavatelům umožněno maximálně využívat jeho výhod.⁴⁵ Nová pravidla DNS jsou obsažena v čl. 34 Směrnice a čl. 52 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES. V případě Směrnice je právní úprava z hlediska systematiky Směrnice zakotvena v Hlavě II Pravidla pro zadávání veřejných zakázek a Kapitole II Techniky a nástroje pro elektronické a souhrnné zadávání veřejných zakázek, kde stojí vedle právní úpravy dalších zvláštních postupů zadávání veřejných zakázek, jako jsou rámcové dohody, elektronických institutů využívaných v procesu zadávání, jako jsou elektronické aukce nebo elektronické katalogy, a postupů upravujících centralizované zadávání veřejných zakázek.

Do českého právního řádu byla tato nová právní úprava Směrnice implementována skrze ustanovení § 138 - § 142 ZZVZ, která jsou z hlediska systematiky Zákona zakotvena v Hlavě III Dynamický nákupní systém, Části šesté Zvláštní postupy, kde stojí vedle ustanovení upravujících další zvláštní postupy zadávání veřejných zakázek jako je rámcová dohoda nebo soutěž o návrh.

---

⁴⁴ EUROPEAN COMMISSION. *Commission staff working paper: Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on Public Procurement* [online]. Eur-lex.europa.eu, 2011, s. 117 [cit. 2018-08-28].

⁴⁵ Body 63 až 66 preambule Směrnice.

4 Definice DNS

DNS je Zákonem definován jako plně elektronický a otevřený systém, který slouží pro zadávání veřejných zakázek, jejichž předmětem je pořízení běžného, obecně dostupného zboží, služeb nebo stavebních prací.⁴⁶ DNS představuje určitou formu zadavatelem vytvořeného elektronického systému, nástroje či prostředku, prostřednictvím kterého zadavatel může dlouhodobě a opakovaně poptávat a pořizovat běžné a obecně dostupné zboží, služby nebo stavební práce, a to od jednoho z dodavatelů, kteří jsou zadavateli již před učiněním takové poptávky známi.

V odborné literatuře se lze setkat také s příhodným a zjednodušeným přirovnáním DNS k elektronickému nákupnímu domu, ve kterém se na jednotlivých odděleních nabízejí od zde dostupných a různých dodavatelů stejné či obdobné komodity.⁴⁷

Samotné zadávání veřejných zakázek prostřednictvím DNS se rozpadá do dvou na sebe navazujících fází. DNS tak představuje dvoufázový způsob zadávání veřejných zakázek, který však není, až na specifické rozdíly typické právě pro DNS, v právní úpravě zadávání veřejných zakázek natolik ojedinělý. Za dvoufázové způsoby zadávání veřejných zakázek lze označit také zadávání veřejných zakázek prostřednictvím rámcových dohod, což představuje další druh zvláštního postupu zadávání veřejných zakázek, nebo také některé druhy zadávacích řízení jako je užší řízení, jednací řízení bez uveřejnění apod.

V rámci první fáze dochází k tzv. zavedení DNS, čímž se rozumí vytvoření DNS. K zavedení DNS dochází prostřednictvím specifického zadávacího řízení, o němž bude pojednáno dále v této rigorózní práci. Tato fáze se pro jeden DNS provádí pouze jednorázově, tzn. že jakmile je DNS zaveden, je po celou dobu svého trvání funkční a připravený pro opakované zadávání veřejných zakázek. Neplatí tedy, že by se před každou veřejnou zakázkou zadávanou v DNS musela první fáze opakovat, takový postup by měl za následek opětovné zavádění nových DNS. Teprve následně v druhé fázi, tj. po zavedení DNS, může dojít jeho prostřednictvím k opakovanému zadávání konkrétních veřejných zakázek, a to po celou dobu trvání DNS.

Ze shora uvedené Zákoné definice lze vyvodit několik základních charakteristických znaků DNS, a to, že se jedná o:

- a) systém, který slouží pro zadávání veřejných zakázek;
- b) plně elektronický systém;

---

⁴⁶ § 138 odst. 1 ZZVZ.

⁴⁷ JURČÍK, Radek. *Zákon o veřejných zakázkách, komentář*. 4. vyd. Praha: C.H. Beck, 2015, s. 887.

- c) otevřený systém;
- d) systém, v němž lze pořizovat běžné a obecně dostupné zboží, služby nebo stavebních práce.⁴⁸

4.1 Systém

V některých odborných publikacích se lze setkat s názory, že DNS je „*zvláštním druhem řízení, ve kterém se zadávají veřejné zakázky*“⁴⁹ či „*zvláštním řízením, které probíhá elektronickou formou*.“⁵⁰ Takové přirovnání není dle mého názoru příliš vhodné, ba naopak může působit jako zavádějící. V rámci shora uvedené Zákonné definice je nutné v první řadě poukázat na to, že DNS není samostatným druhem zadávacího řízení ve smyslu Zákona. Tato skutečnost je reflektována tím, že DNS není obsažen ve výčtu jednotlivých druhů zadávacích řízení uvedeném v § 3 ZZVZ a nelze ho tak za zadávací řízení považovat.

Budeme-li DNS, jakožto výsledek procesu jeho zavádění, zkoumat z pohledu shora uvedených definičních znaků zadání veřejné zakázky, mezi které se řadí uzavření smlouvy, specifické subjekty smlouvy, předmět smlouvy a úplatnost smluvního vztahu, dospějeme k jednoznačnému závěru, že zavedení DNS nelze považovat za zadání veřejné zakázky. V rámci zavedení DNS ani v rámci zařazování dodavatelů do DNS totiž mezi zadavatelem a dodavatelem nedochází ke vzniku jakéhokoliv smluvního vztahu, a už vůbec ne úplatného. Vzhledem ke skutečnosti, že DNS je zaváděn prostřednictvím zadávacího řízení, má řada zadavatelů chybně za to, že výsledkem tohoto zadávacího řízení musí být zadání veřejné zakázky.

Ačkoliv se může zdát, že se jedná o formalismus takřka nedůležitý, opak je pravdou, neboť uvědomění si skutečnosti, že DNS není veřejnou zakázkou ani zadávacím řízením, má zásadní dopad na užití řady institutů zakotvených v Zákoně, které se vztahují výhradně na veřejné zakázky, resp. zadání veřejné zakázky, či na zadávací řízení, a které se tak, není-li v Zákoně, případně dobrovolně zadavatelem v zadávací dokumentaci na zavedení DNS, výslovně stanoveno, v případě DNS neuplatní.

V praxi dochází často k tomu, že zadavatelé chybně označují zadávací řízení na zavedení DNS jako zadávací řízení na veřejnou zakázku a pojem veřejná zakázka tak ztotožňují s pojmem DNS. V tomto ohledu je nutné doporučit, aby se zadavatelé takovému

---

⁴⁸ § 138 odst. 1 ZZVZ.

⁴⁹ POREMSKÁ, Michaela. Rámcové smlouvy versus dynamické nákupní systémy. *Právní fórum*, 2012, roč. 9, č. 1, s. 29.

⁵⁰ JURČÍK: *Veřejné zakázky a koncese*, s. 796.

chybnému užívání označení a pojmosloví vyhnuli, neboť v praxi, zejména mezi dodavateli, kteří nejsou natolik znalí Zákona, toto způsobuje v rámci jejich účasti v DNS interpretační a také aplikační problémy u jiných ustanovení Zákona, které se k pojmu veřejná zakázka, resp. zadání veřejné zakázky, či zadávací řízení již oprávněně vztahují.

Nutno ovšem poznamenat, že zadavatelé v řadě případů vedou k užívání takového chybného označení a pojmosloví externí okolnosti, které nejsou schopni ovlivnit, a to např. předdefinované pojmy a označení ve formulářích pro oznámení, které se podle § 212 ZZVZ odesílají do Věstníku veřejných zakázek či Úředního věstníku Evropské unie, nebo na profilech zadavatelů podle § 214 ZZVZ. Náležitosti těchto formulářů a profilů zadavatelů jsou ve většině případů stanoveny jednotně pro všechny druhy zadávacích řízení a zvláštní postupy a v tomto ohledu natolik nereflektují specifické označení, pojmosloví a postupy v DNS.

Prof. S. Arrowsmith vhodně definuje DNS také jako „*list of registered suppliers that also submit the terms on which they are willing to supply products or services.*”⁵¹ Další zahraniční odborná veřejnost definuje DNS jako “*an electronic marketplace for purchases both below and above the European threshold in which public authority purchasing process take place through a number of successive comparisons among supplier.*”⁵²

V rámci druhé fáze DNS, tj. po jeho zavedení, již dochází jeho prostřednictvím k zadávání konkrétních veřejných zakázek, jehož výsledkem může být zadání veřejné zakázky naplňující všechny výše uvedené definiční znaky zadání veřejné zakázky, a lze tak o zadání veřejné zakázky ve smyslu § 2 odst. 1 ZZVZ oprávněně hovořit.

DNS tak lze s ohledem na výše uvedené definovat jako systém, techniku nebo nástroj, který je vytvořen, funguje a má být používán pro zadávání konkrétních veřejných zakázek. Nejedná se tak o zvláštní druh zadávacího řízení nebo o samostatnou veřejnou zakázku. Vzhledem k zařazení právní úpravy DNS v systematice Zákona a pojmenování předmětné části Zákona je zavádění DNS i následné zadávání veřejných zakázek jeho prostřednictvím označováno také jako zvláštní postupy zadávání veřejných zakázek.

---

⁵¹ ARROWSMITH, Sue. *EU Public procurement law: an introduction: Dynamic purchasing systems* [online]. Nottingham.ac.uk, 2010, s. 257 [cit. 2018-08-28].

⁵² *Dynamic Purchasing System* [online]. Acquistinretepa.it [cit. 2018-08-28].

4.2 Elektronický systém

DNS je dále definován jako systém plně elektronický.⁵³ Tento definiční znak navazuje na výše zmíněný záměr Evropské komise rozšířit do procesu zadávání veřejných zakázek prvky elektronizace a mj. tak zvýšit jeho efektivitu a transparentnost. Vzhledem ke skutečnosti, že prvek elektronizace je pro DNS typický již od jeho prvotního zakotvení v právní úpravě a je jeho charakteristickým znakem, lze DNS považovat za jakéhosi předchůdce plného elektronického zadávání, které se uplatní u ostatních zvláštních postupů a zadávacích řízení a jehož účinnost byla Zákonem odložena na 18. dubna 2017, případně 18. října 2018⁵⁴. Odložení účinnosti povinného elektronického zadávání se však z logiky věci neuplatní pro DNS, o čemž bude pojednáno dále v této rigorózní práci.

4.2.1 Elektronická komunikace

Podstata DNS jako elektronického systému tkví v tom, že celý proces jeho fungování a zadávání veřejných zakázek jeho prostřednictvím, včetně veškeré komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem musí probíhat pouze elektronicky.

Otázkou v tomto směru ovšem zůstává, na kolik se v případě DNS uplatní výjimky z povinné elektronické komunikace, jež jsou zakotveny v § 211 odst. 3 ZZVZ nebo možnost užití ústní komunikace podle § 211 odst. 1 ZZVZ. Co se týče možnosti užití ústní komunikace, je potřeba vycházet ze znění § 211 odst. 1 ZZVZ, který říká, že: *„Komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem v zadávacím řízení a při zvláštních postupech podle části šesté probíhá písemně; není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, lze použít i ústní komunikaci, je-li obsah v dostatečné míře zdokumentován, zejména zápisy, zvukovými nahrávkami nebo soubry hlavních prvků komunikace.“* Ustanovení § 211 odst. 3 ZZVZ k tomuto pak dále doplňuje, že *„Písemná komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem musí probíhat elektronicky [...]“*.

Ustanovení § 211 odst. 1 ZZVZ *in principio* ve vztahu k povinné písemné formě komunikace výslovně zmiňuje jak zadávací řízení, tak zvláštní postupy podle části šesté Zákona. S ohledem na to lze konstatovat, že použití písemné formy komunikace jednoznačně platí rovněž pro DNS. Z hlediska systematiky Zákona je toto ustanovení, stejně jako následné ustanovení § 211 odst. 3 ZZVZ, navíc zařazeno do části desáté Společná

---

⁵³ § 138 odst. 1 ZZVZ.

⁵⁴ Ustanovení § 279 odst. 2 ZZVZ odložilo nabytí účinnosti ustanovení § 211 odst. 3 ZZVZ, tj. povinné elektronické komunikace, v případě veřejných zadavatelů dle § 4 odst. 1 písm. a) a b) ZZVZ a centrálních zadavatelů na 18. dubna 2017, a v případě ostatních zadavatelů na 18. října 2018.

ustanovení, která upravuje společné instituty a postupy závazné pro jakékoliv postupy a instituty upravené Zákonem, což znamená jeho závaznost také pro DNS. Aplikační problém však dle mého názoru nastává v případě ústní formy komunikace, která je připuštěna v § 211 odst. 1 ZZVZ *in medio*, uvedeném slovy „[...] není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, [...]“. Ačkoliv právní úprava ZZVZ vztahující se k DNS možnost ústní formy komunikace výslovně nijak nezakazuje ani výslovně nepřikazuje pouze formu písemné komunikace, je dle mého názoru nutné v tomto směru vycházet ze samotné podstaty, definice a smyslu DNS. Jak již bylo v této rigorózní práci pojednáno, definičním znakem DNS je, že se jedná o systém „plně elektronický“, což v podstatě dle mého názoru znamená, že elektronicky by v rámci DNS mělo probíhat nejenom jeho fungování a zadávání veřejných zakázek, ale také veškerá komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem. V zahraniční odborné literatuře je tento definiční znak označován více příhodně jako „*completely electronic process*“⁵⁵. Zákon tak v podstatě dle mého názoru v případě DNS „stanovuje jinak“, tj. contra § 211 odst. 1 ZZVZ *in medio*, avšak nikoliv explicitně, nýbrž implicitně v samotné definici a podstatě DNS, jakožto kompletně elektronického procesu. S ohledem na tuto skutečnost je dle mého názoru možnost užití ústní komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem v DNS naprosto vyloučena.

Již výše zmíněné ustanovení § 211 odst. 3 ZZVZ, jehož účinnost byla v Zákoně odložena, dále taxativně stanovuje výjimky, za kterých je možné, aby písemná komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem probíhala v podobě listinné. Dle důvodové zprávy k Zákonu toto má reflektovat situace, kdy elektronická komunikace není z praktických důvodů možná.⁵⁶ Interpretačním a aplikačním problémem v tomto případě opět je, zda se zde uvedené výjimky z povinné elektronické písemné komunikace užijí rovněž také pro DNS.

Dle stanoviska expertní skupiny Ministerstva pro místní rozvoj je § 211 odst. 3 ZZVZ nutné ze systematického hlediska považovat za pravidlo konkretizující obecné pravidlo dle § 211 odst. 1 ZZVZ, přičemž povinnost elektronizace písemné komunikace tak dopadá komplexně na komunikaci uskutečňovanou v rámci zadávacího řízení nebo zvláštních postupů podle části šesté Zákona.⁵⁷ Z tohoto tak lze na první dojem usuzovat, že § 211 odst. 3 ZZVZ je kromě písemné elektronické komunikace pro DNS přímo uplatnitelný i co do možnosti užití zde stanovených výjimek. Aplikaci § 211 odst. 3 ZZVZ

---

⁵⁵ ØLYKKE, Grith S., SANCHEZ-GRAELLS, Albert. *Reformation or deformation of the EU public procurement rules*. Northampton, MA: Edward Elgar Publishing, 2016, s. 231.

⁵⁶ Důvodová zpráva k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. s. 414. § 211 ZZVZ.

⁵⁷ MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu* [online]. Portal-vz.cz, s. 1 [cit. 2018-08-19].

na DNS jako celku lze dovést i ze znění § 279 odst. 3 písm. a) ZZVZ, ve kterém se uvádí, že „odložení účinnosti“ § 211 odst. 3 ZZVZ „se neuplatní“ pro DNS, což lze *de facto* vykládat tak, že ve vztahu k DNS nabývá § 211 odst. 3 ZZVZ účinnosti spolu s nabytím účinnosti Zákona, nikoliv odloženou účinností.

Osobně jsem však toho názoru, že možnost použití výjimek podle § 211 odst. 3 ZZVZ nemůže být pro DNS přípustná. Připuštění této možnosti by *de facto* znamenalo, že i v rámci DNS je možné ve zde stanovených případech komunikovat také v podobě listinné. Toto je pak nehledě na výjimečný charakter těchto výjimek dle mého názoru opět zcela v rozporu s výše uvedeným výkladem k DNS ve věci plně elektronického systému. V souvislosti s tímto uvádím, že dle mého názoru zákonodárce ani nemusel upravovat § 279 odst. 3 písm. a) ZZVZ, neboť elektronická forma písemné komunikace se v rámci DNS musí uplatnit již ze samotné povahy DNS, která je daná jeho definicí. V tomto duchu lze také poukázat na § 279 odst. 3 písm. b) ZZVZ, tj. totožný paragraf a pouze jiné písmeno, který se vztahuje k elektronické aukci, u které si lze snadněji představit, že uplatnění zmíněných výjimek podle § 211 odst. 3 ZZVZ nelze připustit, neboť podstata elektronické aukce tkví mj. v tom, že je právě elektronická, bez jakékoliv možnosti připuštění listinné podoby.

Ačkoliv se k přímé použitelnosti těchto výjimek pro DNS komentářová literatura ve vztahu k § 211 odst. 3 ZZVZ přímo nevyjadřuje, určitý směr úvah lze dovést z komentářové literatury k § 279 odst. 3 písm. a) ZZVZ vztahující se k neodložení účinnosti § 211 odst. 3 ZZVZ v případě DNS, ve které je např. uvedeno, že: „jde z povahy věci o plně elektronizovaný systém“⁵⁸ či „Jde o instituty, jejichž konstrukce v podstatě ani neumožňuje jinou než elektronickou komunikaci.“⁵⁹ V této věci lze rovněž také odkázat na názory zahraniční odborné veřejnosti, dle kterých je pro DNS právě charakteristické, že celého jeho fungování probíhá pouze elektronicky⁶⁰ nebo také na metodiku Ministerstva vnitra vydanou sice na ZVZ⁶¹, ale dle mého názoru co do svých závěrů v této věci stále platnou, nebo rovněž také na názory publikované odbornou veřejností⁶².

V současné době, dokud tato problematika nebude vyřešena v rámci přezkumu dozorového orgánu či soudů správního soudnictví, osobně v praxi postupuji a zadavatelům

---

⁵⁸ DVOŘÁK a kol.: *Zákon o zadávání ...*, s. 1290.

⁵⁹ KRUTÁK, Tomáš, KRUTÁKOVÁ, Lenka, GERYCH, Jan. *Zákon o zadávání veřejných zakázek s komentářem k 1.10.2016*. Olomouc: ANAG, 2016, s. 676.

⁶⁰ TELLES, Pedro. *Public Contracts Regulations 2015 - Regulation 34: Regulation 34 - Dynamic purchasing systems* [online]. Telles.eu, 2015 [cit. 2018-08-29].

⁶¹ MINISTERSTVO VNITRA. *Metodika zadávání v rámci DNS* [online]. Mvcr.cz, 2012 [cit. 2018-08-26].

⁶² RAUS, David, NERUDA, Robert. *Zákon o veřejných zakázkách: Komentář*. Praha: Linde, 2007, s. 661-662.

doporučuji postupovat tak, aby veškerou komunikaci, ke které mezi zadavatelem a dodavatelem v rámci DNS dochází, prováděli v písemné elektronické podobě. Pokud by totiž byl po provedeném přezkumu tento navrhovaný postup shledán jako jediný správný, mohl by opačný postup, tj. komunikace provedená formou ústní či v podobě listinné, znamenat až neplatnost všech úkonů provedených touto formou či podobou komunikace. Pro řešení důsledků takto chybně provedené komunikace by se totiž dle mého názoru aplikoval § 580 NOZ, dle kterého je neplatné takové právní jednání, „[...] které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje.“ S ohledem na znění Směrnice, novou koncepci a cíle Zákona a potřebu posílit elektronické prvky zadávání veřejných zakázek, lze mít jednoznačně za to, že smysl a účel Zákona elektronickou formu písemné podoby komunikace vyžaduje.⁶³

4.2.2 Elektronický nástroj

Jak již bylo výše uvedeno DNS lze charakterizovat jako elektronický systém, prostředek, techniku nebo nástroj, jehož prostřednictvím lze zadávat veřejné zakázky.⁶⁴ DNS jako takový je však dle mého názoru ve své podstatě pouze abstraktním pojmem či institutem. Jedná se pouze o jakousi abstraktní koncepci zvláštního způsobu zadávání veřejných zakázek. Pro praktické využití této koncepce je nejprve nutné ji nějakým způsobem zakotvit v realitě, tj. poskytnout ji reálné technické prostředky, na základě, kterých bude tato koncepce schopna existovat a fungovat. Takovým prostředkem umožňujícím DNS jeho existenci a fungování je elektronický nástroj. Lze tak zjednodušeně říci, že zatímco tedy DNS je pouze abstraktní koncepcí zvláštního způsobu zadávání veřejných zakázek, elektronický nástroj je nosičem této koncepce, který ji umožňuje fakticky existovat a fungovat.

Elektronický nástroj je v § 28 odst. 1 písm. i) ZZVZ definován jako programové vybavení, případně jeho součásti, které jsou spojeny se sítí nebo službou elektronických komunikací a umožňují prostřednictvím této sítě nebo služby příjem nabídek, žádostí o účast apod., v elektronické podobě, včetně jejich zpracování, uchovávání dat a pořízení záznamů o provedených úkonech. Základní charakteristikou elektronických nástrojů je jejich technická neutralita, všeobecná a bezplatná dostupnost pro všechny dodavatele a slučitelnost s běžně užívanými informačními a komunikačními technologiemi.⁶⁵

---

⁶³ Srov. ARROWSMITH, Sue. *The Law of Public and Utilities Procurement: Regulation in the EU and UK: Volume 2*. Thomson Reuters, 2018, s. 669 - 670.

⁶⁴ SMITH, Susie. *Dynamic Purchasing Systems – planning* [online]. Local Government Lawyer, 2016 [cit. 2018-08-26].

⁶⁵ Důvodová zpráva k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. s. 416. § 213 ZZVZ.

Obecná povinnost používání elektronických nástrojů souvisí s již výše zmíněným zavedením povinné elektronické komunikace mezi zadavatelem a dodavateli. Elektronické nástroje mohou být používány jak pro zajištění všech úkonů a procesu celého zadávacího řízení či zvláštního postupu, jako v případě DNS, tak pro jednotlivé úkony nebo procesy, ke kterým může v průběhu zadávacího řízení dojít nebo které mohou být použity, jako např. elektronická aukce, příjem nabídek. Ustanovení § 213 odst. 2 ZZVZ vymezuje základní technické požadavky a podmínky, které musí elektronické nástroje splňovat, mají-li být prostřednictvím elektronických nástrojů přijímány nabídky, žádosti o účast apod., a to např. zajištění přesného stanovení data a času provedení elektronického úkonu, nemožnost manipulace s obsahem provedeného elektronického úkonu, přístup k obsahu elektronického úkonu až po uplynutí relevantních Zákonem stanovených lhůt apod. Další podrobnější požadavky a podmínky fungování elektronického nástroje jsou Ministerstvem pro místní rozvoj stanoveny na základě § 213 odst. 3 ZZVZ ve vyhlášce č. 260/2016 Sb., o stanovení podrobnějších podmínek týkajících se elektronických nástrojů, elektronických úkonů při zadávání veřejných zakázek a certifikátu shody, a jsou to např. podmínky poskytování a přístupu k dokumentům a informacím prostřednictvím elektronického nástroje, doručování prostřednictvím elektronického nástroje, požadavky na provádění elektronických úkonů při zadávání veřejných zakázek a pořizování záznamů o nich apod.

Co se týče výběru elektronického nástroje je zadavatel oprávněn používat svůj vlastní elektronický nástroj, nebo některý z na trhu dostupných komerčních elektronických nástrojů, jako např. E-ZAK⁶⁶, nebo státem garantovaný a bezplatný elektronický nástroj, tzv. NEN – národní elektronický nástroj⁶⁷.

Národní elektronický nástroj (dále jen „NEN“) by měl být na základě rozhodnutí vlády ČR zadavateli používán jako povinný elektronický nástroj, jeho povinné používání však již bylo v minulosti několikrát odloženo, naposledy na 1.7.2018. Ve vztahu k DNS je však k tomuto potřeba uvést, že povinné používání NEN se nebude vztahovat na takový DNS, jehož zadávací řízení pro jeho zavedení bylo zahájeno před 1.7.2018, a to po celou dobu trvání takového DNS. Toto je dle mých zjištění způsobeno tím, že NEN v aktuální podobě neobsahuje funkcionalitu pro převedení zadávacího řízení na zavedení DNS nebo již zavedeného DNS z jiného elektronického nástroje do NEN. Lze tak říci, že pokud výše uvedení veřejní zadavatelé zamýšleli zavést DNS a měli zároveň obavy z povinného používání NEN, bylo nejvhodnější zahájit zadávací řízení na zavedení DNS před 1.7.2018,

---

⁶⁶ Viz <http://www.ezak.cz>.

⁶⁷ Viz <https://nen.nipez.cz>.

čímž by dosáhli toho, že po celou dobu trvání DNS budou moct používat svůj dosavadní elektronický nástroj.

At' už si zadavatel zvolí elektronický nástroj, prostřednictvím kterého bude chtít DNS zavést a následně provozovat, svůj vlastní, jiný komerčně dostupný či národní, vždy platí podle § 213 odst. 4 ZZVZ povinnost zadavatele zajistit a v případě potřeby také prokázat, že daný elektronický nástroj splňuje veškeré právní a technické podmínky stanovené Zákonem a prováděcími právními předpisy. Zákon co do volby důkazu k prokázání těchto skutečností zadavatele nijak nelimituje a výslovně neuvádí jejich taxativní nebo demonstrativní výčet. Je však nutno upozornit na to, že se musí jednat o důkazy, které jsou schopné dané skutečnosti prokázat objektivně, nelze tak akceptovat například čestné prohlášení autora daného elektronického nástroje.⁶⁸ ÚOHS v minulosti již také konstatoval, že k prokázání souladu elektronického nástroje s požadavky stanovenými Zákonem a prováděcími právními předpisy lze použít také znalecký posudek.⁶⁹

Pro zvýšení právní jistoty Zákon v § 213 odst. 4 však stanovuje, že danou souladnost elektronického nástroje lze vždy prokázat certifikátem shody, který vydal subjekt posuzování shody akreditovaný vnitrostátním akreditačním orgánem na základě zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Takto vydaný certifikát shody potvrzuje souladnost daného elektronického nástroje v rozsahu, který je v daném certifikátu shody uveden, a ke všem zadávacím řízením nebo úkonům, které byly prostřednictvím tohoto elektronického nástroje realizovány. Situace je rozdílná u prokazování souladnosti elektronického nástroje jinými způsoby než zmíněným certifikátem shody, neboť v takovém případě se prokázání souladnosti vztahuje vždy ke konkrétnímu kontrolovanému zadávacímu řízení či úkonu prováděnému v elektronickém nástroji, nikoliv však k jiným zadávacím řízením či úkonům učiněným v elektronickém nástroji obecně.⁷⁰ Využití certifikátu shody je však zcela dobrovolné a záleží tedy pouze na zadavateli jakým způsobem a jakými prostředky prokáže souladnost jím používaného elektronického nástroje se Zákonem a prováděcími právními předpisy.

Nicméně vzhledem ke skutečnosti, že důkazní břemeno za předmětný soulad elektronického nástroje leží objektivně zcela na zadavateli a zadavatel se nemůže své odpovědnosti zprostit odkazem na autora takového elektronického nástroje, osobně

---

⁶⁸ DVOŘÁK a kol: *Zákon o zadávání ...*, s. 1045.

⁶⁹ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 30.09.2013, č. j.: ÚOHS-S243,246/2013/VZ-18727/2013/522/JCh.

⁷⁰ Důvodová zpráva k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, s. 416-417. § 213 ZZVZ.

zadavatelům z důvodu právní jistoty doporučuji používat výhradně certifikované elektronické nástroje⁷¹. Jedině tak budou mít vždy jistotu, že jimi používaný elektronický nástroj splňuje veškeré Zákonem a prováděcími právními předpisy stanovené právní a technické podmínky.

K výše uvedenému je vhodné závěrem dodat, že za elektronický nástroj nelze považovat informační systém datových schránek, který nesplňuje všechny požadavky stanovené pro elektronické nástroje ve smyslu Zákona, jako např. požadavek dle § 213 odst. 2 písm. b) nebo c) ZZVZ.⁷²

4.3 Otevřený systém

DNS je dále charakterizován jako systém otevřený. Otevřenost DNS bývá z pohledu teoretického vykládána velmi úzce, a to se zaměřením pouze co do vymezení okruhu dodavatelů, kteří mohou být do DNS zařazeni. Dle mého názoru je však takový výklad zbytečně omezený, neboť otevřenost DNS se neméně důležitě projevuje i v několika dalších aspektech, a proto lze tuto otevřenost DNS vykládat více šířeji, a to s rozlišením roviny osobní a časové.

4.3.1 Osobní rovina

Z pohledu roviny osobní se otevřenost DNS projevuje v první řadě ve vymezení okruhu dodavatelů, kteří mohou být do DNS zařazeni a kteří se následně mohou ucházet o konkrétní veřejné zakázky zadávané v DNS. Do DNS mohou být zařazeni všichni dodavatelé, kteří o to mají zájem, s tím, že tento zájem zadavateli projeví, a kteří prokážou splnění všech podmínek, které zadavatel pro zařazení dodavatelů do DNS stanovil.

Co se týče zmíněného projevu zájmu, tak Zákon výslovně neupravuje konkrétní způsob, jakým má být dodavatelem projeven. Dle mého názoru lze mít z pohledu Zákona za to, že tento zájem je zadavateli implicitně projeven samotným podáním žádosti o účast v DNS ze strany dodavatele a explicitní projev takového zájmu není nutný.

Kromě existence a projevu zájmu ze strany dodavatele je dále pro zařazení do DNS nezbytné prokázat splnění všech podmínek, které zadavatel pro zařazení dodavatelů do DNS stanovil. Tyto podmínky zadavatel stanovuje v zadávací dokumentaci, podle které dochází

---

⁷¹ Viz MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Seznam certifikovaných el. nástrojů dle zákona č. 134/2016 Sb.* [online]. Portal-vz.cz [cit. 2018-08-26].

⁷² Důvodová zpráva k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. s. 416-417. § 213 ZZVZ.

k zavedení DNS, a tedy předem a jednotně pro všechny dodavatele a pro celou dobu trvání DNS, nebudou-li tyto podmínky zadavatelem v průběhu doby trvání DNS v souladu se Zákonem změněny. Okruh dodavatelů, kteří mohou být do DNS zařazeni a kteří tak mohou mít přístup k veřejným zakázkám zadávaným v DNS a možnost se o ně ucházet, je tak přímo ovlivněn zadavatelem stanovenými podmínkami pro zařazení dodavatelů do DNS. S ohledem na tuto skutečnost je nezbytně nutné být při stanovování těchto podmínek obezřetný, neboť příliš přísně stanovené podmínky mohou výrazně omezit okruh dodavatelů zařazených do DNS a současně zvýšit riziko jejich případného rozporu se zásadou zákazu diskriminace podle § 6 odst. 2 ZZVZ či pravidlem stanoveným v § 36 odst. 1 ZZVZ, dle kterého nesmí být zadávací podmínky „stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.“ Příliš přísně stanovené podmínky mohou současně zcela zastrít základní výhody a účel DNS, kterým je flexibilní, opakované a efektivní zadávání veřejných zakázek, neboť takové zadávání je jistě závislé rovněž na velikosti okruhu dodavatelů zařazených v DNS, kteří jsou oprávněni na veřejné zakázky zadávané v DNS podávat své nabídky a kteří tak svou přítomností a s tímto oprávněním vytváří v DNS adekvátní hospodářskou soutěž.

Zadavatel je povinen do DNS zařadit všechny dodavatele, kteří prostřednictvím žádosti o účast v DNS prokážou splnění všech podmínek stanovených zadavatelem pro zařazení do DNS. Zadavatel není oprávněn stanovat ad hoc vůči konkrétnímu dodavateli jakékoliv další podmínky pro zařazení dodavatele do DNS a současně není oprávněn přístup dodavatelů do DNS omezovat prostřednictvím pravidel snižování počtu účastníků zadávacího řízení podle § 111 ZZVZ. Tato skutečnost vyplývá v první řadě z článku 34 odst. 2 Směrnice, dle které „počet zájemců, jimž bude umožněn přístup do systému, nesmí být omezen podle článku 65“, přičemž článek 65 Směrnice upravuje právě snižování počtu kvalifikovaných dodavatelů. V druhé řadě tato skutečnost vyplývá rovněž také z § 111 odst. 5 ZZVZ, dle kterého „Není-li dále stanoveno jinak, zadavatel není oprávněn provést snížení počtu účastníků zadávacího řízení v otevřeném nebo užším řízení.“, přičemž právní úprava obsažená v Zákoně nestanovuje v případě DNS jinak a DNS je zaváděn právě ve specifickém užším řízení.

Otevřenost DNS z pohledu roviny osobní se pak v druhé řadě projevuje rovněž co do vymezení okruhu zadavatelů, kteří mohou DNS zavést a následně jeho prostřednictvím zadávat veřejné zakázky. Zákon v tomto směru okruh takových zadavatelů nijak neomezuje, a proto jednoznačně platí, že DNS mohou zavést a následně jeho prostřednictvím zadávat veřejné zakázky všichni zadavatelé uvedení v § 4 ZZVZ.

4.3.2 Časová rovina

Z pohledu roviny časové se otevřenost DNS projevuje jednak ve vztahu k době přístupnosti DNS pro dodavatele, kteří mají zájem být v DNS zařazeni, a jednak k době jeho trvání a použitelnosti pro zadavatele.

Co se týče prvního z výše uvedeného, tak platí, že DNS je pro dodavatele, kteří mají zájem být v DNS zařazeni, přístupný po celou dobu jeho trvání, tj. *de facto* od zahájení zadávacího řízení na zavedení DNS až po ukončení jeho trvání ze strany zadavatele, ke kterému může dojít buď přímým aktem jeho ukončení nebo uplynutím předem stanovené doby jeho trvání. Dodavatelé jsou oprávněni podávat žádosti o účast v DNS nejenom v první fázi, tj. ve fázi jeho zavádění, ale rovněž také kdykoliv ve druhé fázi, tj. po jeho zavedení, kdy paralelně jeho prostřednictvím už může docházet k zadávání konkrétních veřejných zakázek.⁷³ Zadavatel není oprávněn možnost podávat žádosti o účast do trvajících DNS jakkoli omezit nebo pozastavit, a to ani s ohledem na to, že v DNS právě probíhá zadávání konkrétních veřejných zakázek. Tento projev charakteristického znaku otevřenosti DNS, tj. časově neomezený přístup dodavatelů do již fungujícího DNS, umožňuje opakované a flexibilní zadávání veřejných zakázek a zajišťuje neustálé zvětšování hospodářské soutěže mezi v DNS zařazenými dodavateli, což se následně pozitivně odráží v možnosti získávat na konkrétní veřejné zakázky zadávané v DNS stále ekonomicky výhodnější nabídky.

Ve vztahu k druhému výše uvedenému, tj. době trvání DNS, bude podrobně pojednáno dále v této rigorózní práci v části vztahující se k povinnému obsahu zadávacích podmínek pro zavedení DNS. Obecně však lze na tomto místě v rámci pojednání o charakteristických znacích DNS uvést, že co se týče otevřenosti DNS z hlediska doby jeho trvání, tak nově platí, že doba trvání DNS není jakkoli omezena, tj. Zákon nestanovuje jakýkoliv maximální časový rámec doby jeho trvání. Tato skutečnost představuje jeden z významných posunů od právní úpravy podle ZVZ, která dobu trvání omezovala na maximálně 4 roky⁷⁴, což, jak již bylo shora poznamenáno, shledávám jako jeden z negativních znaků předchozí právní úpravy DNS.

---

⁷³ § 139 odst. 6 a § 140 odst. 1 ZZVZ.

⁷⁴ § 93 odst. 5 ZVZ.

4.4 Charakteristický předmět veřejných zakázek

Dalším definičním znakem DNS je charakter předmětu, který může být prostřednictvím veřejných zakázek zadávaných v DNS pořízován. Co se týče základní typologie veřejných zakázek podle druhu jejich předmětu nedochází v případě DNS k jakémukoliv omezení a lze tak jeho prostřednictvím zadávat veřejné zakázky na pořízení dodávek, služeb i stavebních prací. Specifikem předmětu veřejných zakázek zadávaných v DNS a charakteristickým znakem DNS je ovšem to, že se musí jednat o zboží, služby nebo stavební práce, které jsou běžně a obecně dostupné.⁷⁵

Co se rozumí takovou běžnou a obecnou dostupností předmětu není v Zákoně nijak blíže definováno. Zadavatel je nicméně bez ohledu na to ve fázi přípravy zadávacích podmínek pro zavedení DNS povinen vždy náležitě posoudit, zda jím zamýšlený předmět veřejných zakázek, které bude v DNS zadávat, tyto Zákonem stanovené požadavky splňuje.

Určité vodítko pro definici běžné a obecné dostupnosti předmětu poskytuje právní úprava obsažená ve Směrnici, která v čl. 34 odst. 1 v českém znění uvádí, že zadavatelé mohou DNS využívat „*Pro uskutečňování nákupů pro běžnou potřebu, jejichž vlastnosti vzhledem k běžné dostupnosti na trhu splňují požadavky veřejných zadavatelů [...]*“ V anglickém znění čl. 34 odst. 1 Směrnice je pak více příhodně uvedeno, že by se mělo jednat o „*commonly used purchases the characteristics of which, as generally available on the market, meet the requirements of the contracting authorities [...]*“

Další vodítko pro definici běžné a obecné dostupnosti předmětu pak poskytuje bod 63 preambule Směrnice v českém znění, ve kterém se uvádí, že v DNS lze pořízovat běžně užívané již hotové výrobky, stavby, nebo služby, které jsou na trhu běžně k dispozici. Velmi příhodná definice terminus technicus je pak uvedena v anglickém znění bodu 63 preambule Směrnice, ve které je uvedeno, že v DNS by měly být pořízovány pouze „*[...] commonly used or off-the-shelf products, works or services which are generally available on the market.*“ Právě onen zmíněný terminus technicus „*off-the-shelf*“ je přídavným jménem, které se v odborné terminologii užívá k popisu produktu, který je na trhu okamžitě dostupný, tj. zjednodušeně řečeno na skladě, a není vyráběn speciálně pro objednatele dle jeho specifických požadavků.⁷⁶ S. Smith ve vztahu k předmětu veřejných zakázek zadávaných

---

⁷⁵ § 138 odst. 1 ZZVZ.

⁷⁶ *Dictionary: off-the-shelf* [online]. Cambridge Dictionary, 2018 [cit. 2018-08-19].

v DNS uvádí, že „*They* (pozn.: DNS) *are not intended for use for works, supplies or services that require adaptation to meet a contracting authority's needs.*“⁷⁷

S ohledem na výše uvedené tak lze shrnout, že DNS může být dle mého názoru zaveden pro zadávání pouze takových veřejných zakázek, jejichž předmět je běžně či pravidelně dostupný na komerčním trhu pro jakékoliv zájemce, je komerčně vyráběný se standardizovanou specifikací a není vyráběn nebo přizpůsobován specifickým a individuálním požadavkům konkrétního zadavatele.

Pořizování předmětu plnění prostřednictvím DNS tak lze *de facto* připodobnit nákupu v obchodním domě, kde, stejně jako tomu musí být v DNS, dochází k pořizování zboží, které je dostupné v obvyklých zásobách prodejce a jehož charakteristika a parametry jsou i v různých variantách stanoveny rovněž pro všechny kupující a není potřeba jej zvlášť upravovat požadavkům konkrétního kupujícího.⁷⁸

Typickým příkladem předmětu, který lze prostřednictvím veřejných zakázek zadávaných v DNS pořizovat, jsou například kancelářské potřeby, papír a zařízení, hygienické potřeby, automobily, informační technika, telekomunikační služby nebo stavba chodníků. Naopak příkladem předmětu, který v DNS pořídit možné nebude, je například specifický informační systém, který se bude zvlášť vytvářet nebo přizpůsobovat individuálním požadavkům zadavatele.

---

⁷⁷ SMITH, Susie. *Dynamic Purchasing Systems – planning* [online]. Local Government Lawyer, 2016 [cit. 2018-08-26].

⁷⁸ BUREŠOVÁ, Kateřina. Dynamický nákupní systém nové generace. *Právní rozhledy*, 2017, roč. 25, č. 6, s. 204.

5 Zavádění DNS

5.1 Obecně o zavádění DNS

Jak již bylo uvedeno, zadávání veřejných zakázek prostřednictvím DNS se rozpadá do dvou na sebe bezprostředně navazujících fází. Předmětem této rigorózní práce je podrobný právní rozbor první z těchto fází, ve které dochází k vytvoření, resp. terminologií Zákona k tzv. zavedení DNS.

Tato první fáze představuje určitý Zákonem upravený a časově ohraničený proces, jehož jediným cílem je zavedení DNS. Tato fáze je započata okamžikem zahájení zadávacího řízení na zavedení DNS a skončena ukončením tohoto zadávacího řízení, které může nastat pouze buď okamžikem zavedení DNS, nebo okamžikem zrušení tohoto zadávacího řízení.⁷⁹

Zavedení DNS je nezbytným předpokladem pro to, aby následně mohla započít druhá fáze, ve které již mohou být prostřednictvím zavedeného DNS zadávány konkrétní veřejné zakázky. DNS se pro zadavatele vymezený předmět veřejných zakázek, které budou jeho prostřednictvím zadávány, zavádí pouze jednorázově, nikoliv opakovaně před zadáváním každé konkrétní veřejné zakázky. Takto zavedený DNS je pak funkční a použitelný pro opakované zadávání veřejných zakázek po celou zadavatelem stanovenou dobu trvání DNS. S ohledem na tuto skutečnost je nezbytně nutné, aby zadavatel při stanovení zadávacích podmínek, podle kterých je DNS zaveden, postupoval velmi obezřetně, tak aby nebyly stanoveny v rozporu se Zákonem. V opačném případě by se mohlo stát, že se z důvodu nezákonně stanovených zadávacích podmínek zadavatelé nepodaří DNS zavést, což lze označit za ten pozitivnější důsledek. Tím negativnějším důsledkem je paradoxně situace, kdy by se zadavatelé DNS na základě zadávacích podmínek stanovených v rozporu se Zákonem zavést podařilo, neboť takto zavedený DNS by mohl být označen jako rozporný se Zákonem, přičemž tento stav by zde existoval po celou dobu jeho trvání.

V souvislosti s tímto však vzniká otázka, zda by jako rozporné se Zákonem mělo být shledáno také zadání všech veřejných zakázek zadaných prostřednictvím takového DNS. Lze si při hledání odpovědi na tuto otázku představit názor, že zadávání veřejných zakázek v DNS probíhá skrze vlastní a samostatný postup, který je upravený Zákonem a zadavatelem v konkrétní výzvě pro podání nabídek, a proto DNS zavedený v rozporu se Zákonem nemá

---

⁷⁹ § 51 odst.1 ZZVZ.

na zadávání konkrétních veřejných zakázek žádný vliv. Dle mého názoru ovšem není řešení této situace natolik jednoduché a je nutno vycházet z celkové koncepce DNS.

Z mého pohledu se lze při hledání odpovědi na tuto otázku inspirovat a analogicky vycházet z tzv. teorie plodů z otráveného stromu. Teorie plodů z otráveného stromu vychází z právní doktríny „fruits of the poisonous tree doctrine,“ což je doktrína, na základě které jsou ve Spojených státech amerických řešeny právní otázky účinnosti důkazů v trestních řízeních.⁸⁰ Podle této doktríny v podstatě platí, že pokud je primární důkaz shledán jako nezákonný, není možné jej použít a současně není možné použít ani jakýkoliv sekundární důkaz, který byl získán na základě nezákonného primárního důkazu.⁸¹ Přestože původ teorie plodů z otráveného stromu pochází ze zcela odlišného právního systému i právního oboru, je dle mého názoru možné její závěry a její podstatu analogicky aplikovat i na řešení případu zadávání veřejných zakázek v DNS zavedeném v rozporu se Zákonem. S ohledem na uvedené jsem toho názoru, že za rozporné se Zákonem je možné označit také zadání všech veřejných zakázek, které bylo provedeno v DNS zavedeném v rozporu se Zákonem. Tento závěr a jeho důsledky však nelze dle mého názoru aplikovat zcela paušálně, ale je nezbytně nutné se vždy ad hoc zabývat konkrétními okolnostmi a povinnostmi stanovenými Zákonem, které byly při zavádění DNS porušeny, a to z hlediska jejich dopadu na zavedení DNS a na v něm zadané veřejné zakázky. V tomto ohledu tak lze v praxi rozlišovat dvě základní situace.

První situace zahrnuje případy, kdy porušení konkrétních povinností stanovených Zákonem budou mít dopad pouze na zavedení DNS, ale již nikoliv na veřejné zakázky zadané v DNS, a proto nebude možné zadání takových veřejných zakázek označit za rozporné se Zákonem. Bude se jednat o porušení takových zákonných povinností, které se dotýkají pouze DNS nebo zadávacího řízení na jeho zavedení a které se ani nepřímo nedotýkají veřejných zakázek zadaných v DNS. Příkladem může být porušení povinnosti uveřejnit písemnou zprávu zadavatele podle § 217 ZZVZ po ukončení zadávacího řízení za zavedení DNS.

V druhé situaci se bude jednat o případy, kdy porušení povinností stanovených Zákonem bude mít dopad jak na zavedení DNS, tak na veřejné zakázky v něm zadané, a proto bude možné takové zadání veřejných zakázek označit za rozporné se Zákonem. Nejčastěji se bude jednat o porušení takových povinností, které mohou mít dopad například

---

⁸⁰ NETT, Alexander. *Plody z otráveného stromu*. Brno: Masarykova univerzita, 1997, s. 9.

⁸¹ DEL CARMEN, Rolando V. *Criminal procedure and evidence*. Gardena, Calif: Harcourt Brace Jovanovich Legal and Professional Publications, 1978, s. 98.

na účast dodavatelů v DNS, a to jak na účast v zadávacím řízení na zavedení DNS, tak po celou dobu jeho trvání. Takovým příkladem mohou být např. nezákonně stanovená kritéria pro zařazení dodavatelů do DNS, což může ovlivnit okruh dodavatelů zařazených v DNS a v této souvislosti také výběr dodavatele pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku zadávanou v DNS.

V některých případech lze mít ovšem za to, že posouzení dopadu Zákonných povinností ve fázi zavádění DNS na v něm zadané veřejné zakázky nebude zcela jednoznačné. Závěrem nicméně apeluji na to, aby zadavatelé v první fázi DNS, např. při stanovení kritérií pro zařazení, postupovali maximálně obezřetně, neboť pochybení, kterých se v této první fázi dopustí, mohou mít později fatální důsledky na všechny veřejné zakázky zadané v DNS. Taková pochybení mohou mít současně vždy vliv na výběr dodavatele veřejných zakázek zadávaných v DNS, přičemž v této souvislosti je nutné poukázat na to, že jak vyplývá z rozhodovací praxe ÚOHS a soudů správního soudnictví pro naplnění přestupku zadavatele podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ je dostačující, pokud existuje alespoň potenciální možnost, že postup zadavatele může mít vliv na výběr dodavatele, přičemž není nutné fakticitu takového vlivu jakkoli prokazovat.⁸²

5.2 Obecně o zadávacím řízení

Co se obecně týče způsobu zadávání veřejných zakázek, tak podle § 2 odst. 3 ZZVZ platí, že zadavatel je povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, není-li v Zákoně stanoveno jinak. Legální definici zadávacího řízení Zákon neobsahuje, nicméně ve smyslu Zákona a judikatury se jím rozumí formalizovaný, Zákonem upravený a závazný procesní postup zadavatele, jehož cílem je zásadně zadání veřejné zakázky ve smyslu § 2 odst. 1 ZZVZ.

Proces zadávacího řízení lze do jisté míry připodobnit obchodnímu vyjednávání např. mezi podnikateli, jehož cílem je, stejně jako v případě zadávacího řízení, uzavření smluvního vztahu, nicméně jak již uvedl Nejvyšší správní soud, tak „*Zatímco soukromý subjekt si může vybírat ty, s nimiž hodlá obchodovat, podle své libovůle, zadavatel veřejné zakázky je striktně vázán zákonem o veřejných zakázkách a zejména pasážími o zadávacím řízení, neboť prostředky, které jsou v takovém případě vynakládány, jsou prostředky veřejné.*“⁸³

---

⁸² Viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20.03.2012, sp. zn. j. 62 Af 58/2010; rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 12.09.2014, č. j. ÚOHS-R406/2013/VZ-19255/2014/310/PMo; rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne ze dne 12.2.2009, č. j. ÚOHS-R180/2008/VZ-1837/2009/310/ASc.

⁸³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.01.2010, sp. zn. 2 Afs 64/2009.

V rozhodovací praxi je často zdůrazňována zejména vysoká formalistická stránka tohoto procesu, kdy např. ÚOHS uvádí, že zadávací řízení je „*vysoce formalizovaný proces, jenž klade na zadavatele určité požadavky ze strany zákona o zadávání veřejných zakázek, které je třeba v procesu zadávacího řízení dodržet.*“⁸⁴ nebo, že se jedná o tak „*vysoce formalizovaný proces, kde i formální pochybení způsobuje pro uchazeče velmi negativní důsledky.*“⁸⁵ Důvodem požadavků na vysoký formalismus zadávacího řízení je zejména skutečnost, že při zadávání veřejných zakázek dochází k vynakládání veřejných prostředků, přičemž účelem Zákona je zajistit, aby tyto veřejné prostředky byly vynakládány maximálně hospodárně, efektivně a účelně, a to prostřednictvím striktního dodržování pravidel a zásad stanovených Zákonem.⁸⁶

R. Jurčík definuje zadávací řízení jako „*zvláštní postup vedoucí k uzavření smlouvy, který není správním řízením a jeho výsledek není vydání správního aktu. Jde o postup sui generis. Tedy právní rámec, jenž vede k zadání veřejné zakázky.*“⁸⁷ V tomto kontextu je nutné poznamenat, že zadavatel nevystupuje v zadávacím řízení jako orgán veřejné moci, tj. ve vrchnostenském postavení. Postup v zadávacím řízení nepředstavuje výkon veřejné moci uskutečňovaný skrze správního řízení, ale jedná se o zvláštní druh obchodně právního postupu.

Rozdílem mezi rozhodnutím zadavatele v zadávacím řízení a rozhodnutím správních orgánů ve správním řízení je vrchnostenský charakter správních rozhodnutí, které jsou projevem administrativně právní regulace vztahů vzniklých na základě zákonných předpisů ve správním řízení.⁸⁸

Zákon pak v § 3 vymezuje druhy zadávacího řízení, jejichž možnost použití je závislá v zásadě na rozhodnutí zadavatele co do způsobu, jakým chce veřejnou zakázku zadat, neboť každé ze zadávacích řízení má určité výhody a nevýhody, a dále na splnění Zákonem stanovených podmínek pro použití jednotlivých druhů zadávacích řízení.

5.3 Zadávací řízení na zavedení DNS

V případě zájmu zadávat veřejné zakázky prostřednictvím DNS vyvstane v první řadě otázka, jakým způsobem takový DNS zavést. Odpověď na tuto otázku poskytuje § 138 odst. 1 ZZVZ, který stanovuje, že zadavatel zavádí DNS „*v zadávacím řízení, ve kterém se*

---

⁸⁴ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 11.06.2018, č. j. ÚOHS-R0059/2018/VZ-17279/2018/321/Edy.

⁸⁵ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 08.04.2013, č. j. ÚOHS-S729/2012/VZ-6199/2013/513/PPo.

⁸⁶ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 07.10.2015, č. j. ÚOHS-R468/2014-31998/2015/322/Edy.

⁸⁷ JURČÍK, Radek. *Zadávací řízení veřejných zakázek a udělování koncesí v ČR a EU*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007, s. 260.

⁸⁸ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, s.r.o., 2012, s. 176.

postupuje přiměřeně podle pravidel pro užší řízení. “Toto ustanovení tak představuje výjimku z jakési obecně vykládané a v této rigorózní práci již uvedené definice zadávacího řízení, jakožto procesu, jehož cílem je zadání veřejné zakázky, neboť jak již bylo rovněž uvedeno, DNS není veřejnou zakázkou. Cílem zadávacího řízení tak nemusí být pouze zadání veřejné zakázky, ale může jím být rovněž mj. zavedení DNS. Toto také vyplývá z § 51 odst. 1 ZZVZ, který upravuje okamžik ukončení zadávacího řízení tak, že zadávací řízení je ukončeno uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku, uzavřením rámcové dohody, v okamžicích vztahujících se ke zrušení zadávacího řízení nebo právě v okamžiku zavedení DNS.

Ustanovení § 138 odst. 1 ZZVZ pak dále specifikuje také konkrétní druh zadávacího řízení, ve kterém musí být DNS zaveden, a to užší řízení upravené v § 58 až 59 ZZVZ. Užší řízení je takovým typem zadávacího řízení, který je zadavatel oprávněn použít bez splnění jakýchkoliv dalších podmínek.⁸⁹ Užší řízení se řadí mezi řízení dvoufázová. V první fázi zadavatel vyzývá neomezený okruh dodavatelů k podání žádostí o účast, prostřednictvím kterých dodavatelé vyjadřují svůj zájem účastnit se užšího řízení a prokazují splnění zadavatelem požadované kvalifikace. Po posouzení žádostí o účast a prokázání splnění kvalifikace započne druhá fáze, ve které zadavatel vyzývá k podání nabídek ty účastníky zadávacího řízení, kteří v předchozí fázi užšího řízení prokázali splnění kvalifikace, a ve které dochází k podávání nabídek, jejich posouzení a hodnocení, výběru dodavatele a uzavření smlouvy na veřejnou zakázku.⁹⁰

Nicméně vzhledem ke skutečnosti, že užší řízení je koncipováno jako zadávací řízení pro zadávání veřejných zakázek, což DNS není, stanovuje § 138 odst. 1 ZZVZ, že Zákonem upravená pravidla užšího řízení se pro zavádění DNS použijí pouze přiměřeně. V tomto ohledu nicméně vyvstává otázka, co konkrétně se přiměřeným použitím Zákoných pravidel užšího řízení v případě zavádění DNS rozumí.

Použití legislativního termínu „přiměřeně“ v ustanovení právního předpisu svým způsobem vede k užití obecného právního institutu analogie. Nejvyšší soud konstatoval, že *„přiměřené použití“ právního předpisu je nutno chápat jako interpretační pravidlo, jebož obsahem je takový postup při použití právního předpisu, při kterém se na právní vztahy aplikují jen některé odpovídající části jiné právní úpravy, jež má být přiměřeně použita; na rozdíl od legislativního termínu "obdobně", které ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu vyjadřuje, že toto ustanovení se vztahuje na vymezené právní vztahy v plném rozsahu, naznačuje termín "přiměřeně" volnější vztah mezi*

---

⁸⁹ § 55 ZZVZ.

⁹⁰ § 58 ZZVZ.

*tímto ustanovením a vymezenými právními vztahy.*⁹¹ Nejvyšší soud pak dále konstatoval, že „*Úvaha o míře přiměřené použitelnosti jiného ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu přitom musí vycházet zejména z cíle sledovaného právní úpravou daných právních vztahů, ze způsobu, jakým jsou tyto právní vztahy upraveny, a ze vzájemného srovnání jednotlivých ustanovení obsažených v obecně závazném právním předpisu, jenž má být přiměřeně použit, a způsobem, jakým právní úprava vymezuje dané právní vztahy; teprve na základě takové úvahy lze učinit jednoznačný závěr o přiměřené použitelnosti konkrétních ustanovení obsažených v témže nebo jiném právním předpise a o tom, u kterých z nich je přiměřené použití vyloučeno.*“⁹²

Upřesnění významu tohoto pojmu co do jeho zaměření a rozsahu jeho použití je z mého pohledu, vzhledem k jeho aplikaci právě v rámci zadávacího řízení, velmi důležité. Jak již bylo v této rigorózní práci uvedeno, zadávací řízení představuje vysoce formalizovaný proces, kde i formální pochybení může způsobit velmi negativní právní důsledky projevující se např. v postupu zadavatele v zadávacím řízení v rozporu se Zákonem či až ve zrušení zadávacího řízení. Z tohoto důvodu je proto nezbytně nutné vědět, která konkrétní Zákonná ustanovení se mají v případě zadávacího řízení na zavedení DNS aplikovat, byť pouze přiměřeně, a která nikoliv. V opačném případě totiž hrozí, že zadavatel určité Zákonné ustanovení přiměřeně aplikovat nebude, neboť bude mít za to, že dané ustanovení není v užším řízení pro zavedení DNS aplikovatelné, přičemž se později může, např. na základě rozhodovací praxe ukázat, že dané ustanovení přiměřeně aplikováno být mělo.

Dle mého názoru zákonodárce v této věci nepostupoval správně, když stanovil, že Zákonná ustanovení upravující užší řízení se mají pro zadávací řízení na zavedení DNS použít přiměřeně, aniž by konkrétně specifikoval, o která Zákonná ustanovení se jedná. Zadavatel je tak pro potřeby realizace zadávacího řízení na zavedení DNS povinen provádět poměrně složitou systematickou a právní analýzu s cílem určit, která Zákonná ustanovení upravující užší řízení jsou pro zadávací řízení na zavedení DNS přiměřeně aplikovatelná a která nikoliv. Vzhledem ke skutečnosti, že zadávací řízení je definováno jako vysoce formalizovaný proces, ve kterém dochází k vynakládání veřejných finančních prostředků, je z mého pohledu nezbytně nutné, aby tento proces byl nastaven v jeho základních aspektech pro všechny zadavatele jednotně a aby tak v tomto procesu existovala na straně zadavatelů i dodavatelů určitá míra právní jistoty z hlediska jeho průběhu. Zákonodárce touto právní úpravou dle mého názoru způsobil mezi zadavateli a dodavateli značnou právní nejistotu,

---

⁹¹ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 05.06.2007, sp. zn. 21 Cdo 612/2006.

⁹² Tamtéž.

neboť tito nemají a nemůžou mít bez relevantní rozhodovací praxe na jisto postaveno, která Zákonná ustanovení mají na zadávací řízení pro zavedení DNS aplikovat a která nikoliv.

V tomto ohledu považuji za vhodné poukázat na Legislativní pravidla vlády, jejichž účelem je sjednotit postup při přípravě právních předpisů a přispět ke zvýšení úrovně tvorby právního řádu v České republice a která v čl. 41 odst. 2 výslovně uvádí, že pojem přiměřeně lze v právním předpise použít jen výjimečně, a to pouze „*ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu.*“⁹³ Obdobně je pak uvedeno také v Metodické pomůcce pro přípravu návrhů právních předpisů (III. část), která vychází z Legislativních pravidel vlády a ve které se uvádí, že „*Pojem „přiměřeně“ je možné použít pouze v těch případech, kdy z právního předpisu, kde je slovo „přiměřeně“ použito, a z právního předpisu, na který se prostřednictvím slova „přiměřeně“ odkazuje, jednoznačně vyplývá, která konkrétní ustanovení se mají „přiměřeně“ použít.*“⁹⁴ Za příklad nesprávné tvorby právního předpisu je označen případ, kdy zákonodárce v rámci konkrétní situace odkázal na přiměřené použití jiných ustanovení téhož právního předpisu, aniž by tato ustanovení přesně konkretizoval.⁹⁵

S ohledem na shora uvedené jsem toho názoru, že zákonodárce nepostupoval při tvorbě právní úpravy zadávacího řízení na zavedení DNS správně, neboť v rámci této právní úpravy nspecifikoval, která konkrétní Zákonná ustanovení upravující užší řízení mají být pro zadávací řízení na zavedení DNS přiměřeně aplikována, ačkoliv takto učinit měl.

Co se týče právní úpravy obsažené ve Směrnici, je situace v této věci ještě problematičtější. Směrnice v čl. 34 odst. 2 totiž stanovuje, že „*Při zadávání veřejných zakázek prostřednictvím dynamických nákupních systémů se veřejní zadavatelé řídí pravidly užšího řízení.*“⁹⁶ Uvedené ustanovení lze interpretovat dvěma způsoby. Z jazykového výkladu tohoto ustanovení je zjevné, že Směrnice vztahuje postup dle užšího řízení pouze na zadávání již konkrétních veřejných zakázek prostřednictvím DNS, nikoliv na proces směřující k zavedení DNS, neboť se zde výslovně uvádí, že se veřejní zadavatelé řídí pravidly užšího řízení pouze při zadávání veřejných zakázek prostřednictvím DNS. V zahraniční praxi nicméně převládá teleologický výklad tohoto ustanovení Směrnice, dle kterého je nutno postupovat v užším

---

⁹³ VLÁDA. *Legislativní pravidla vlády* [online]. Vlada.cz, 1998 [cit. 2018-08-26]. Článek 41.

⁹⁴ VEDRAL, Josef, ODBOR VLÁDNÍ LEGISLATIVY ÚŘADU VLÁDY. *Metodická pomůcka pro přípravu návrhů právních předpisů (III. část)* [online]. Vlada.cz, s. 4 [cit. 2018-08-26].

⁹⁵ Tamtéž, s. 4.

⁹⁶ Anglické znění čl. 34 odst. 2 Směrnice zní „*In order to procure under a dynamic purchasing system, contracting authorities shall follow the rules of the restricted procedure.*“

řízení primárně v rámci procesu zavádění DNS.^{97,98} V opačném případě by totiž proces zavádění DNS nebyl právně nijak upraven, neboť Směrnice se k procesu zavádění DNS už nijak blíže nevyjadřuje, např. k zahájení procesu zavádění DNS, ale upravuje pouze specifické okolnosti tohoto procesu dané charakterem DNS, např. zařazení dodavatelů do DNS.

Dále je v této věci vhodné poukázat na článek 34 odst. 2 Směrnice, který upravuje specifické lhůty, které mají být použity při zavádění DNS a které jsou zde výslovně odlišeny od lhůt používaných v užším řízení. Lze tak mít za to, že pokud by nebylo úmyslem Směrnice stanovit, že se v zadávacím řízení na zavedení DNS postupuje podle pravidel aplikovatelných pro užší řízení, výslovně by tyto lhůty od užšího řízení neodlišovala, ale upravila by je bez jakéhokoliv odkazu na užší řízení.⁹⁹

Dle mého názoru by zadavatelé měli v zadávacím řízení na zavedení DNS postupovat v plném rozsahu podle Zákonných ustanovení platných pro užší řízení s výjimkou Zákonných ustanovení, která nejsou z povahy věci při zavádění DNS s ohledem na jeho charakter aplikovatelná. V této souvislosti je nutné odkázat na již v této rigorózní práci uvedenou definici DNS, která poskytuje důležité vodítko pro určení takových ustanovení, a v rámci toho je nutné zdůraznit zejména to, že při zavádění DNS nedochází k zadání veřejné zakázky, k podávání nabídek, k výběru dodavatele, ani k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. S ohledem na tyto skutečnosti je zřejmé, že v zadávacím řízení na zavedení DNS nemohou být aplikována taková Zákonná ustanovení vztahující ke klasickému užšímu řízení, která se k těmto úkonům výslovně vztahují, neboť k těmto úkonům nemůže v zadávacím řízení na zavedení DNS dojít.

Co se týče aplikovatelnosti druhé fáze klasického užšího řízení, ta se již na zadávání veřejných zakázek prostřednictvím DNS nepoužije, neboť takové zadávání veřejných zakázek je zvláštním postupem, jehož proces je upravený v § 141 ZZVZ, přičemž užší řízení na zavedení DNS bylo ukončeno zavedením DNS¹⁰⁰.

Konkrétní průběh zadávacího řízení na zavedení DNS bude popsán dále v této rigorózní práci po v tomto okamžiku nezbytné analýze zadávacích podmínek zadávacího řízení na zavedení DNS.

---

⁹⁷ CROWN COMMERCIAL SERVICE. *Guidance Dynamic purchasing system* [online]. Gov.uk, s. 2-3 [cit. 2018-08-26].

⁹⁸ TELLES, Pedro. *Regulation 34 – Dynamic purchasing systems: Commentary* [online]. Public Contracts Regulations Commentary, 2016 [cit. 2018-08-26].

⁹⁹ V čl. 34 odst. 2 Směrnice je výslovně uvedeno „Bez ohledu na článek 28 se použijí tyto lhůty: [...]“, přičemž čl. 28 Směrnice upravuje užší řízení.

¹⁰⁰ § 51 odst. 1 ZZVZ.

6 Zadávací dokumentace na zavedení DNS

V rámci této kapitoly budou po obecném pojednání o zadávací dokumentaci podrobně posouzeny nezbytné náležitosti zadávací dokumentace na zavedení DNS, vyjma obecných náležitostí oznámení o zahájení zadávacího řízení odesílaném podle § 212 ZZVZ a výzvy podle přílohy č. 6 k Zákonu, která se vztahuje až k zadávání konkrétních veřejných zakázek prostřednictvím DNS. Podrobně budou posouzeny zejména ty náležitosti zadávací dokumentace, které jsou specifické pro zadávací dokumentaci na zavedení DNS. Náležitosti, které jsou obsaženy v zadávací dokumentaci na zavedení DNS a které jsou společné se zadávací dokumentací pro klasické užší řízení, podrobně posouzeny nebudou, nebude-li jejich obsažení v zadávací dokumentaci na zavedení DNS jakýmkoliv způsobem problematické či specifické. Předmětem této rigorózní práce je totiž primárně problematika zavedení DNS z pohledu jeho specifčnosti, přičemž obecné náležitosti zadávací dokumentace pro klasické užší řízení nejsou z pohledu DNS zvláště specifické.

6.1 Obecně o zadávací dokumentaci

Zadávací dokumentací se rozumí „*veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení, včetně formulářů podle § 212 a výzev uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu.*“¹⁰¹ Pojem zadávací dokumentace je nutné odlišovat od pojmu zadávací podmínky, kterými se rozumí veškeré zadavatelem stanovené podmínky průběhu zadávacího řízení, účasti v zadávacím řízení, pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení, pravidla pro hodnocení nabídek a další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 ZZVZ.¹⁰² Zadávací podmínky je zadavatel povinen uvést v zadávací dokumentaci, nebo je účastníkům zadávacího řízení sdělit při jednání.¹⁰³ V rámci vzájemného odlišení těchto pojmů lze zjednodušeně říci, že zadávací podmínky představují všechny zadavatelem stanovené požadavky, podmínky a pravidla konkrétního zadávacího řízení a konkrétní veřejné zakázky, zatímco zadávací dokumentace představuje formální zachycení těchto zadávacích podmínek, tj. soubor dokumentů, který slouží jako jejich nosič.

---

¹⁰¹ § 28 odst. 1 písm. b) ZZVZ.

¹⁰² § 28 odst. 1 písm. a) ZZVZ.

¹⁰³ § 36 odst. 2 ZZVZ.

V rámci úvah *de lege ferenda* lze stručně poukázat na legislativní nepřesnost obsaženou v Zákonné definici zadávací dokumentace, a to označený okruh subjektů, kterým je zadávací dokumentace zpřístupňována, tj. účastníkům zadávacího řízení.¹⁰⁴ Ve skutečnosti je však zadávací dokumentace zpřístupňována všem dodavatelům, nikoliv až účastníkům zadávacího řízení, což není vzhledem k logické posloupnosti zadávacího řízení prakticky možné, neboť status účastníka zadávacího řízení dodavatel získává až v určitém okamžiku zadávacího řízení¹⁰⁵, kdy je již zadávací dokumentace dávno uveřejněna.

6.2 Náležitosti zadávací dokumentace specifické pro užší řízení

Podle § 139 odst. 4 ZZVZ je zadavatel povinen v zadávací dokumentaci na zavedení DNS vymezit náležitosti zadávací dokumentace specifické pro klasické užší řízení. K tomuto je nutné nicméně konstatovat, že Zákon žádné konkrétní náležitosti zadávací dokumentace pro klasické užší řízení výslovně neuvádí. Za účelem jejich stanovení je proto potřeba vycházet z obecné Zákonné definice zadávací dokumentace¹⁰⁶ a zadávacích podmínek¹⁰⁷, které tvoří materiální obsah zadávací dokumentace. Primárním pravidlem pro stanovení nezbytného rozsahu zadávacích podmínek je povinnost zadavatele stanovit a poskytnout dodavatelům zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení a nepřenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele¹⁰⁸. Dále je nutné vycházet také z toho, že zadávací podmínky musí být uvedeny v zadávací dokumentaci¹⁰⁹, kterou je zadavatel povinen uveřejnit na profilu zadavatele, vyjma formulářů podle § 212 ZZVZ a výzev podle přílohy č. 6 k Zákonu, a to již ode dne zahájení užšího řízení. Na rozdíl od ZVZ je v případě užšího řízení podle Zákona nutné, aby zadavatel zveřejnil zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci již při zahájení užšího řízení.

Co do stanovení nezbytného rozsahu zadávacích podmínek uvedených v zadávací dokumentaci lze vyjít také z již ustálené rozhodovací praxe, ze které vyplývá, že zadávací dokumentace je „základním dokumentem zadávacího řízení a nejvýznamnějším zdrojem informací, na jejímž základě dodavatelé zpracovávají své nabídky. [...] Základem zadávací dokumentace je tedy co nejpřesnější vymezení veškerých zadávacích podmínek, provedené natolik podrobným, srozumitelným a co do

---

¹⁰⁴ § 28 odst. 1 písm. b) ZZVZ.

¹⁰⁵ Viz § 47 odst. 1 ZZVZ.

¹⁰⁶ § 28 odst. 1 písm. b) ZZVZ.

¹⁰⁷ § 28 odst. 1 písm. a) ZZVZ.

¹⁰⁸ § 36 odst. 3 ZZVZ.

¹⁰⁹ § 36 odst. 2 ZZVZ.

významu jednotlivých údajů jednoznačným způsobem, který umožní samotné sestavení nabídky. Ze zadávací dokumentace (z veškerých zadávacích podmínek) musí být zcela jednoznačně patrné, v jakých otázkách a jak konkrétně spolu budou nabídky „soutěžit“ a jak mají být zpracovány, např. jaké dokumenty, doklady, popř. jiné přílohy mají být součástí podávané nabídky, aby spolu „soutěžit“ vůbec mohly. Jinými slovy řečeno, zadávací dokumentace musí být pro dodavatele, jež mají v úmyslu soutěžit o veřejnou zakázku, natolik čitelná, aby po seznámení se s jejím obsahem bez pochybností věděli, „co“ mají zadavatelé nabídnout a jakým způsobem mají koncipovat svoji nabídku [...].¹¹⁰ Z rozhodovací praxe dále také vyplývá, že zadávací dokumentace musí být s ohledem na výše uvedené co do stránky formální zpracována srozumitelně, jasně a jednoznačně.¹¹¹

S ohledem na definici zadávacích podmínek tak platí, že v zadávací dokumentaci pro užší řízení by měly být stanoveny mj. podmínky průběhu užšího řízení, podmínky účasti v užším řízení, pravidla pro hodnocení nabídek a dále mohou být stanoveny další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 ZZVZ a pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení.¹¹² Poslední uvedené však není přípustnou zadávací podmínkou u klasického užšího řízení¹¹³, ale pouze u specifických a Zákonem uvedených užších řízení¹¹⁴, přičemž mezi tyto případy nespadá užší řízení pro zavedení DNS.

I v případě užšího řízení platí již uvedená obecná povinnost zadavatele, že zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímou zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.¹¹⁵

S ohledem na výše uvedené by tak zadávací dokumentace na zavedení DNS měla dle znění § 139 odst. 4 ZZVZ obsahovat všechny výše obecně vymezené zadávací podmínky specifické nejenom pro užší řízení. Tato skutečnost nicméně vyvolává v souvislosti se specifickým charakterem DNS interpretační a aplikační problémy.

Jedním z takových problémů např. je, zda mají být nezbytnou náležitostí zadávací dokumentace pro zavedení DNS také pravidla pro hodnocení nabídek podle § 115 ZZVZ.

---

¹¹⁰ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 13.11.2017, č. j. ÚOHS-S0344/2017/VZ-33371/2017/532/PHn.

¹¹¹ Viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20.03.2008, č. j. 62 Ca 33/2007-175; rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 02.08.2012, sp. zn. 62 Af 19/2011; rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10.03.2011, sp. zn. 62 Ca 3/2009, rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 02.09.2016, č. j. ÚOHS-R0022/2016/VZ-36575/2016/321/Edo; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2009, sp. zn. 2 Afs 86/2008.

¹¹² § 28 odst. 1 ZZVZ.

¹¹³ § 111 odst. 5 ZZVZ.

¹¹⁴ Snížení počtu účastníků je v rámci užšího řízení možné pouze v případě sektorové veřejné zakázky podle § 163 odst. 1 ZZVZ, veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti podle § 200 ZZVZ, v případě zadávání koncese podle § 180 odst. 3 ZZVZ nebo v případě specifického postupu v rámci užší soutěže o návrh podle § 146 odst. 4 ZZVZ.

¹¹⁵ § 36 odst. 1 ZZVZ.

V případě klasického užšího řízení by pravidla pro hodnocení nabídek měla tvořit nezbytnou náležitost zadávací dokumentace, která je zveřejňovaná na profilu zadavatele při zahájení zadávacího řízení. Tento názor, je i přes skutečnost, že pravidla pro hodnocení nabídek mají tvořit nezbytnou náležitost výzvy pro podání nabídek podle přílohy č. 6 k Zákonu, zastávají i odbornou veřejností a gestorem Zákona Ministerstvem pro místní rozvoj.¹¹⁶ Informace o pravidlech pro hodnocení nabídek, zejména hodnotící kritéria, jsou také nezbytnou náležitostí formuláře oznámení o zahájení zadávacího řízení odesílaném k uveřejnění podle § 212 ZZVZ, jehož odesláním je užší řízení zahájeno.

V případě specifického užšího řízení na zavedení DNS a zadávací dokumentace na zavedení DNS je tato situace však dle mého názoru problematictější. V příloze č. 6 k Zákonu v bodě F odst. 5 je stanoveno, že pravidla pro hodnocení nabídek musí obsahovat výzva pro podání nabídek na konkrétní veřejné zakázky zadávané v DNS. Problematickou otázkou tak je, zda mají být tato pravidla pro hodnocení nabídek již součástí zadávací dokumentace pro zavedení DNS a oznámení o zahájení zadávacího řízení odesílaném k uveřejnění podle § 212 ZZVZ, stejně jako tomu je v klasickém užším řízení, čímž by byla splněna Zákonná povinnost podle § 139 odst. 4 ZZVZ, že zadávací dokumentace na zavedení DNS má obsahovat veškeré náležitosti pro užší řízení, nebo zda mají být tato pravidla pro hodnocení nabídek až součástí obsahu výzvy pro podání nabídek na konkrétní veřejné zakázky zadávané v DNS, což stanovuje výše zmíněná příloha č. 6 k Zákonu.

Dle mého názoru by se mělo při řešení této otázky postupovat s přihlédnutím k charakteru DNS a pravidla pro hodnocení nabídek stanovit až ve výzvách pro podání nabídek na konkrétní veřejné zakázky zadávané v DNS. V zadávací dokumentaci na zavedení DNS a v oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejňovaném podle § 212 ZZVZ by měl být dostatečný pouze odkaz na obsah těchto výzev pro podání nabídek s uvedením informace, že pravidla pro hodnocení nabídek budou podrobně vymezena až v těchto výzvách pro podání nabídek. V opačném případě by DNS dle mého názoru nenaplnil svůj účel, jakožto nástroj pro efektivní a flexibilní zadávání veřejných zakázek. Je totiž nutné vzít v potaz to, že zadavatel v okamžiku zahájení užšího řízení na zavedení DNS nestanovuje předmět plnění veřejných zakázek zadávaných v DNS z hlediska všech jeho konkrétních technických parametrů, vlastností nebo rozsahu, o čemž bude pojednáno dále v této rigorózní práci. S ohledem na tuto skutečnost není dle mého názoru možné stanovit pravidla pro hodnocení nabídek na všechny konkrétní veřejné zakázky zadávané v DNS po celou

---

¹¹⁶ MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Užší řízení* [online]. Portal-vz.cz, s. 5 [cit. 2018-08-19].

dobu jeho trvání již v okamžiku zahájení užšího řízení na zavedení DNS a uveřejnění zadávací dokumentace na zavedení DNS na profilu zadavatele. Zadavateli s ohledem na charakter DNS není a nemůže být v okamžiku zahájení užšího řízení na zavedení DNS a uveřejnění zadávací dokumentace na zavedení DNS na profilu zadavatele znám předmět plnění všech veřejných zakázek, které budou zadávány v DNS po celou dobu jeho trvání, např. z hlediska všech jeho konkrétních technických parametrů, vlastností nebo rozsahu, a proto zadavatel nemůže ve vztahu k takto vymezenému předmětu všech takových veřejných zakázek stanovit podrobná pravidla pro hodnocení nabídek.

Toto je dle mého názoru potvrzeno i Směrnicí, která sice uvádí, že pravidla pro hodnocení nabídek musí být vymezena již v oznámení o zahájení zadávacího řízení, nicméně dále pak doplňuje, že „*Tato kritéria mohou být případně upřesněna ve výzvě k podání nabídky.*“¹¹⁷ Toto ostatně vyplývá také z názorů části zahraniční odborné veřejnosti, dle které by hodnotící kritéria měla být alespoň rámcově uvedena už v zadávací dokumentaci na zavedení DNS, přičemž jejich podrobné vymezení by mělo být formulováno, až ve výzvě pro podání nabídky na konkrétní v DNS zadávanou veřejnou zakázku.^{118,119}

Závěrem uvádím, že dle mého názoru by měla být Zákonná povinnost zadavatele stanovit v zadávací dokumentaci na zavedení DNS veškeré náležitosti pro užší řízení vždy vykládána s maximálním ohledem na specifický charakter DNS a tak, aby byl zachován jeho účel a smysl, jakožto nástroje pro efektivní a flexibilní zadávání veřejných zakázek.

6.3 Náležitosti zadávací dokumentace specifické pro DNS

Kromě náležitostí specifických pro klasické užší řízení musí zadávací dokumentace na zavedení DNS dále obsahovat náležitosti výslovně stanovené pro DNS v § 139 odst. 4 písm. a) až c) ZZVZ. Některé z těchto náležitostí jsou nezbytnou součástí oznámení o zahájení zadávacího řízení odesílaném k uveřejnění podle § 212 ZZVZ, jehož odesláním je užší řízení na zavedení DNS zahájeno a který je součástí zadávací dokumentace ve smyslu její definice. S ohledem na tuto skutečnost, tak není nutné některé z těchto náležitostí speciálně upravovat v zadávací dokumentaci na zavedení DNS v užším slova smyslu, jakožto souboru dokumentů, který obsahuje zadávací podmínky a který je zveřejňovaný na profilu zadavatele podle § 96 ZZVZ, nicméně s ohledem na záměr

---

¹¹⁷ Čl. 34 odst. 6 Směrnice.

¹¹⁸ *Dynamic Purchasing System (DPS)* [online]. Procurement Journey, 2016 [cit. 2018-08-26].

¹¹⁹ GRAELLS, Albert Sánchez. *Public Procurement and the EU Competition Rules*. 2nd edition. Hart Publishing, 2015, s. 364.

zadavatelů poskytovat dodatelům jeden ucelený soubor dokumentů obsahující zadávací podmínky k tomu v praxi běžně dochází.

6.3.1 Druh veřejných zakázek

Zadavatel je v první řadě povinen v zadávací dokumentaci na zavedení DNS specifikovat druh veřejných zakázek, které mají být v DNS zadávány.¹²⁰ Veřejné zakázky se z hlediska charakteru svého předmětu plnění obecně rozdělují na tři druhy, a to veřejné zakázky na dodávky, služby a stavební práce.¹²¹ Správné určení druhu veřejné zakázky je relevantní pro zákonnost a způsob dalšího postupu zadavatele v zadávacím řízení, neboť pro jednotlivé druhy veřejných zakázek mohou v Zákoně platit odlišná pravidla, např. při určení režimu veřejné zakázky dle předpokládané hodnoty. Určení druhu veřejných zakázek již při zavádění DNS zajišťuje dostatečnou informovanost dodavatelů o druhu veřejných zakázek zadávaných v DNS a může tak ovlivnit jejich zájem se daného DNS účastnit. Z hlediska určení druhu veřejných zakázek zadávaných v DNS není zadavatel Zákonem nijak omezován a je tak oprávněn zavést DNS pro zadávání veřejných zakázek na dodávky, služby i stavební práce. Problémem ovšem může být situace, kdy zadavatel plánuje v DNS zadávat veřejné zakázky, které v sobě zahrnují více druhů veřejných zakázek. V takovém případě musí zadavatel již při přípravě zadávací dokumentace na zavedení DNS zvážit veškeré relevantní podmínky předmětu plnění veřejných zakázek zadávaných v DNS a stanovit druh takových veřejných zakázek podle hlavního předmětu způsoby stanovenými v § 15 ZZVZ.

6.3.2 Předmět veřejných zakázek

Zadavatel je dále povinen v zadávací dokumentaci na zavedení DNS specifikovat předmět veřejných zakázek, které mají být v DNS zadávány¹²², tj. vymezit předmět dodávek, služeb nebo stavebních prací, které zadavatel zamýšlí prostřednictvím DNS pořízovat. V této souvislosti je nutné odkázat zpět na základní definici DNS, ze které vyplývá, že předmětem veřejných zakázek zadávaných v DNS mohou být pouze běžné a obecně dostupné zboží, služby nebo stavební práce¹²³, o čemž již bylo v této rigorózní práci podrobně pojednáno.

---

¹²⁰ § 139 odst. 4 písm. a) ZZVZ.

¹²¹ § 14 ZZVZ.

¹²² § 139 odst. 4 písm. a) ZZVZ.

¹²³ § 138 odst. 1 ZZVZ.

V rámci vymezení předmětu veřejných zakázek nastává ovšem s ohledem na specifický charakter DNS interpretační a aplikační problém, a to, do jaké míry podrobnosti, např. z hlediska všech jeho konkrétních technických parametrů, vlastností nebo rozsahu, má být tento předmět v zadávací dokumentaci na zavedení DNS specifikován.

Z pohledu gramatického výkladu předmětných ustanovení Zákona lze dospět k tomu, že předmět veřejných zakázek musí být definován dostatečně podrobně, tj. v souladu s § 36 odst. 3 ZZVZ, již v zadávací dokumentaci na zavedení DNS. Důvodem pro takový postup jsou skutečnosti, že DNS se podle § 138 odst. 1 ZZVZ zavádí v zadávacím řízení, ve kterém se postupuje přiměřeně podle pravidel platných pro klasické užší řízení, a že podle ustanovení § 139 odst. 4 ZZVZ *in principio* musí zadávací dokumentace na zavedení DNS obsahovat náležitosti příznačné pro klasické užší řízení. V této souvislosti je nutné stručně připomenout také to, že v rámci klasického užšího řízení musí být předmět veřejné zakázky na rozdíl od předchozí úpravy v ZVZ vymezen dostatečně podrobně, tj. v souladu s § 36 odst. 3 ZZVZ, již v zadávací dokumentaci uveřejňované při zahájení klasického užšího řízení. Konkrétně ve vztahu k DNS tuto teorii podporuje také skutečnost, že dle bodu F odst. 5 přílohy č. 6 k Zákonu, není podrobné vymezení předmětu plnění veřejných zakázek zadávaných v DNS uvedeno ve výčtu nezbytných náležitostí výzvy k podání nabídek na veřejné zakázky zadávané v DNS. I s ohledem na tuto skutečnost, tak lze mít na první pohled za to, že předmět plnění veřejných zakázek zadávaných v DNS by měl být dostatečně podrobně, tj. v souladu s § 36 odst. 3 ZZVZ, definován již v zadávací dokumentaci na zavedení DNS.

Dle mého názoru však takový výklad není správný a při řešení této otázky by se mělo opět postupovat s maximálním přihlédnutím k charakteru DNS a vycházet z jeho účelu a smyslu. Podrobné vymezení předmětu plnění veřejných zakázek zadávaných v DNS již v zadávací dokumentaci na zavedení DNS, jako tomu je v klasickém užším řízení, by zcela zastřelo základní účel, smysl a charakter DNS, jakožto flexibilního a efektivního nástroje pro zadávání veřejných zakázek. Je potřeba si v této věci uvědomit skutečnost, že zadavatel by tak byl povinen již ve fázi zavádění DNS vymezit předmět plnění veřejných zakázek z hlediska všech jeho konkrétních technických parametrů, vlastností a rozsahu, tj. natolik dostatečně podrobně, aby by byl definován v souladu s § 36 odst. 3 ZZVZ a aby dodavatelé na základě takového vymezení byli následně schopni na konkrétní veřejné zakázky zadávané v DNS podávat své nabídky.

Vzhledem ke skutečnosti, že smysl zavedení DNS spočívá pouze ve vytvoření nástroje pro zadávání veřejných zakázek, jehož existence má být primárně dlouhodobá, není takový

výklad dle mého názoru v praxi možný. Jen stěží si lze totiž představit, že by zadavatel zamýšlející zadávat v DNS např. výpočetní techniku, jako např. notebooky, byl schopen jím požadované technické parametry takových notebooků definovat již při zavádění DNS a takto definované notebooky poté v DNS po celou dobu jeho trvání poptávat, a to bez možnosti takto definované technické parametry jakkoli upravit. Jsem přesvědčen, že při tomto výkladu, by zadavatelé jen stěží přistupovali k využívání DNS pro zadávání veřejných zakázek, neboť nutným pořizováním pouze takového předmětu plnění, který zadavatelé specifikovali už při zavádění DNS a který nemůžou přizpůsobit svým aktuálním požadavkům, by zcela jistě nenaplnili své potřeby vztahující se k pořízení zadavateli aktuálně zamýšleného předmětu plnění, a DNS by nenaplnil svůj účel flexibilního a efektivního nástroje pro zadávání veřejných zakázek.

Dle mého názoru by mělo být zcela dostatečné, pokud zadavatel v zadávací dokumentaci na zavedení DNS vymezení předmět plnění veřejných zakázek zadávaných v DNS alespoň obecně s odkazem na kategorii či druh takového předmětu plnění. Současně je dle mého názoru dostatečné definovat předmět plnění tak, aby dodavatelé byli schopni zjistit, co zadavatel obecně zamýšlí v zaváděném DNS pořizovat, a aby byli na základě tohoto schopni posoudit, zda mají zájem se takového DNS účastnit a zda jsou obecně schopni takový předmět plnění z hlediska své obchodní činnosti zadavateli nabízet. Předmět plnění tak dle mého názoru nemusí být v zadávací dokumentaci na zavedení DNS definován natolik podrobně, např. z hlediska všech jeho konkrétních technických parametrů, vlastností nebo rozsahu, tj. v souladu s § 36 odst. 3 ZZVZ.

Za správný a dostatečný postup považuji, když zadavatel v zadávací dokumentaci na zavedení DNS vymezení předmět plnění veřejných zakázek zadávaných v DNS prostřednictvím příslušného kódu hlavního slovníku jednotného klasifikačního systému pro účely veřejných zakázek podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, tzv. CPV kód¹²⁴. V této souvislosti je však nutné pamatovat na to, aby zvolený CPV kód byl ve vztahu k zadavatelem zamýšlenému předmětu plnění dostatečně přiléhavý, aby tak dodavatelé disponovali dostatečně relevantními informacemi pro posouzení jejich zájmu se daného DNS účastnit. Každý předmět plnění veřejných zakázek zadávaných v DNS by pak měl být zařaditelný pod zadavatelem v zadávací dokumentaci na zavedení DNS uvedený CPV kód, v opačném případě by takový předmět plnění neměl být v daném DNS pořizován. Upozorňuji ovšem na to, aby zadavatelé k tomuto nepřistupovali ledabyle a nevymezovali

---

¹²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002 ze dne 5. listopadu 2002 o společném slovníku pro veřejné zakázky (CPV), v platném znění.

předmět plnění prostřednictvím CPV kódů příliš obecně, neboť takové vymezení nebude předmět plnění, pro jehož pořizování je DNS zaváděn, charakterizovat dostatečně a může ovlivnit posouzení zájmu dodavatelů se daného DNS účastnit a zúžit tak okruh dodavatelů zařazených do DNS.¹²⁵

Pro potvrzení shora uvedeného lze odkázat na Směrnici, dle které je dostačující, pokud zadavatel v zadávací dokumentaci uvede „alespoň povahu [...] *zamýšlených nákupů*.“¹²⁶

6.3.3 Předpokládaná hodnota veřejných zakázek

Zadavatel je dále povinen v zadávací dokumentaci na zavedení DNS uvést předpokládanou hodnotu veřejných zakázek, které mají být v DNS zadávány¹²⁷ (dále jen „*předpokládaná hodnota DNS*“). Specifické užší řízení na zavedení DNS tak představuje speciální případ, kdy předpokládaná hodnota DNS musí být uvedena v zadávací dokumentaci, neboť v klasických zadávacích řízeních je zadavatel sice povinen předpokládanou hodnotu vždy stanovit, ale není povinen ji uvést v zadávací dokumentaci.

Co se týče stanovení výše předpokládané hodnoty DNS je nutné upozornit na to, že se nepoužijí obecná Zákonná pravidla pro stanovení předpokládané hodnoty dle druhu veřejné zakázky¹²⁸, ale aplikuje se zvláštní Zákonné pravidlo upravené pro DNS. Podle tohoto pravidla je pro stanovení předpokládané hodnoty DNS rozhodná celková předpokládaná hodnota všech veřejných zakázek, které mají být v DNS zadány po celou dobu jeho trvání.¹²⁹ Zadavatel je tak již v okamžiku přípravy zadávacího řízení na zavedení DNS povinen si udělat co nejpřesnější představu o hodnotě celkového předmětu plnění, který bude prostřednictvím DNS pořizovat. Vzhledem ke skutečnosti, že DNS bývá často zaveden na několik let, může toto představovat nelehký úkol.

Výše předpokládané hodnoty DNS je pak rozhodující pro určení režimu, ve kterém bude DNS zadáván, tj. v podlimitním nebo nadlimitním režimu. Určení režimu je obecně závislé na skutečnosti, zda se dle terminologie Zákona jedná o nadlimitní nebo podlimitní veřejnou zakázku. Problematickou otázkou pak je, zda se toto analogicky uplatní i na DNS, neboť DNS není veřejnou zakázkou. Dle mého názoru jednoznačně ano, neboť v opačném případě by platilo, že stanovení předpokládané hodnoty by nemělo v tomto směru žádný

---

¹²⁵ Viz. rozhodnutí ÚOHS ze dne 12.04.2016, č. j.: ÚOHS-S0092/2016/VZ-15519/2016/532/Mon.

¹²⁶ Čl. 34 odst. 4 písm. b) Směrnice.

¹²⁷ § 139 odst. 4 písm. a) ZZVZ.

¹²⁸ § 19 až 22 ZZVZ.

¹²⁹ § 23 ZZVZ.

význam, a DNS, který by dosahoval nadlimitní hodnoty veřejné zakázky, by mohl být zadáván v podlimitním režimu, což by mělo následně dopad na celou řadu povinností zadavatele a celý postup v zadávacím řízení na zavedení DNS, např. ohledně místa uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, tj. ve Věstníku veřejných zakázek nebo v Úředním věstníku Evropské unie. Zavedení DNS v nesprávném režimu by samozřejmě mohlo mít vliv také na okruh dodavatelů zařazených v DNS a v souvislosti s tím také na ekonomickou výhodnost nabídek podaných na veřejné zakázky zadávané v DNS. V této věci lze odkázat např. na rozhodnutí Krajského soudu v Brně, ve kterém se uvádí: „*Na konkrétní vyšší předpokládané hodnoty závisí postup zadavatele v celém průběhu zadávacího řízení; zejména je předpoklad hodnoty rozhodující pro zadavatelův úsudek o tom, zda je vůbec třeba podle zákona uskutečňovat jednotlivé konkrétní procedurální kroky, a pokud ano, pak jakým konkrétním způsobem [...], případně zda se při uskutečňování jednotlivých kroků podle zákona nepostupuje [...]. Předpoklad hodnoty veřejné zakázky si však musí stanovit vždy sám zadavatel, který za správnost odpovídá.*“^{130,131}

Problematickou otázkou v této věci ovšem je, zda předpokládaná hodnota DNS představuje současně také maximální hodnotu všech veřejných zakázek, které mohou být v DNS v průběhu jeho trvání zadány, tj. hodnotu, po jejímž překročení již nebude možné v daném DNS zadat další veřejné zakázky. V této souvislosti je nutné poukázat na to, že za účinnosti ZVZ tomu tak bylo a po dosažení stanovené předpokládané hodnoty DNS již nebylo možné v daném DNS zadat další veřejné zakázky.¹³² Současná právní úprava dle mého názoru však již umožňuje v DNS zadat veřejné zakázky i po dosažení předpokládané hodnoty DNS, neboť Zákon výslovně neupravuje, že předpokládaná hodnota je současně hodnotou maximální pro zadání veřejných zakázek. Není-li tedy zadavatelem dobrovolně stanoveno v zadávací dokumentaci na zavedení DNS jinak, je taková předpokládaná hodnota DNS překročitelná a jejím účelem tak je primárně stanovit režim, ve kterém bude DNS zaváděn, a sekundárně informovat dodavatele o předpokládané hodnotě veřejných zakázek zadávaných v DNS.¹³³

Možné překročení předpokládané hodnoty DNS nicméně není dle mého názoru zcela neomezené, ale má určité mantinely. Dle mého názoru nemůže dojít k překročení předpokládané hodnoty DNS v případě, kdy by takové překročení současně znamenalo překročení limitu rozhodného pro režim, ve kterém byl DNS zaveden, a s tím spojenou

---

¹³⁰ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11.08.2009, sp. zn. 62 Ca 30/2008.

¹³¹ V této věci také viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 06.12.2011, sp. zn. 62 Af 54/2010; rozhodnutí ÚOHS ze dne 23.12.2014, č. j.: ÚOHS-R263/2013/VZ-27435/2014/320/BVÍ/PKL.

¹³² § 13 odst. 7 ZVZ.

¹³³ Srov. s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 15.10.2015, sp. zn. 30 Af 65/2013.

změnu režimu, tj. z režimu podlimitního na nadlimitní. Zastávám ten názor, že pro DNS je po celou dobu jeho trvání rozhodný režim, dle jehož pravidel byl DNS zaveden, což nelze v průběhu trvání DNS nijak dodatečně změnit. Opačný přístup hodnotím jako rozporný se Zákonem, neboť by připouštěl situaci, kdy zadavatel zavede DNS v podlimitním režimu, tedy ve srovnání s nadlimitním režimem podle mnohem mírnějších Zákonných pravidel, ale zadával by v něm veřejné zakázky o souhrnné hodnotě přesahující limit pro nadlimitní režim, což je nutné označit jako nepřipustné.

Určité mantily celkové hodnoty veřejných zakázek zadávaných v DNS shledávám nicméně také za situace, kdy by ke změně režimu, ve kterém byl DNS zaveden, vůbec nedošlo. Bez ohledu na z hlediska předpokládané hodnoty omezený podlimitní režim nebo teoreticky neomezený nadlimitní režim, by dle mého názoru nemělo v rámci skutečného čerpání DNS dojít k nijak výraznému překročení předpokládané hodnoty DNS, neboť je nutné si uvědomit, že předpokládaná hodnota DNS dodavatelům signalizuje předpokládaný objem prostřednictvím DNS pořizovaného předmětu plnění, a taková informace může ovlivnit jejich rozhodnutí a zájem účastnit se takového DNS a v konečném důsledku také okruh dodavatelů zařazených v DNS a ekonomickou výhodnost nabídek podaných na konkrétní veřejné zakázky zadávané v DNS.¹³⁴

Výše uvedené ovšem vyvolává otázku, zda by bylo možné předpokládanou hodnotu DNS oficiálně změnit v průběhu doby jeho trvání prostřednictvím změny zadávací dokumentace na zavedení DNS a odesláním příslušného změnového oznámení podle § 212 ZZVZ. O změnách zadávací dokumentace na zavedení DNS bude pojednáno dále v této rigorózní práci. Na tomto místě však z důvodu zachování konzistentnosti stručně uvádím, že dle mého názoru není možné ani tímto způsobem změnit předpokládanou hodnotu DNS, pokud by tím mělo dojít ke změně režimu, ve kterém byl DNS původně zaváděn, tj. z podlimitního režimu na nadlimitní režim. Důvodem je skutečnost, že ani změna provedená tímto oficiálním způsobem, a to i přes polehčující okolnost, že DNS je po celou dobu jeho trvání otevřený všem novým dodavatelům, nemůže zhojit to, že zadávací řízení na zavedení DNS bylo realizováno podle pravidel a způsobem platným pro podlimitní režim.

Co se týče praxe je nutné bohužel poukázat na omezený přístup určitých komerčních elektronických nástrojů, ve kterých je DNS zaváděn a provozován, neboť jejich technické nastavení je v tomto ohledu stále v souladu s pravidly právní úpravy podle ZVZ,

---

¹³⁴ Srov. rozhodnutí ÚOHS ze dne 17.01.2014, č. j. ÚOHS-S195/2013/VZ-1255/2014/511/KČe.

což znamená, že po vyčerpání předpokládané hodnoty DNS, tyto elektronické nástroje již neumožňují v takovém DNS zadávat další veřejné zakázky. Osobně takové technické nastavení těchto komerčních elektronických nástrojů hodnotím jako nesouladné se Zákonem, přičemž neumožňuje využívat výhod, které současná Zákonná úprava poskytuje, a naplnit definici DNS, jakožto efektivního a flexibilního nástroje pro zadávání veřejných zakázek. Lze v tomto ohledu snad jen doporučit Ministerstvu pro místní rozvoj, aby v příslušné vyhlášce¹³⁵ podrobněji stanovilo požadavky na technické nastavení elektronických nástrojů ve vztahu k DNS, a dodržení požadovaného nastavení více kontrolovalo.

Pro úplnost lze dále podotknout, že stanovená předpokládaná hodnota DNS není z pohledu jejího naplnění jakkoli závazná, tzn. není nutné ji v průběhu trvání DNS vyčerpat celou. Toto ovšem neznamená, že by zadavatel byl oprávněn předpokládanou hodnotu DNS stanovit v jakékoli hodnotě, např. s nadhodnocenou finanční rezervou, neboť je nutné pamatovat na výše uvedenou základní Zákonnou povinnost zadavatele stanovit předpokládanou hodnotu DNS jako souhrnnou hodnotu všech veřejných zakázek, které mají být v DNS zadány. V této souvislosti lze odkázat na rozhodnutí ÚOHS, ve kterém se uvádí, že: „Zadavatel musí zvážit své aktuální, či v tomto případě dlouhodobé, potřeby a učinit kvalifikovaný předpoklad o výši peněžitého závazku vyplývajícího z plnění veřejné zakázky. To znamená, že zákon nevyžaduje absolutní přesnost při stanovení výše předpokládané hodnoty, ale reálný a kvalifikovaný předpoklad zadavatele [...]“¹³⁶

6.3.4 Informace o rozdělení do kategorií

Zadavatel je oprávněn rozdělit DNS do kategorií¹³⁷, přičemž platí, že pokud se tak rozhodne učinit, je povinen takovou informaci uvést v zadávací dokumentaci na zavedení DNS.¹³⁸

Samotný pojem kategorie není v Zákoně explicitně definován. Vzhledem k podstatě, účelu a smyslu tohoto institutu jej však lze přirovnat k institutu rozdělení veřejné zakázky na části¹³⁹. Otázkou ovšem může být, z jakého důvodu zákonodárce přistoupil k zavedení zcela nového institutu použitelného pouze pro potřeby DNS, když je v Zákoně upravena možnost rozdělit veřejnou zakázku na části. Dle mého názoru je tomu tak z toho důvodu, že rozdělení

---

¹³⁵ Vyhláška č. 260/2016 Sb. o stanovení podrobnějších podmínek týkajících se elektronických nástrojů, elektronických úkonů při zadávání veřejných zakázek a certifikátu shody.

¹³⁶ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 23.12.2014, č. j.: ÚOHS-R263/2013/VZ-27435/2014/320/BV1/PK1.

¹³⁷ § 138 odst. 1 ZZVZ.

¹³⁸ §139 odst. 4 ZZVZ.

¹³⁹ Viz § 35 ZZVZ.

veřejné zakázky na části lze aplikovat z hlediska zařazení tohoto institutu do části druhé Zákona, která upravuje základní ustanovení o zadávacích řízeních, pouze na zadávací řízení a jejich prostřednictvím zadávané veřejné zakázky. V rámci zadávacího řízení na zavedení DNS však nedochází k zadávání veřejné zakázky ani její části, neboť, jak již bylo uvedeno DNS není veřejnou zakázkou, a proto není možné institut rozdělení veřejné zakázky na části v rámci zadávacího řízení na zavedení DNS aplikovat.

Rozdělením DNS na kategorie lze *de facto* rozumět rozdělení DNS na jeho dílčí subsystémy. Tyto subsystémy, resp. kategorie, jsou však pevně s DNS spojeny a týkají se jich veškeré dopady vztahující se obecně na celý DNS, nikoliv však už dopady vztahující se na jiné kategorie DNS. Nemůže tak např. dojít k situaci, že by skončila doba trvání DNS a doba trvání jeho dílčí kategorie nadále trvala. Zároveň však tyto kategorie působí v DNS částečně samostatně. Zadavatel je např. oprávněn stanovit pro každou kategorii odlišná kritéria pro zařazení dodavatelů, přičemž v každé kategorii se tak vytváří samostatný a specifický okruh zařazených dodavatelů. Stejně tak v jednotlivých kategoriích dochází k samostatnému zadávání veřejných zakázek, které je na jiných kategoriích zcela nezávislé.

K rozdělení DNS do jednotlivých kategorií může dojít pouze na základě objektivních faktorů. Zatímco Zákon tyto objektivní faktory upravuje taxativním výčtem¹⁴⁰, Směrnice je upravuje výčtem demonstrativním¹⁴¹. Podle Zákona mohou být jednotlivé kategorie DNS vymezeny pouze na základě předmětu veřejných zakázek zadávaných v DNS nebo na základě územního rozsahu, ve kterém má být předmět veřejných zakázek zadávaných v DNS pořizován.¹⁴²

K rozdělení DNS do kategorií na základě předmětu veřejných zakázek bude docházet v situacích, kdy zadavatel bude chtít zavést DNS pro příliš široce a obecně vymezený předmět plnění, přičemž následně bude chtít zadávat veřejné zakázky na konkrétní dílčí předměty plnění. Příkladem může být zavedení DNS na dodávky výpočetní techniky, přičemž zájmem zadavatele bude poptávat různé zboží spadající do obecné definice výpočetní techniky. Pro dodání každého takového rozdílného zboží však může v tržním prostředí existovat jiný okruh dodavatelů, a proto by zadavatel měl rozdělit DNS do více kategorií, a to např. stolní počítače a notebooky, monitory, tiskárny, tonery, přičemž v každé takové kategorii pak bude oslovovat jiný okruh v ní zařazených dodavatelů a provádět samostatné zadávání veřejných zakázek.

---

¹⁴⁰ § 138 ZZVZ.

¹⁴¹ Odst. 66 preambule Směrnice.

¹⁴² § 138 ZZVZ.

K rozdělení DNS do kategorií na základě územního rozsahu bude docházet zejména u větších zadavatelů anebo v rámci společného nebo centralizovaného zadávání veřejných zakázek. Zadavatel takto zavede DNS, který bude do jednotlivých kategorií rozdělen např. podle krajů nebo určitých zeměpisných oblastí dle sídel poboček zadavatele.

Rozdělit DNS do kategorií není povinností zadavatele, nýbrž pouze jeho oprávněním. V této souvislosti je však nutné poukázat na to, že zadavatel by měl zadávací podmínky stanovit v souladu se zásadou zákazu diskriminace, přiměřenosti a zejména tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo nezaručovaly konkurenční výhodu nebo nevytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže¹⁴³. Při příliš široce vymezeném předmětu DNS, by v případě nerozdělení DNS do kategorií mohlo být v rámci přezkumu shledáno, že takové nastavení bezdůvodně omezuje účast dodavatelů, kteří jsou schopni plnit jen dílčí část zadavatelem vymezeného předmětu DNS. Co do počtu kategorií DNS není zadavatel Zákonem jakkoli omezován.¹⁴⁴

Pokud by však zadavatel k rozdělení DNS do kategorií i přes příliš široce vymezený předmět nepřistoupil je dle mého názoru možné případnému bezdůvodnému omezení účasti dodavatelů zabránit tak, že zadavatel bude v rámci takto zavedeného DNS dílčímu předmětu DNS přizpůsobovat zadávání konkrétních veřejných zakázek, tj. bude zadávat konkrétní veřejné zakázky pouze ve vztahu k dílčímu předmětu DNS. V návaznosti na shora uvedený příklad tak zadavatel může mít zavedený DNS na výpočetní techniku bez rozdělení do kategorií, nicméně konkrétní veřejné zakázky ve vztahu k jednomu dílčímu předmětu plnění, např. tiskárnám, bude zadávat separátně od jiného dílčího předmětu plnění. Ačkoliv tento způsob řešení není Zákonem předvídaný, je dle mého názoru možný. Toto řešení nicméně na zadavatele klade větší nároky co do plánování jednotlivých veřejných zakázek. Aby však tento způsob řešení splnil svůj účel a byl v souladu se Zákonem, zejm. zadávacími zásadami, je spolu s tímto současně nutné vhodně nastavit kritéria pro zařazení dodavatelů do DNS, zejména např. požadavky na ekonomickou a technickou kvalifikaci, a to tak, aby tyto požadavky reflektovaly a nevhodným nastavením neomezovaly možnou účast takových dodavatelů, kteří by měli zájem se takového DNS účastnit pouze ve vztahu ke konkrétnímu dílčímu předmětu plnění bez ohledu na jiné dílčí předměty plnění pořizované v takovém DNS. Nevhodným nastavením tak budou např. příliš přísné požadavky na ekonomickou kvalifikaci ve vztahu k celému rozsahu DNS, nikoliv však k rozsahu jednotlivých veřejných

---

¹⁴³ § 36 odst. 1 ZZVZ.

¹⁴⁴ SMITH, Susie. *Dynamic Purchasing Systems – planning* [online]. Local Government Lawyer, 2016 [cit. 2018-08-26].

zakázek na dílčí předmět plnění, nebo podmínky technické kvalifikace ve vztahu ke zkušenostem s celým předmětem, pro který byl DNS zaveden.

U nadlimitních veřejných zakázek Zákon zadavatele nepřímou směřuje k tomu, aby rozdělení veřejné zakázky na části vždy alespoň zvažil, a pokud veřejnou zakázku na části nerozdělí je povinen toto odůvodnit v zadávací dokumentaci nebo v písemné zprávě zadavatele.¹⁴⁵ Toto může vyvolat otázku, zda je zadavatel povinen takto učinit i v případě rozdělení DNS na kategorie. Dle mého názoru zadavatel není povinen v případě DNS takové odůvodnění uvádět, neboť výsledkem zadávacího řízení na zavedení DNS není zadání žádné veřejné zakázky, ale zavedení DNS. Obdobně se k tomu vyjadřuje také S. Smith, která uvádí, že: „*In our view Regulation 46 on lots does not apply to "categories" under a DPS. This is because when a contracting authority sets up a DPS and admits economic operators to a DPS it is not awarding a public contract. [...] A contracting authority is not, therefore, obliged to consider whether to divide the DPS into lots.*“¹⁴⁶ Zákon ani Směrnice navíc ani nepřímou neuvádí, že by se na kategorie DNS měly aplikovat pravidla obdobná pravidlům pro rozdělení veřejné zakázky na části. V opačném případě by totiž zakotvení samostatného institutu kategorií zcela postrádalo svůj význam.

S ohledem na vše výše uvedené tak lze uzavřít, že účelem rozdělení DNS do kategorií je zlepšení možností malých a středních podniků se účastnit rozsáhlých DNS, přičemž míra takového zlepšení je závislá na způsobu, jakým zadavatel vymezí jednotlivé kategorie DNS a přizpůsobí podmínky účasti takovým dodavatelům v DNS.

6.3.5 Kritéria pro zařazení do DNS

Zadavatel je dále povinen v zadávací dokumentaci na zavedení DNS vymezit kritéria pro zařazení dodavatelů do DNS.¹⁴⁷ Definici kritérií pro zařazení dodavatelů Zákon ani Směrnice neobsahuje, a proto je pro jejich interpretaci nutno vycházet z jejich smyslu a účelu, což je zařazení dodavatelů do DNS. Těmito kritérii se tak rozumí podmínky, jejichž splnění musí dodavatelé prokázat, aby mohli být do DNS zařazení a aby tak následně mohli podávat nabídky na konkrétní veřejné zakázky zadávané v DNS. Ve většině případů budou tato kritéria odpovídat kvalifikačním podmínkám, stejně jako tomu je v první fázi klasického užšího řízení, a to i s ohledem na Zákonnou definici žádosti o účast. Dle mého názoru ovšem není zcela vyloučeno, aby se jednalo i o jiná kritéria než kvalifikační podmínky. Vhodnými

---

¹⁴⁵ § 217 odst. 2 písm. m) ZZVZ.

¹⁴⁶ SMITH, Susie. *Dynamic Purchasing Systems – planning* [online]. Local Government Lawyer, 2016 [cit. 2018-08-26].

¹⁴⁷ § 139 odst. 4 písm. b) ZZVZ.

kritérii mohou být také např. zvláštní podmínky plnění veřejných zakázek, které budou zadávány v DNS, a to např. v oblasti vlivu předmětu veřejných zakázek na životní prostředí, nebo sociální důsledky vyplývající z takového předmětu nebo jeho hospodářské oblasti.¹⁴⁸

V případě, že zadavatel rozdělí DNS na kategorie, stanoví pak kritéria pro zařazení dodavatelů zvlášť pro každou kategorii DNS¹⁴⁹, čímž bude zajištěno, aby požadovaná kritéria zohledňovala specifický předmět veřejných zakázek zadávaných v každé kategorii DNS.

Je nutné upozornit také na to, že kritéria pro zařazení dodavatelů, které zadavatel stanoví v zadávací dokumentaci na zavedení DNS platí po celou dobu trvání DNS a pro všechny dodavatele jednotně, tj. platí jak pro dodavatele, kteří podávají žádost o účast v zadávacím řízení na zavedení DNS, tak pro dodavatele, kteří žádají o účast v DNS až v průběhu doby jeho trvání.

Typickým příkladem kritérií pro zařazení dodavatelů jsou již uvedené podmínky kvalifikace, přičemž zadavatel je oprávněn stanovit kvalifikační podmínky v celém jejich Zákonném rozsahu, tj. lze požadovat splnění základní a profesní způsobilosti i ekonomické a technické kvalifikace.¹⁵⁰ Cílem této rigorózní práce však není se podrobně zabývat jednotlivými podmínkami kvalifikace, neboť se jedná o problematiku značně rozsáhlou a z hlediska své použitelnosti společnou pro všechny druhy zadávacích řízení a veřejných zakázek. S ohledem na zaměření této rigorózní práce bych však chtěl poukázat na některé z mnoha problematických aspektů aplikace obecných kvalifikačních podmínek podle Zákona v případě DNS, které jsou způsobeny právě specifickým charakterem DNS a které zadavatelé dle mého názoru příliš neřeší, což pak může v praxi způsobovat interpretační a aplikační problémy.

V rámci základní způsobilosti lze poukázat např. na problematickou aplikaci Zákonného pravidla, dle kterého musí doklady prokazující základní způsobilost a profesní způsobilost co do výpisu z obchodního rejstříku prokazovat splnění požadovaného kritéria způsobilosti nejpozději v době 3 měsíců přede dnem zahájení zadávacího řízení.¹⁵¹ Problematickým bodem aplikace tohoto pravidla na DNS je vázanost okamžiku, od kterého se daná doba počítá, na den zahájení zadávacího řízení. V případě zavádění DNS, tj. při realizaci zadávacího řízení na zavedení DNS, toto žádné problémy nezpůsobuje a lze tento požadavek hodnotit jako zcela legitimní a jednotný pro všechny druhy zadávacích řízení.

---

¹⁴⁸ § 37 odst. 1 ZZVZ.

¹⁴⁹ § 139 odst. 4 písm. b) ZZVZ.

¹⁵⁰ § 74 až § 79 ZZVZ.

¹⁵¹ § 86 odst. 5 ZZVZ.

Praktický problém ovšem nastává po zavedení a po celou dobu trvání DNS, kdy mohou žádost o účast v DNS podat také další dodavatelé. Pokud by zadavatel toto pravidlo do zadávací dokumentace na zavedení DNS pouze převzal, nebo ho ani nepřevzal, přičemž v takovém případě by se aplikovalo ve znění stanoveném v Zákoně, nebo jej nijak pro účely DNS nemodifikoval, znamenalo by to následující. Dodavatelé, kteří by podali žádost o účast po zavedení DNS a kdykoliv po dobu jeho trvání, by byli oprávněni shora uvedenou způsobilost prokazovat k totožnému nejpozdějšímu okamžiku jako dodavatelé, kteří podali žádosti o účast v zadávacím řízení na zavedení DNS, tj. nejpozději 3 měsíce před zahájením zadávacího řízení na zavedení DNS. Zadavatel by se tak mohl dostat do situace, kdy dodavatel podávající žádost o účast několik let po zavedení DNS, předloží k prokázání shora uvedené způsobilosti doklady ve vztahu k prokazované skutečnosti se stářím vyhotovení několik let. Toto zcela jistě nenaplnuje účel prokázání způsobilosti dodavatele, kterým je ověření aktuální způsobilosti dodavatele. Zadavateli se v tomto ohledu nabízí čtyři způsoby řešení tohoto problému, a to v zadávací dokumentaci na zavedení DNS za první nestanovit žádné speciální pravidlo a nést riziko zařazení nekvalifikovaných dodavatelů, za druhé nestanovit žádné speciální pravidlo a situaci řešit až v momentě, kdy nastane, za třetí toto pravidlo modifikovat a stanovit jinou přiměřenou dobu, nebo za čtvrté toto pravidlo modifikovat a stanovit tuto dobu stejnou, nicméně počítanou k jinému a vhodnějšímu okamžiku, např. k okamžiku podání žádosti o účast. V rámci druhého řešení spatřuji riziko v porušení zadávacích zásad, třetí řešení problematickou situaci nijak neřeší, a proto lze z mého pohledu aplikovat pouze řešení čtvrté a za pečlivého uvážení všech rizik také řešení první.

Další problematické okolnosti aplikace kvalifikační podmínky dle Zákona vyvolávají v případě DNS např. podmínky technické kvalifikace podle Zákona. Jednou z takových je nejčastěji používaná podmínka technické kvalifikace u veřejných zakázek na dodávky či služby, a to předložení seznamu významných dodávek či služeb, které dodavatel realizoval za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení, nestanoví-li lhůtu delší.¹⁵² V zadávacím řízení na zavedení DNS toto opět žádné problémy nezpůsobuje a lze takto stanovený požadavek hodnotit jako zcela legitimní a jednotný pro všechny druhy zadávacích řízení. Interpretační a aplikační problém opět nastává až po zavedení DNS a po celou dobu jeho trvání, ve které můžou žádost o účast v DNS podat další dodavatelé. Pokud by zadavatel toto Zákoné pravidlo v zadávací dokumentaci na zavedení DNS opět nijak nemodifikoval,

---

¹⁵² § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ.

znamenaloby to, že dodavatelé, kteří by podali žádost o účast po zavedení DNS a kdykoliv po dobu jeho trvání, by museli předkládat k prokázání této podmínky technické kvalifikace pouze významné zakázky realizované před zahájením zadávacího řízení na zavedení DNS. Akceptace tohoto Zákonného pravidla by nesledovala hlavní účel této podmínky technické kvalifikace a bránila by účasti nových dodavatelů, kteří by během trvání DNS realizovali nové významné zakázky, díky nimž by již třeba byli schopni splnění kritérií pro zařazení do DNS prokázat, přestože tohoto nebyli schopni v rámci zadávacího řízení na zavedení DNS. *Ad absurdum* by taková akceptace naprosto znemožňovala účast v DNS dodavatelům, kteří v průběhu jeho trvání teprve vznikli, neboť ti z logiky věci neprovedli za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení na zavedení DNS žádné významné zakázky.

V této věci je nicméně nutné poukázat na to, že tento problém byl způsoben až implementací a modifikací tohoto pravidla ze strany zákonodárce, neboť Směrnice žádný okamžik, ke kterému se předmětné období posuzuje, neupravuje, a v rámci Směrnice tak tento problém nevzniká.¹⁵³ S ohledem na eurokonformní výklad a maximální otevřenost DNS po celou dobu jeho trvání a naplnění smyslu a účelu DNS, jakožto nástroje pro efektivní a flexibilní zadávání veřejných zakázek, doporučuji uvedené Zákonné pravidlo v zadávací dokumentaci na zavedení DNS modifikovat, a to tak, že dodavatelé, kteří podávají žádost o účast v zavedeném DNS, jsou oprávněni předložit také významné zakázky realizované po zavedení DNS. *De lege ferenda* lze v této věci zákonodárci doporučit novelizovat příslušné Zákonné ustanovení¹⁵⁴ tak, že před vymezením předmětné doby, tj. za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení, bude vloženo slovo „nejpozději“. Taková novelizace tohoto Zákonného pravidla vyřeší shora předešlý problém a zároveň dle mého názoru nebude mít žádný negativní dopad na jiná ustanovení Zákona a bude odpovídat právní úpravě Směrnice a také smyslu a účelu DNS.

Ve vztahu k ekonomické kvalifikaci je nutné poukázat na speciální Zákonné pravidlo upravené pro DNS, dle kterého nesmí minimální výše zadavatelem požadovaného obratu dodavatele přesahovat dvojnásobek maximální předpokládané hodnoty jednotlivých veřejných zakázek, které mají být v DNS zadány. Zadavatel tak je povinen stanovit minimální výši obratu dodavatele ve vztahu k předpokládané hodnotě veřejných zakázek, které mají být v DNS zadány, nikoliv k předpokládané hodnotě celého DNS. Toto opět potvrzuje již shora uvedené, že zadavatel musí před zahájením zadávacího řízení na zavedení DNS provést podrobnou analýzu, jaké veřejné zakázky bude v zavedeném DNS zadávat a jaká bude jejich

---

¹⁵³ Viz příloha XII Směrnice.

¹⁵⁴ § 86 odst. 5 ZZVZ.

předpokládaná hodnota. V rámci odborné veřejnosti vyvolává určité nejasnosti, z jakého důvodu zákonodárce hovoří o maximální předpokládané hodnotě.¹⁵⁵ Dle mého názoru je toto nutné vykládat tak, že pro stanovení minimální výše obratu je rozhodující výše maximální předpokládané hodnoty veřejné zakázky, která má být v daném DNS zadána. Zajímavým srovnáním je v tomto ohledu Zákonná úprava vztahující se k rámcové dohodě, u které je rozhodující průměrná předpokládaná hodnota veřejných zakázek zadávaných na základě uzavřené rámcové dohody.¹⁵⁶

V poslední řadě považuji za nutné upozornit také na vhodné nastavení podmínek již shora uvedené technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. a) a b) ZZVZ. V praxi často dochází k tomu, že zadavatelé stanovují tyto podmínky co do požadované hodnoty významných zakázek s ohledem na předpokládanou hodnotu celého DNS, tj. všech veřejných zakázek, které mají být v DNS zadány, což osobně hodnotím jako rozporné se zásadou přiměřenosti a zákazu diskriminace a § 36 odst. 1 ZZVZ, neboť legitimním požadavkem zadavatele není kvalifikace dodavatele pro realizaci veřejných zakázek dosahujících předpokládané hodnoty celého DNS, ale pouze předpokládané hodnoty jednotlivých veřejných zakázek, které mají být v daném DNS zadány. Dle mého názoru by se tak v rámci stanovení požadované hodnoty významných zakázek měla zohledňovat předpokládaná hodnota jednotlivých veřejných zakázek, které mají být v DNS zadány, a to analogicky ke shora uvedené ekonomické kvalifikaci, tj. průměrná jako u rámcové dohody, nebo maximální jako u DNS. Opačný postup povede k tomu, že zadavatel nepřipustí v DNS účast takovému dodavateli, který nemá zkušenosti s významnými zakázkami o hodnotě zohledňující předpokládanou hodnotu celého DNS, i přesto, že má zkušenosti s významnými zakázkami o hodnotě, která odpovídá předpokládané hodnotě jednotlivých veřejných zakázek, které mají být v DNS zadány.

6.3.6 Informace o elektronickém nástroji a komunikaci

Vzhledem ke skutečnosti, že DNS je elektronický systém, jehož existence a fungování jsou založeny na elektronickém nástroji a veškerá komunikace, ke které v rámci DNS dochází, musí probíhat zásadně elektronicky, je zadavatel povinen v zadávací dokumentaci na zavedení DNS uvést informace týkající se použitého elektronického nástroje a další technické informace nezbytné pro elektronickou komunikaci.¹⁵⁷ Primárně se bude jednat o uvedení

---

¹⁵⁵ DVORÁK a kol.: *Zákon o zadávání ...*, s. 487.

¹⁵⁶ § 78 odst. 2 ZZVZ.

¹⁵⁷ § 139 odst. 4 písm. c) ZZVZ.

internetové adresy elektronického nástroje, jehož prostřednictvím je DNS provozován, a informací vztahující se např. k tomu, jak se do tohoto elektronického nástroje přihlásit, jakým způsobem jej zabezpečit nebo jakým způsobem se zadavatelem skrze elektronický nástroj komunikovat. V technických záležitostech lze v zadávací dokumentaci na zavedení DNS dodavatele odkázat na provozovatele elektronického nástroje, nejedná-li si o elektronický nástroj vytvořený samotným zadavatelem.

V dalších věcech ohledně elektronického nástroje a elektronické komunikace odkazují na předchozí kapitoly této rigorózní práce, ve kterých bylo o elektronickém nástroji a komunikaci podrobně pojednáno.

6.3.7 Doba trvání DNS

Zadávací dokumentace na zavedení DNS musí dále obsahovat informaci o době trvání DNS. Tato náležitost musí být výslovně upravena již v oznámení o zahájení zadávacího řízení¹⁵⁸, které dle definice zadávací dokumentace tvoří její součást a jehož odesláním podle § 212 ZZVZ zadavatel zahajuje zadávací řízení na zavedení DNS.

Na rozdíl od ZVZ, kde byla doba trvání DNS omezena na maximálně 4 roky¹⁵⁹, nestanovuje Zákon jakoukoliv limitaci doby trvání DNS, což znamená, že zadavatel je oprávněn zavést DNS na jakoukoliv dobu jeho trvání, a to v řádu měsíců i let. Zadavatel by však k tomuto neměl přistupovat ledabyle, ale naopak dobu trvání DNS pečlivě uvážit, a to mj. s ohledem na to, aby DNS byl po celou dobu jeho trvání stále efektivní a schopný naplňovat jeho potřeby, které zamýšlel prostřednictvím DNS uspokojovat a které mohou být v závislosti na čase proměnlivé.

V této souvislosti je nutné také upozornit na povinnost zadavatele stanovit předpokládanou hodnotu DNS, a to, jak již bylo uvedeno, dle souhrnné hodnoty všech veřejných zakázek, které mají být v DNS zadány, což může být v případě dlouhé doby trvání problematičtější. Dle názoru části odborné veřejnosti je s ohledem na znění Zákona možné dobu trvání DNS stanovit i na dobu neurčitou.¹⁶⁰ Osobně jsem toho názoru, že toto možné není. Tento názor není ovšem zcela ojedinělý, ale lze se s ním setkat také v názorech

---

¹⁵⁸ § 139 odst. 1 ZZVZ.

¹⁵⁹ § 93 odst. 5 ZVZ.

¹⁶⁰ DVORÁK a kol.: *Zákon o zadávání ...*, s. 800.

zahraniční odborné veřejnosti.^{161,162} Informace o době trvání DNS je povinnou náležitostí oznámení o zahájení zadávacího řízení odesílaném podle § 212 ZZVZ, přičemž příslušný formulář tohoto oznámení vyžaduje uvedení doby trvání DNS v konkrétním časovém rozmezí a v předepsaném formátu a neumožňuje uvedení doby trvání bez data skončení doby trvání DNS. Dalším důvodem je, že při stanovení doby trvání DNS na dobu neurčitou, zadavatel nebude schopen stanovit předpokládanou hodnotu DNS. V případě DNS neplatí pravidlo, které se aplikuje v případě stanovení předpokládané hodnoty u veřejných zakázek, tj. že v případě neurčité doby plnění je pro určení předpokládané hodnoty relevantní hodnota plnění za 48 měsíců¹⁶³, ale je relevantní souhrnná hodnota všech veřejných zakázek, které mají být v DNS za celou dobu jeho trvání zadány¹⁶⁴. Zohlednit při stanovení předpokládané hodnoty DNS všechny veřejné zakázky, které mají být za dobu neurčitou v DNS zadány, je dle mého názoru takřka nemožné. Zadavatelům doporučuji stanovit dobu trvání DNS v takové délce, ve které mají v úmyslu jeho prostřednictvím zadávat veřejné zakázky a ve které bude DNS stále naplňovat jejich proměnlivé potřeby a v rámci které jsou schopni stanovit předpokládanou hodnotu DNS.

Pro úplnost je však třeba poukázat na to, že stanovená doba trvání DNS není pro zadavatele závazná. Nebude-li zadavatel mít zájem daný DNS používat po celou dobu jeho trvání, je oprávněn jej ukončit odesláním oznámení o změně podle § 212 ZZVZ.¹⁶⁵ Lze si dle mého názoru však představit i situaci, kdy zadavatel takový DNS přestane používat, aniž by jej shora uvedeným způsobem ukončil. V takovém případě DNS skončí samovolným uplynutím doby jeho trvání.

V případě, že zadavatel bude mít zájem DNS používat po delší dobu, než pro kterou ho zavedl, je oprávněn dobu trvání DNS prodloužit, a to opět odesláním oznámení o změně podle § 212 ZZVZ.¹⁶⁶ V této věci je ovšem potřeba poukázat na to, že k takovému prodloužení doby trvání DNS musí dojít za doby jejího trvání, jakmile doba trvání DNS uplyne, není dle mého názoru možné takovou dobu trvání prodloužit, neboť DNS byl v daný moment automaticky ukončen a nelze prodloužovat to, co skončilo, a zadavateli nezbyvá jinak než zavést nový DNS.

---

¹⁶¹ *Dynamic purchasing systems under reg. 34 public contracts regulations 2015* [online]. Howtocrackanut.com [cit. 2018-08-29].

¹⁶² GRAELLS, Albert Sánchez. *Public Procurement and the EU Competition Rules*. 2nd edition. Hart Publishing, 2015, s. 365.

¹⁶³ § 20 písm. b) a § 21 odst. 1 písm. b) ZZVZ.

¹⁶⁴ § 23 odst. 1 ZZVZ.

¹⁶⁵ § 139 odst. 9 písm. b) ZZVZ.

¹⁶⁶ § 139 odst. 9 písm. a) ZZVZ.

6.3.8 Informace o zavedení DNS

Zadavatel je dále povinen uvést výslovně v oznámení o zahájení zadávacího řízení odesílaném k uveřejnění podle § 212 ZZVZ informaci, že výsledkem zadávacího řízení je zavedení DNS.¹⁶⁷ Příslušný formulář tohoto oznámení zadavatele na konkrétním místě přímo vybízí k uvedení této informace. Ačkoliv se může zdát, že je uvedení této informace v tomto oznámení nadbytečné, tak účelem uvedení této informace je zajištění transparentnosti a snadného vyhledávání DNS ve Věstníku veřejných zakázek a Úředním věstníku Evropské unie a zajištění přístupu k zaváděným DNS, neboť v opačném případě by se dodavatelé z příslušného formuláře dozvěděli informaci pouze o druhu zadávacího řízení, tj. užším řízení, ale již nikoliv informaci, že jeho výsledkem má být zavedení DNS.

6.3.9 Nepřípustné zadávací podmínky

Zákon zadavateli rovněž také výslovně ukládá, co není oprávněn v zadávací dokumentaci na zavedení DNS stanovit a po dodavatelích požadovat.

V první řadě zadavatel není oprávněn požadovat od dodavatelů jakoukoliv úplatu související s používáním DNS, a to po celou dobu trvání DNS.¹⁶⁸ Uvedené ustanovení je projevem maximální otevřenosti a přístupnosti DNS pro všechny dodavatele, jejichž účast může být ovlivněna pouze splněním, nebo nesplněním zadavatelem stanovených kritérií pro zařazení do DNS. Vyloučena je jakákoli přímá či nepřímá úplata za účast v DNS¹⁶⁹, přičemž přímou úplatou lze rozumět přímou úhradu jakýchkoliv poplatků a nepřímou úplatou např. vyhrazené poskytnutí určitých slev z nabídkových cen na veřejné zakázky zadávané v DNS.

Zadavatel dále není oprávněn požadovat od účastníků zadávacího řízení poskytnutí jistoty podle § 41 ZZVZ.¹⁷⁰ Výslovné uvedení tohoto požadavku v Zákoně lze dle mého názoru považovat za nadbytečné. Přípustnost požadavku na poskytnutí jistoty je Zákonem vázána výslovně na stanovení zadávací lhůty¹⁷¹, kterou však zadavatel není z povahy zadávacího řízení na zavedení DNS oprávněn požadovat. Zadávací lhůtou se totiž rozumí lhůta, po kterou jsou účastníci vázáni svými nabídkami podanými v zadávacím řízení a ve které nesmí ze zadávacího řízení odstoupit a která počíná běžet od okamžiku uplynutí lhůty

---

¹⁶⁷ § 139 odst. 1 ZZVZ

¹⁶⁸ § 138 odst. 2 ZZVZ.

¹⁶⁹ DVORÁK a kol.: *Zákon o zadávání ...*, s. 796.

¹⁷⁰ § 139 odst. 5 ZZVZ.

¹⁷¹ § 41 ZZVZ.

pro podání nabídek.¹⁷² V případě zadávacího řízení na zavedení DNS však nedochází k žádnému podávání nabídek, ale pouze k podávání žádostí o účast. Rovněž také nedochází ani k oznámení výběru dodavatele, k čemuž je běh zadávací lhůty přímo vázán. Vzhledem k rozdílné definici a smyslu a účelu institutu nabídky a žádosti o účast je připuštění jakékoliv analogie vyloučeno.¹⁷³ S ohledem na výše uvedené by stanovení zadávací lhůty v zadávacím řízení na zavedení DNS bylo nutno hodnotit jako požadavek nepřijatelný a nesmyslný, neboť dodavatelé nemají být čím vázáni, neboť žádné nabídky v zadávacím řízení na zavedení DNS nepodávají.

Vzhledem ke skutečnosti, že v zadávacím řízení na zavedení DNS nelze stanovit zadávací lhůtu, nelze stanovit ani požadavek na poskytnutí jistoty. Stanovení požadavku na poskytnutí jistoty by bylo navíc nutno opět hodnotit jako nesmyslné, neboť možnost zadavatele na plnění z jistoty je vázána výlučně na důvody související s podáním nabídky a s uzavíráním smlouvy na veřejnou zakázku¹⁷⁴, k čemuž v zadávacím řízení na zavedení DNS nedochází.

Otázkou, kterou zákaz požadovat od účastníků zadávacího řízení poskytnutí jistoty vyvolává, je, zda se tento zákaz uplatní na celý průběh DNS, nebo pouze na zadávací řízení na zavedení DNS. V praxi jsem se setkal s výkladem, že se tento zákaz uplatní na celý průběh DNS, tj. i na zadávání konkrétních veřejných zakázek prostřednictvím DNS. Dle mého názoru je nutné takový výklad považovat za nesprávný.

V prvé řadě lze poukázat na to, že předmětný zákaz je z hlediska systematiky Zákona zařazen v § 139 ZZVZ, který je nadepsán jako „Zavedení dynamického nákupního systému“, a který upravuje postup v zadávacím řízení na zavedení DNS, na základě čehož lze mít za to, že se předmětný zákaz vztahuje pouze na zadávací řízení na zavedení DNS, nikoliv na zadávání veřejných zakázek jeho prostřednictvím.

Dále lze poukázat na to, že předmětné Zákonem ustanovení tento zákaz upravující výslovně uvádí, že zadavatel není oprávněn požadovat poskytnutí jistoty od účastníků zadávacího řízení.¹⁷⁵ Účast v zadávacím řízení dodavatelům vzniká v okamžiku, kdy podají žádost o účast¹⁷⁶ a zaniká v případech uvedených v § 47 odst. 2 a 4 ZZVZ. Přestože Zákon toto výslovně neuvádí, je z povahy věci nutné zánik účasti v zadávacím řízení vázat rovněž

---

¹⁷² § 40 odst. 1 ZZVZ.

¹⁷³ Srov. rozhodnutí ÚOHS ze dne 29.01.2015, č. j. ÚOHS-S849/2014/VZ-2955/2015/531/VČe; rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 24.05.2016, č. j. ÚOHS-R60/2015/VZ-22113/2016/321/MMI/IPs.

¹⁷⁴ Viz § 41 odst. 8 ZZVZ.

¹⁷⁵ § 139 odst. 5 ZZVZ.

¹⁷⁶ § 47 odst. 1 písm. b) ZZVZ.

k okamžiku ukončení zadávacího řízení¹⁷⁷, tj. v případě zadávacího řízení na zavedení DNS k okamžiku jeho zavedení.¹⁷⁸ S ohledem na uvedené je dle mého názoru zřejmé, že zákaz požadovat od účastníků zadávacího řízení jistotu se vztahuje pouze na zadávací řízení na zavedení DNS, neboť zavedením DNS účast v zadávacím řízení účastníkům zadávacího řízení zaniká, neboť již žádné zadávací řízení neprobíhá. Toto potvrzuje rovněž terminologie užitá v ustanoveních § 140 a § 141 ZZVZ upravujících fungování DNS, ve kterých se již v souvislosti s dodavateli zařazenými v DNS anebo nově podávajícími žádost o účast, nepoužívá pojem účastník zadávacího řízení, ale pojem dodavatel.

S ohledem na uvedené jsem toho názoru, že při zadávání konkrétních veřejných zakázek v DNS, je zadavatel oprávněn po dodavatelích poskytnutí jistoty požadovat, nicméně doporučuji si takové oprávnění obecně vyhradit již v zadávací dokumentaci na zavedení DNS.

---

¹⁷⁷ DVOŘÁK a kol.: *Zákon o zadávání ...*, s. 292.

¹⁷⁸ § 51 odst. 1 ZZVZ.

7 Průběh zadávacího řízení na zavedení DNS

7.1 Obecně

V rámci této kapitoly bude pojednáno o procesním průběhu zadávacího řízení na zavedení DNS. Jak už bylo v této rigorózní práci uvedeno, v zadávacím řízení na zavedení DNS se postupuje přiměřeně podle pravidel pro užší řízení.¹⁷⁹ S ohledem na specifické zaměření této rigorózní práce, nebude předmětem této kapitoly podrobný rozbor takových fází a úkonů zadávacího řízení na zavedení DNS, které jsou jednotné i pro klasické užší řízení. Takové fáze a úkony budou zmíněny pouze obecně, a to z důvodu podání uceleného časového harmonogramu průběhu zadávacího řízení na zavedení DNS, to však s výjimkou případů, kdy tyto fáze a úkony vyvolávají v zadávacím řízení na zavedení DNS interpretační či aplikační problémy nebo pokud jsou tyto fáze a úkony v Zákonné úpravě DNS výslovně zakotveny.

K použitelnosti Zákonných pravidel platných pro klasické užší řízení v zadávacím řízení na zavedení DNS je ovšem nutné upozornit na to, že ne všechna tato Zákonná pravidla je možné v zadávacím řízení na zavedení DNS aplikovat. Toto ostatně předvídá i sám zákonodárce, který výslovně upravuje, že se tato pravidla použijí v zadávacím řízení na zavedení DNS pouze přiměřeně. O dle mého názoru nesprávném postupu zákonodárce při takové úpravě pravidel zadávacího řízení na zavedení DNS bylo v této rigorózní práci již pojednáno. Pro posouzení, která konkrétní Zákonná pravidla se v zadávacím řízení na zavedení DNS aplikují a která nikoliv, je potřeba vycházet ze samotného charakteru, smyslu, účelu a definice DNS a aplikovat pouze taková pravidla, která se zohledněním těchto skutečností v DNS aplikovatelná jsou. Právě z tohoto důvodu byla v této rigorózní práci podrobně rozebrána definice DNS, která poskytuje základní vodítko pro určení toho, která ze Zákonných pravidel klasického užšího řízení jsou pro DNS aplikovatelná a která nikoliv. Při tomto posouzení je potřeba zohlednit zejména to, že v zadávacím řízení na zavedení DNS nedochází k úkonům jako např. podávání nabídek, k výběru dodavatele nebo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Z čehož vyplývá, že všechna pravidla klasického užšího řízení, která se k těmto úkonům vztahují, není možné v zadávacím řízení na zavedení DNS aplikovat, neboť se vztahují k úkonům a institutům, k nimž v zadávacím řízení na zavedení DNS vůbec nedochází.

---

¹⁷⁹ § 138 odst. 1 ZZVZ.

Jedním z takových pravidel, které se v zadávacím řízení na zavedení DNS nepoužije, je např. povinnost zjistit u vybraného dodavatele, je-li právnickou osobou, údaje o skutečném majiteli, neboť tato povinnost se vztahuje k výběru dodavatele, k čemuž v zadávacím řízení na zavedení DNS nedochází.^{180, 181}

7.2 Běh lhůty pro podání žádostí o účast

Zadávací řízení na zavedení DNS je zahájeno dnem odeslání oznámení o zahájení zadávacího řízení podle § 212 ZZVZ, ve kterém je zadavatel výslovně povinen uvést náležitosti v této rigorózní práci již uvedené, a to dobu trvání DNS a informaci, že cílem zadávacího řízení je zavedení DNS.¹⁸² V případě, že by se dle stanovené předpokládané hodnoty DNS jednalo o režim podlimitní, je toto oznámení odesíláno pouze do národního Věstníku veřejných zakázek, v případě režimu nadlimitního navíc také do Úředního věstníku Evropské unie.¹⁸³ Tento den je rozhodnou skutečností pro běh lhůty pro podání žádostí o účast, která nesmí být v případě zadávacího řízení na zavedení DNS kratší než 30 kalendářních dnů ode dne, ve kterém bylo shora uvedené oznámení zadavatelem odesláno.¹⁸⁴

Jakmile bude shora uvedené oznámení na příslušných místech uveřejněno, je zadavatel podle § 139 odst. 3 ZZVZ povinen poskytnout dodavatelům neomezený dálkový přístup k zadávací dokumentaci na zavedení DNS, která musí být takto poskytnuta minimálně do skončení doby trvání DNS. Toto ustanovení nicméně vyvolává několik interpretačních nejasností. V první řadě není s určitostí stanoveno, od jakého okamžiku má být zadávací dokumentace na zavedení DNS uveřejněna, neboť Zákon uvádí obecně pouze od uveřejnění shora uvedeného oznámení, což může být v onen den i několik dní poté. Dále pak není výslovně upraveno, kde má být zadávací dokumentace na zavedení DNS uveřejněna a zda je nutné ji uveřejnit celou ve smyslu její Zákonné definice, tj. včetně výše uvedeného oznámení a výzev podle přílohy č. 6 k Zákonu. Dle mého názoru se však v tomto ohledu nejedná o záměr nebo pochybení zákonodárce, ale je nutné toto ustanovení chápat jako speciální právní úpravu k § 96 odst. 1 ZZVZ, které je obecným ustanovením pro zveřejňování

---

¹⁸⁰ § 122 odst. 4 ZZVZ.

¹⁸¹ BUREŠOVÁ, Kateřina. Dynamický nákupní systém nové generace. *Právní rozhledy*, 2017, roč. 25, č. 6, s. 204.

¹⁸² § 138 odst. 1 ZZVZ.

¹⁸³ § 212 odst. 3 ZZVZ.

¹⁸⁴ § 139 odst. 2 ZZVZ.

zadávací dokumentace a jehož úprava všechny shora uvedené nejasnosti vyjasňuje. Obdobně se k použitelnosti § 96 odst. 1 ZZVZ vyjadřuje rovněž komentářová literatura.¹⁸⁵

Ve spojení s tímto obecným ustanovením pak platí, že zadavatel je povinen uveřejnit zadávací dokumentaci ode dne uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení v příslušném věstníku dle režimu, ve kterém je DNS zaváděn, a to na profilu zadavatele. Co do rozsahu uveřejnění podle tohoto obecného ustanovení platí, že zadavatel je povinen uveřejnit zadávací dokumentaci vyjma shora uvedeného oznámení a výzev podle přílohy č. 6 k Zákonu, tj. pouze zadávací dokumentaci na zavedení DNS.

Zřejmým důvodem speciální právní úpravy pro DNS zakotvené v § 139 odst. 3 ZZVZ je odlišná doba trvání, po kterou musí být zadávací dokumentace na profilu zadavatele uveřejněna. Zatímco v případě klasického užšího řízení tomu tak musí být nejpozději do konce lhůty pro podání nabídek¹⁸⁶, tak v případě DNS to musí být po celou dobu trvání DNS¹⁸⁷, neboť žádosti o účast v DNS je možné podávat po celou dobu trvání DNS, nikoliv pouze do ukončení zadávacího řízení na zavedení DNS, a dodavatelé proto musí mít neustále k dispozici informace, dle kterých budou schopni žádosti o účast podat.

Co se týče průběhu lhůty pro podání žádostí o účast, ten se pak již od klasického užšího řízení nijak neodlišuje, přičemž zadavatel je v průběhu této lhůty oprávněn nebo na žádost dodavatele povinen zadávací dokumentaci na zavedení DNS vysvětlovat, doplňovat nebo ji měnit a dodavatelé jsou oprávněni podávat do konce stanovené lhůty žádosti o účast¹⁸⁸.

Žádosti o účast se ve smyslu Zákonné definice rozumí údaje nebo doklady prokazující kvalifikaci dodavatele, které dodavatel podal písemně zadavateli na základě zadávací dokumentace.¹⁸⁹ Prostřednictvím žádosti o účast dodavatel vyjadřuje svůj zájem být v DNS zařazen a prokazuje splnění kritérií pro zařazení do DNS. Okamžikem podání žádosti o účast se dodavatel stává účastníkem zadávacího řízení na zavedení DNS.¹⁹⁰

---

¹⁸⁵ HERMAN, Pavel, FIDLER, Vlastimil. *Komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek*. 2. akt. a dopl. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017, s. 368.

¹⁸⁶ § 96 odst. 1 ZZVZ.

¹⁸⁷ § 139 odst. 3 ZZVZ.

¹⁸⁸ § 139 odst. 6 ZZVZ.

¹⁸⁹ § 28 odst. 1 písm. d) ZZVZ.

¹⁹⁰ § 47 odst. 1 písm. b) ZZVZ.

7.3 Posouzení žádostí o účast

Po zpřístupnění žádostí o účast, které zadavatel obdržel ve lhůtě pro jejich podání, zadavatel posoudí jejich soulad se zadávacími podmínkami.¹⁹¹ Předmětem tohoto posouzení je, zda účastník zadávacího řízení prokázal splnění všech kritérií pro zařazení do DNS, které zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci na zavedení DNS.

S poukazem na přiměřený postup zadavatele podle Zákonných pravidel platných pro klasické užší řízení je zadavatel také oprávněn v rámci posouzení žádostí o účast využít všechny instituty použitelné pro klasické užší řízení, jako např. objasnění nebo doplnění v žádosti o účast předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů.¹⁹²

Účastníky zadávacího řízení, kteří v žádosti o účast neprokázali splnění všech kritérií pro zařazení do DNS, zadavatel vyloučí z účasti v zadávacím řízení na zavedení DNS.¹⁹³ Opět s odkazem na Zákonná pravidla pro klasické užší řízení zadavatel účastníkům zadávacího řízení odešle oznámení o jejich vyloučení¹⁹⁴, ve kterém zároveň uvede odůvodnění, které musí být zpracováno v souladu se zásadou transparentnosti.¹⁹⁵ I v DNS se pak vzhledem k systematickému Zákona užití Zákonná pravidla ochrany proti nesprávnému postupu zadavatele a vyloučení účastníci zadávacího řízení jsou oprávněni podat zadavateli proti jejich vyloučení ve lhůtě 15 kalendářních dnů od doručení oznámení o jejich vyloučení námitky.¹⁹⁶

Ostatní účastníky zadávacího řízení, kteří nebyli ze zadávacího řízení na zavedení DNS vyloučeni, je zadavatel povinen tzv. zařadit do DNS a bez zbytečného odkladu jim tuto skutečnost oznámit.¹⁹⁷ Zákonodárce zde záměrně užívá odlišnou terminologii oproti klasickým zadávacím řízením, neboť, jak již bylo uvedeno, při zavádění DNS nedochází k výběru dodavatele ani k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Dodavatelé zařazením nabývají oprávnění být informováni o veřejných zakázkách zadávaných v DNS a podávat na tyto veřejné zakázky nabídky.

---

¹⁹¹ § 139 odst. 6 ZZVZ.

¹⁹² § 46 ZZVZ.

¹⁹³ § 139 odst. 6 ZZVZ.

¹⁹⁴ SMITH, Susie. *Setting up a Dynamic Purchasing System* [online]. Local Government Lawyer, 2016 [cit. 2018-08-26].

¹⁹⁵ § 48 odst. 11 ZZVZ.

¹⁹⁶ § 242 odst. 2 ZZVZ.

¹⁹⁷ § 139 odst. 6 ZZVZ.

7.4 Zavedení DNS

Jakmile zadavatel posoudí všechny žádosti o účast, které mu byly ve lhůtě pro podání žádostí o účast doručeny, může dojít k zavedení DNS. Okamžikem zavedení DNS dochází k ukončení zadávacího řízení na zavedení DNS¹⁹⁸, přičemž tímto okamžikem započala druhá fáze DNS, ve které je již možné zadávat v DNS konkrétní veřejné zakázky.

DNS se považuje za zavedený v okamžiku, kdy všem účastníkům zadávacího řízení, kteří byli na základě posouzení žádostí o účast rozhodnutím zadavatele ze zadávacího řízení na zavedení DNS vyloučeni, uplyne lhůta pro podání námitek proti vyloučení, nejsou-li námítka podány.¹⁹⁹ Délka lhůty pro podání námitek proti vyloučení ze zadávacího řízení činí 15 kalendářních dnů ode dne doručení rozhodnutí o vyloučení stěžovateli.²⁰⁰ V případě, že dojde k podání námitek proti vyloučení ze zadávacího řízení, považuje se DNS za zavedený v okamžiku, kdy uplyne lhůta pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, není-li tento návrh podán.²⁰¹ Délka této lhůty činí 10 kalendářních dnů ode dne doručení rozhodnutí zadavatele, kterým byly námítka odmítnuty, stěžovateli, a 25 kalendářních dnů ode dne odeslání námitek stěžovatelem zadavatel, pokud zadavatel o těchto námitkách nerozhodl ve lhůtě podle § 245 odst. 1 ZZVZ, tj. 15 kalendářních dnů od doručení námitek zadavatel.²⁰² V případě, že dojde k podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, považuje se DNS za zavedený v okamžiku, kdy nabude právní moci rozhodnutí o zastavení správního řízení nebo zamítnutí návrhu.²⁰³ Všechny výše Zákonem upravené okamžiky zavedení DNS ve své podstatě předpokládají vyloučení alespoň jednoho z účastníků zadávacího řízení.

Zákon však výslovně neupravuje a problematickou otázkou zůstává, k jakému okamžiku má být DNS zaveden v případě, kdy všichni účastníci zadávacího řízení byli do DNS zařazeni, nebo kdy někteří byli pravomocně vyloučeni a stále zbývá některé účastníky zadávacího řízení do DNS zařadit. Nabízí se dva způsoby řešení, a to zavedení DNS k okamžiku, kdy zadavatel rozhodl o zařazení posledního z nezařazených účastníků zadávacího řízení a kdy své rozhodnutí o zařazení takovému účastníku doručil, nebo k okamžiku, kdy tento poslední účastník zadávacího řízení byl do DNS v elektronickém nástroji fakticky zařazen, tj. byl proveden příslušný elektronický úkon jeho zařazení. V rovině

---

¹⁹⁸ § 51 odst.1 ZZVZ.

¹⁹⁹ § 139 odst. 7 písm. a) ZZVZ.

²⁰⁰ § 242 odst. 2 ZZVZ.

²⁰¹ § 139 odst. 7 písm. b) ZZVZ.

²⁰² § 251 odst. 2 a 3 ZZVZ.

²⁰³ § 139 odst. 7 písm. c) ZZVZ.

teoretické si lze představit názory, že by se tak mělo stát k okamžiku odeslání oznámení o zařazení takovému účastníku zadávacího řízení. Dle mého názoru by však DNS měl být v takovém případě zaveden až k okamžiku provedení příslušného elektronického úkonu zařazení účastníka zadávacího řízení v daném elektronickém nástroji. Tento názor zakládám na analogickém postupu ke klasickému užšímu řízení, které rovněž není ukončeno v okamžiku doručení oznámení o výběru dodavatele vybranému dodavateli, ale až v okamžiku uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, což je cílem obecného užšího řízení a skutečností, na jejímž základě je možné začít předmět dané veřejné zakázky plnit, což je účelem klasického užšího řízení. Cílem zadávacího řízení na zavedení DNS je zavedení DNS a jeho účelem je zadávání veřejných zakázek jeho prostřednictvím, přičemž zadávat veřejné zakázky je v DNS možné, až jakmile dojde k učinění příslušného elektronického úkonu v elektronickém nástroji. S ohledem na výše uvedené uzavírám, že dle mého názoru je zadávací řízení na zavedení DNS v tomto případě ukončeno a DNS zaveden v okamžiku učinění příslušného elektronického úkonu zařazení posledního účastníka zadávacího řízení do DNS v elektronickém nástroji.

7.5 Povinnosti zadavatele po zavedení DNS

Jakmile je DNS zaveden vzniká zadavateli několik dalších povinností. V první řadě je zadavatel povinen do 30 kalendářních dnů od zavedení DNS odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení na zavedení DNS k uveřejnění způsobem podle § 212 ZZVZ.²⁰⁴ Další povinností zadavatele je do 30 pracovních dnů uveřejnit na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele podle § 217 ZZVZ, což v případě DNS vyvolává s ohledem na několik náležitostí této písemné zprávy zadavatele určité interpretační a aplikační problémy.

Zaprvé je to náležitost podle § 217 odst. 2 písm. m) ZZVZ, a to povinné uvedení odůvodnění, proč zadavatel nerozdělil nadlimitní veřejnou zakázku na části, není-li takové odůvodnění obsaženo již v zadávací dokumentaci. Problémem v tomto případě je, zda je toto ustanovení nutné analogicky aplikovat také na DNS v případě jeho nerozdělení do kategorií. V tomto ohledu si dovoluji odkázat na shora uvedený oddíl „Informace o rozdělení do kategorií“ této rigorózní práce, ve kterém již bylo podrobně pojednáno o tom, jak by dle mého názoru mělo být toto ustanovení interpretováno.

---

²⁰⁴ Viz § 139 odst. 8 ZZVZ.

Další takovou náležitostí je náležitost podle § 217 odst. 2 písm. e) ZZVZ, a to povinné uvedení „*označení dodavatelů, s nimiž byla uzavřena smlouva nebo rámcová dohoda, nebo dodavatelů, kteří byli zařazeni do dynamického nákupního systému, včetně odůvodnění jejich výběru.*“ První část tohoto ustanovení se vztahuje k uzavření smlouvy nebo rámcové dohody a v případě zadávacího řízení na zavedení DNS se tedy nepoužije. Jako problematickou však shledávám tu část ustanovení vztahující se k DNS, tj. povinné označení dodavatelů, kteří byli zařazeni do DNS, včetně odůvodnění jejich výběru. Dle mého názoru tato úprava není ze strany zákonodárce příliš vhodná, ba dokonce ji hodnotím jako rozpornou se zásadou rovného zacházení, zákazu diskriminace, smyslem a charakterem DNS a konečně jako protisoutěžní.

Co se týče povinnosti uvést odůvodnění výběru dodavatelů, tak je nutné říci, že v DNS k žádnému výběru dodavatelů ve smyslu Zákona nedochází, ale dochází pouze k posouzení žádostí o účast a zařazení dodavatelů do DNS. Na tyto dva pojmy nelze aplikovat princip analogie, neboť se jedná o dva zcela odlišné instituty a jakékoliv snahy o připuštění principu analogie v této věci by měly nedozírné důsledky na povinnosti zadavatele v jiných fázích zadávacího řízení na zavedení DNS.

Ještě problematičtější je však povinnost uvést označení dodavatelů, kteří byli do DNS zařazeni. Tato povinnost se totiž vztahuje pouze na ty dodavatele, kteří byli do DNS zařazeni v zadávacím řízení na zavedení DNS, neboť písemná zpráva zadavatele se vyhotovuje pouze v rámci zadávacího řízení. Označení dodavatelů, kteří jsou do DNS zařazeni v průběhu trvání DNS, zadavatel již nikde neuvádí, neboť v průběhu trvání DNS se již písemná zpráva zadavatele nevyhotovuje. Ze strany zadavatele tak dochází ve vztahu k dodavatelům zařazeným v průběhu zadávacího řízení na zavedení DNS a dodavatelům zařazeným v průběhu trvání DNS k porušení zadávacích zásad, a to zejm. rovného zacházení a transparentnosti. Zatímco dodavatelé zařazení do DNS v zadávacím řízení na zavedení DNS budou veřejnosti i ostatním dodavatelům známi, neboť jejich identifikační údaje budou uveřejněny na profilu zadavatele, tak dodavatelé zařazení v průběhu trvání DNS budou utajeni. Kromě toho, že tímto dle mého názoru dochází k porušení zadávacích zásad, dochází také k protisoutěžnímu postupu, neboť zveřejnění identifikačních údajů části zařazených dodavatelů může mít za následek vznik zakázaných dohod mezi dodavateli a může dojít k nekalosoutěžnímu jednání mezi dodavateli a ovlivnění hospodářské soutěže v DNS.

Osobně musím být v této věci vůči zákonodárci kritický, neboť úprava tohoto ustanovení je založena zcela na jeho vlastní iniciativě, kdy se snažil učinit ustanovení § 217 odst. 2 písm. e) ZZVZ z hlediska možných obecných cílů zadávacího řízení kompletní a k dodavatelům vybraným k uzavření smlouvy přidal také dodavatele zařazené do DNS.

Je nutné totiž poukázat na to, že Směrnice tuto povinnost ve vztahu k DNS neupravuje, neboť ta požaduje v písemné zprávě zadavatele uvést pouze „*jméno úspěšného uchazeče a důvody, proč byla jeho nabídka vybrána*“²⁰⁵, a vztahuje se tak na rozdíl od Zákona pouze na dodavatele vybrané k uzavření smlouvy. *De lege ferenda* lze zákonodárci doporučit, aby tuto povinnost zadavatele odstranil a uvedl smysl a účel daného ustanovení do souladu se Směrnicí a charakterem DNS.

Dle mého názoru je však možné tuto Zákonnou povinnost dle § 217 odst. 2 písm. e) ZZVZ ze shora uvedených důvodů nesplnit a tuto náležitost v písemné zprávě zadavatele neuvádět, a to na základě § 218 odst. 3 ZZVZ, dle kterého zadavatel nemusí uveřejnit informaci podle Zákona, pokud by její uveřejnění mohlo ovlivnit hospodářskou soutěž. V této souvislosti poukazují na to, že zadavatel by v případě přezkumu jeho úkonu ze strany ÚOHS nebyl povinen prokazovat skutečné ovlivnění hospodářské soutěže, neboť předpokladem pro uvedený postup je pouze potenciální možnost ovlivnění hospodářské soutěže. Závěrem lze poukázat na rozsudek Krajského soudu v Brně, ve kterém tento soud konstatoval, že z dikce „mohl ovlivnit“ vyplývá, že se jedná o ohrožovací stav, a že zákonodárce spatřuje společenskou škodlivost již v tom, že může k něčemu Zákonem předvídanému dojít, nikoli nutně musí dojít, a že již pouhá existence takové možnosti je společensky škodlivá.²⁰⁶

7.6 Zrušení zadávacího řízení na zavedení DNS

Co se týče zrušení zadávacího řízení za zavedení DNS, tak Zákon neobsahuje ve vztahu k DNS žádnou speciální právní úpravu a platí, že stejně jako u klasických zadávacích řízení je možné i zadávací řízení na zavedení DNS zrušit. Zadávací řízení je však možné zrušit pouze na základě důvodů stanovených Zákonem, přičemž Zákon upravuje několik fakultativních důvodů a jeden obligatorní důvod.²⁰⁷

Právě tento obligatorní důvod, podle kterého je zadavatel povinen zrušit zadávací řízení, pokud po uplynutí lhůty pro podání žádostí o účast v zadávacím řízení není žádný účastník zadávacího řízení²⁰⁸, vyvolává s ohledem na charakter DNS interpretační a aplikační problémy. Otázkou totiž je, zda je nutné takto obligatorně postupovat i v případě DNS a zadávací řízení na zavedení DNS povinně zrušit, pokud po lhůtě pro podání žádostí o účast

---

²⁰⁵ Čl. 84 odst. 1 písm. d) Směrnice.

²⁰⁶ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26.09.2012, sp. zn. 31 Af 23/2012.

²⁰⁷ § 127 odst. 1 ZZVZ.

²⁰⁸ § 127 odst. 1 ZZVZ.

není v zadávacím řízení na zavedení DNS žádný účastník zadávacího řízení, tj. ať už nebyla podána žádná žádost o účast nebo byli všichni účastníci zadávacího řízení vyloučeni, nebo je možné DNS zavést i bez jediného zařazeného dodavatele.

Budeme-li vycházet striktně pouze z jazykového znění Zákona, je bohužel nutné mít za to, že zadavatel je povinen v takovém případě zadávací řízení na zavedení DNS zrušit. Osobně však tuto Zákonnou úpravu nepovažuji za správnou, neboť nijak nezohledňuje specifický charakter zadávacího řízení na zavedení DNS. Dle mého názoru by mělo být i v takovém případě, tj. bez existence jakéhokoliv účastníka zadávacího řízení, umožněno DNS zavést. V tomto ohledu lze opět upozornit, že se jedná o právní úpravu, která nemá svůj základ ve Směrnici, ale je založena zcela na vlastní iniciativě zákonodárce, který dle mého názoru při jejím zakotvení nezohlednil specifický charakter DNS.

V první řadě je nutné poukázat na to, že cílem zadávacího řízení na zavedení DNS není uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, k čemuž by byl alespoň jeden účastník zadávacího řízení nutný, ale cílem je zavést DNS, tj. pouze ho vytvořit, což by dle mého názoru mělo být umožněno i bez zařazení jakéhokoliv dodavatele do DNS. V druhé řadě je nutné vzít v potaz to, že umožněním zavést DNS i bez jediného zařazeného dodavatele, nedochází k jakémukoliv narušení smyslu a účelu DNS, neboť dodavatele lze do DNS zařadit také po zavedení DNS a faktický okruh dodavatelů zařazených v DNS tak může být vytvořen teprve po jeho zavedení.

De lege ferenda lze s ohledem na výše uvedené zákonodárci doporučit povinnost zrušit zadávací řízení podle § 127 odst. 1 ZZVZ upravit tak, aby se nevztahovala na zadávací řízení na zavedení DNS, čím by došlo k zohlednění specifického charakteru DNS.

8 Změna zadávací dokumentace po zavedení DNS

Předmětem této kapitoly je pojednání o tom, zda je zadavatel oprávněn po zavedení DNS změnit zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci na zavedení DNS. Zadávací dokumentace na zavedení DNS obsahuje zadávací podmínky v rozsahu již v této rigorózní práci uvedeném, a to zejm. kritéria pro zařazení dodavatelů do DNS. Tyto zadávací podmínky jsou v zadávací dokumentaci na zavedení DNS obsaženy již od jejího uveřejnění na profilu zadavatele na počátku zadávacího řízení na zavedení DNS. Tyto zadávací podmínky jsou platné nejen pro dodavatele, kteří podávají žádost o účast v zadávacím řízení na zavedení DNS, ale také pro dodavatele, kteří tuto žádost podávají po zavedení DNS a po celou dobu jeho trvání. Vzhledem ke skutečnosti, že DNS může být zaveden na dobu trvání několika let, lze mít za to, že v průběhu této doby může vyvstat potřeba zadávací podmínky změnit. Taková potřeba může být založena na objektivních důvodech, které jsou nezávislé na vůli zadavatele, a to např. novelizace právních předpisů, nebo na subjektivních důvodech, a to např. potřeba upravit kritéria pro zařazení dodavatelů do DNS.

Na jedné straně stojí zásada rovného zacházení a zákazu diskriminace, které je zadavatel povinen podle § 6 odst. 2 ZZVZ dodržovat výslovně ve vztahu k dodavatelům a které na první pohled svědčí ve prospěch toho, že zadavatel není oprávněn zadávací dokumentaci na zavedení DNS po zavedení DNS změnit, neboť by tím mohlo dojít k porušení těchto zadávacích zásad. Toto podporuje rovněž skutečnost, že zadavatel je podle § 99 ZZVZ oprávněn zadávací dokumentaci změnit pouze do konce lhůty pro podání žádosti o účast, předběžných nabídek, či nabídek, přičemž zadávací řízení na zavedení DNS již bylo ukončeno.

Na druhé straně pak stojí specifický charakter DNS a potřeba zadavatele, nehledě na to, zda je založena na objektivních nebo subjektivních důvodech, zadávací dokumentaci na zavedení DNS změnit, neboť v opačném případě např. hrozí, že DNS nebude dále naplňovat účel, pro který byl zaveden.

Osobně jsem toho názoru, že by se v této věci měl zohlednit specifický charakter DNS a změna zadávací dokumentace po zavedení DNS by měla být přípustná, nicméně by toto mělo být prováděno v souladu se zásadou přiměřenosti. V první řadě lze poukázat na určitou analogii s možností zadavatele zadávací dokumentaci na zavedení DNS vysvětlit podle § 98 ZZVZ, a to ať už na základě žádosti dodavatele, nebo vlastní iniciativy zadavatele. Pokud by možnost změnit zadávací dokumentaci na zavedení DNS nebyla přípustná, je otázkou, zda má být přípustná také možnost zadávací dokumentaci na zavedení DNS

vysvětlit. Při vysvětlení zadávací dokumentace sice nedochází k její změně, ale zadavatel jeho prostřednictvím vysvětluje nejasnosti ohledně interpretace zadávací dokumentace, které mohou na straně dodavatelů vzejít.²⁰⁹ Jak již bylo uvedeno, dodavatelé jsou oprávněni podat žádost o účast i po zavedení DNS, tj. po ukončení zadávacího řízení na jeho zavedení, přičemž se může stát, že těmto dodavatelům vznikne potřeba, nechat si od zadavatele nejasnosti v zadávací dokumentaci na zavedení DNS vysvětlit. Zadavatel by dle mého názoru neměl žádosti o vysvětlení takových dodavatelů ignorovat, ale měl by na ně reagovat a případné nejasnosti dodavatelům vysvětlit, stejně jako by tak činil v zadávacím řízení na zavedení DNS. V opačném případě by zadavatel dle mého názoru porušil zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace a jednal by protisoutěžně, neboť by tímto nepřímou bránil možnému rozšíření okruhu dodavatelů zařazených v DNS a následnému možnému přijetí ekonomicky výhodnějších nabídek na veřejné zakázky zadávané v DNS. A právě s ohledem na připuštění možnosti vysvětlit zadávací dokumentaci na zavedení DNS, lze dle mého názoru připustit také možnost její změny.

Ve vztahu k tomuto je pak dále nutné poukázat na § 139 odst. 9 ZZVZ, ve kterém je možnost změny zadávací dokumentace na zavedení DNS po zavedení DNS připuštěna, a to v případě, kdy má dojít ke změně doby trvání DNS nebo k ukončení doby trvání DNS. V těchto výslovně uvedených případech je zadavatel oprávněn zadávací dokumentaci na zavedení DNS změnit i po zavedení DNS.

Dále je možné při řešení tohoto problému vycházet z přechodného ustanovení podle § 273 odst. 5 ZZVZ, podle kterého platí, že DNS zavedený podle ZVZ se má ode dne nabytí účinnosti Zákona považovat za DNS zavedený podle Zákona. Po nabytí účinnosti Zákona tak zadavatelé nebyli povinni zavedené DNS ukončovat, ale byli oprávněni v zadávání veřejných zakázek jejich prostřednictvím nadále pokračovat. Zadavatelé však byli nuceni zadávací podmínky v takto zavedeném DNS změnit, tj. uvést je do souladu se Zákonem, neboť v opačném případě by dodavatelé v žádosti o účast např. prokazovali splnění kritérií pro zařazení, která byla stanovena podle už neúčinné právní úpravy. V praxi k tomuto hromadně docházelo a zadavatelé, kteří měli zájem v DNS zavedených podle ZVZ nadále zadávat veřejné zakázky, v období kolem 1. října 2016 hromadně měnili, resp. novelizovali, zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci na zavedení DNS. Toto nicméně svědčí o skutečnosti, že sám Zákon změnu zadávací dokumentace na zavedení DNS připouští, ačkoliv se v tomto případě jedná o objektivní důvody. Dle mého názoru by však

---

²⁰⁹ § 99 ZZVZ.

měla být připuštěna i změna zadávací dokumentace na zavedení DNS na základě subjektivních důvodů, neboť dopady takové změny na DNS a na dodavatele mající zájem o účast v DNS jsou zcela stejné jako u změn provedených na základě objektivních důvodů.

V této souvislosti je nicméně nutné vzít v potaz také to, že jakákoliv změna zadávací dokumentace provedená po zavedení DNS může mít dopad na již v DNS zařazené dodavatele. Nejčastěji k tomuto může dojít např. v případech provedení změny kritérií pro zařazení dodavatelů do DNS. Pokud by zadavatel např. zmírnil kritéria pro zařazení, nemá taková změna na dodavatele již zařazené v DNS žádný dopad, neboť ti prokázali splnění kritérií pro zařazení v jejich původním přísnějším stanovení. V DNS by tak bez ohledu na provedené zmírnění kritérií pro zařazení byli zařazeni pouze kvalifikovaní dodavatelé. Opačná je ovšem situace, kdy by zadavatel kritéria pro zařazení zpřísnil, neboť dodavatelé podávající žádost o účast by po provedení takové změny prokazovali splnění přísnějších kritérií pro zařazení než dodavatelé zařazení do DNS před provedením takové změny kritérií pro zařazení. V konečném důsledku by tak z důvodu provedené změny kritérií pro zařazení byli v DNS zařazeni dodavatelé, kteří tato kritéria splňují a kteří tak jsou kvalifikovaní, a dodavatelé, kteří kvalifikovaní nejsou, neboť prokázali splnění pouze mírnějšího nastavení kritérií pro zařazení. Akceptace takové situace by znamenala porušení zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace a připustila možnost ucházet se o veřejné zakázky zadávané v DNS nekvalifikovaným dodavatelům. Dle mého názoru by v takovém případě bylo nutné ze strany zadavatele vyžadovat, aby tito již v DNS zařazení dodavatelé po zpřísnění kritérií pro zařazení prokázali, že i tato přísnější kritéria pro zařazení splňují.

Problematickou otázkou v této souvislosti je také případné prodloužení lhůty pro podání žádostí o účast. Zadavatel je v zadávacím řízení obecně povinen při změně zadávací dokumentace přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek, či nabídek a v případě změny takové povahy, která by mohla rozšířit okruh dodavatelů, tuto lhůtu prodloužit na celou její původní délku.²¹⁰ V případě zavedeného DNS však již žádná lhůta pro podání žádostí o účast neběží, a proto není možné žádnou takovou lhůtu prodloužit. Tato skutečnost dle mého názoru ovšem nemá v DNS žádné negativní důsledky ve vztahu k dodavatelům, neboť v DNS je po jeho zavedení možné podat žádost o účast po celou dobu jeho trvání²¹¹, a proto by jakékoliv prodloužení lhůty pro podání žádostí o účast v DNS nemělo žádný význam.

---

²¹⁰ § 98 a § 99 ZZVZ.

²¹¹ § 140 odst. 1 ZZVZ.

Bez ohledu na výše uvedené by však problematickou situací mohlo být, pokud by při změně zadávací dokumentace na zavedení DNS současně běžela lhůta pro podání nabídek na konkrétní veřejnou zakázku zadávanou v DNS. U dodavatelů již zařazených v DNS, kteří doposud neprokázali splnění změněných kritérií pro zařazení, by v takovém případě nebylo zřejmé, zda jsou k plnění veřejné zakázky kvalifikovaní. S ohledem na to lze zadavateli doporučit, aby v situaci, kdy mění kritéria pro zařazení, nezahajoval v DNS žádné zadávání veřejné zakázky. Pokud však zadavatel již takové zadávání zahájil, doporučuji změnu kritérií pro zařazení provést až po ukončení zadávání veřejné zakázky. V opačném případě by zadavatel byl dle mého názoru povinen prodloužit lhůtu pro podání nabídek tak, aby se o veřejnou zakázku mohli ucházet jen kvalifikovaní dodavatelé, což znamená jednak předložení dokladů prokazujících splnění kritérií pro zařazení ze strany dodavatelů a jejich posouzení ze strany zadavatele.

V praxi jsem se již setkal s názory, že shora uvedeným postupem lze změnit, např. rozšířit, také předmět veřejných zakázek, které mají být v DNS zadávány. Osobně s tímto názorem nesouhlasím, považuji ho za velmi rizikový a poukazuji na výše uvedené, že možná změna zadávací dokumentace na zavedení DNS by měla být vykládána v souladu se zásadou přiměřenosti. Připuštění této možnosti by *de facto* znamenalo, že zadavatel by byl oprávněn předmět veřejných zakázek v průběhu trvání DNS přizpůsobovat jakýmkoliv svým potřebám, tzn. měnit předmět podle toho, co zrovna potřebuje pořídit, a v konečném důsledku by tak zadavatel mohl v jednom DNS zadávat i takový předmět plnění, který v době zahájení zadávacího řízení na zavedení DNS ani nepředpokládal.

9 Fungování zavedeného DNS

Okamžikem zavedení DNS dochází k ukončení zadávacího řízení na zavedení DNS a ukončení shora vymezené tzv. první fáze a zároveň k zahájení tzv. druhé fáze. V této druhé fázi je DNS již plně připraven k používání a zadavatel je oprávněn v něm prostřednictvím zvláštního postupu zadávání upraveném v § 141 ZZVZ zadávat konkrétní veřejné zakázky. Kromě vzniku tohoto oprávnění zadavatel nicméně nabývá řadu dalších oprávnění a povinností, které se vztahují k provozu DNS z hlediska kontroly kvalifikace anebo rozšiřování okruhu v DNS zařazených dodavatelů. Předmětem této kapitoly rigorózní práce je poukázat na tyto povinnosti a oprávnění, které jsou v Zákoně vymezeny převážně v ustanovení § 141 ZZVZ, a na jejich problematické aspekty a poskytnout možná řešení.

9.1 Podávání žádostí o účast po zavedení DNS

Jak již bylo v této rigorózní práci v rámci definice DNS uvedeno, DNS je definován jako systém otevřený.²¹² Na základě toho platí, že dodavatelé jsou oprávněni podávat žádosti o účast do DNS nejenom v zadávacím řízení na zavedení DNS, ale rovněž také kdykoliv po jeho zavedení, a to až do ukončení doby jeho trvání.²¹³ Zadavatel není oprávněn možnost podávat žádosti o účast do již zavedeného DNS jakkoli omezit nebo pozastavit, a to ani s ohledem na to, že v DNS právě probíhá zadávání konkrétní veřejné zakázky. Tento charakteristický znak naplňuje charakteristiku DNS, jakožto efektivního a flexibilního nástroje pro zadávání veřejných zakázek, a umožňuje rozšiřovat okruh dodavatelů zařazených v DNS, což podporuje hospodářskou soutěž mezi dodavateli a následně se může pozitivně odrážet v ekonomické výhodnosti nabídek podaných na jednotlivé veřejné zakázky zadávané v DNS. Tento charakteristický znak DNS není zakotven pouze v obecné definici DNS podle § 138 odst. 1 ZZVZ, ale také v § 140 odst. 1 ZZVZ ve výslovné povinnosti zadavatele umožnit po celou dobu trvání DNS každému dodavateli podat žádost o účast.

Jakmile je taková žádost o účast zadavateli doručena, je zadavatel povinen ji do 10 pracovních dnů ode dne doručení posoudit.²¹⁴ Stanovená lhůta pro posouzení se může jevit jako poměrně krátká, jedná se nicméně opět o projev charakteristických znaků DNS, jakožto dynamického, efektivního a flexibilního nástroje pro zadávání veřejných zakázek.

---

²¹² § 138 odst. 1 ZZVZ.

²¹³ § 140 odst. 1 ZZVZ.

²¹⁴ § 140 odst. 1 ZZVZ.

Dalším důvodem takto stanovené lhůty je zcela jistě snaha přimět zadavatele podanou žádost o účast posoudit co nejdříve, s čímž je spojená určitá ochrana zájmů dodavatele, který žádá o účast v DNS.

Zákon v tomto ohledu vytváří určitou dvojkolejnost posuzování žádostí o účast, neboť zatímco v zadávacím řízení na zavedení DNS není stanovena žádná lhůta pro posouzení žádostí o účast, tak po zavedení DNS je lhůta stanovena.²¹⁵ Zřejmým důvodem této dvojkolejnosti je skutečnost, že v zadávacím řízení na zavedení DNS není potřeba žádost o účast urychleně posuzovat, neboť dodavatel, který podal žádost o účast, nehrozí v této fázi DNS žádné ohrožení jeho práv z pohledu jeho možné účasti při zadávání konkrétní veřejné zakázky, neboť dokud není DNS zaveden, není možné žádné veřejné zakázky v DNS zadávat. K opačné situaci ovšem dochází po zavedení DNS, kdy zadavatel již je oprávněn zadávat konkrétní veřejné zakázky, a je proto legitimní zájem na tom, aby podané žádosti o účast byly v této fázi DNS posouzeny co možná nejdříve, neboť dokud není dodavatel do DNS zařazen, není oprávněn podat nabídku na jakoukoliv veřejnou zakázku zadávanou v DNS.²¹⁶

Zákon zadavateli nicméně poskytuje možnost v odůvodněných případech uvedenou lhůtu pro posouzení žádostí o účast prodloužit až na 15 pracovních dnů.²¹⁷ Těmito odůvodněnými případy se dle důvodové zprávy k Zákonu myslí například potřeba verifikace údajů předložených dodavatelem v žádosti o účast.²¹⁸ Lze mít za to, že nejčastěji se bude jednat o potřebu zadavatele vyzvat dodavatele analogicky podle § 46 ZZVZ k objasnění nebo doplnění údajů či dokladů prokazujících splnění kritérií pro zařazení do DNS.

Co se týče samotného postupu posouzení žádosti o účast po zavedení DNS jedná se o postup zcela totožný s postupem posouzení žádosti o účast v zadávacím řízení na zavedení DNS, tj. zadavatel posoudí, zda dodavatel prokázal splnění kritérií pro zařazení do DNS, či nikoliv. Pakliže dodavatel prokáže splnění těchto kritérií je povinností zadavatele takového dodavatele do DNS zařadit. V opačném případě je zadavatel povinen zařazení takového dodavatele odmítnout.²¹⁹ Je nutné poukázat na to, že Zákon zde již nehovoří o vyloučení účastníka zadávacího řízení, jako tomu bylo v případě žádosti o účast podané v zadávacím řízení na zavedení DNS. Jedná se však dle mého názoru o čistě terminologickou záležitost, neboť zadávací řízení na zavedení DNS skončilo okamžikem zavedení DNS, a tak nelze

---

²¹⁵ DVORÁK a kol.: *Zákon o zadávání ...*, s. 805.

²¹⁶ Srov. § 141 odst. 1 ZZVZ.

²¹⁷ § 140 odst. 1 ZZVZ.

²¹⁸ Důvodová zpráva k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, s. 389. § 140 ZZVZ.

²¹⁹ § 140 odst. 2 ZZVZ.

hovořit o vzniku účastenství v zadávacím řízení a o vyloučení účastníka z účasti v zadávacím řízení, přičemž obdobně se k tomuto vyjadřuje rovněž komentářová literatura.²²⁰

O výsledku posouzení žádosti o účast je zadavatel povinen dodavatele informovat, a to odesláním oznámení o zařazení dodavatele do DNS nebo o odmítnutí jeho zařazení, a to nejpozději ve shora uvedené lhůtě pro posouzení žádosti o účast, tj. do 10, příp. 15 pracovních dnů.²²¹ Stanovená lhůta pro posouzení žádosti o účast tak není pouze lhůtou pro samotné posouzení, ale rovněž také lhůtou pro učinění rozhodnutí zadavatele o výsledku posouzení a oznámení takového výsledku příslušnému dodavateli.

V této souvislosti existuje nejasný názor, od kterého okamžiku vzniká dodavateli právo podávat nabídky na veřejné zakázky zadávané v DNS, tj. zda od okamžiku zařazení, nebo už od okamžiku doručení oznámení o zařazení takovému dodavateli. S. Smith k tomuto uvádí, že zadavatel by měl tyto pravidla upravit v zadávací dokumentaci na zavedení DNS.²²² Dle mého názoru toto není potřeba upravovat, neboť dodavatel je fakticky schopen podávat nabídky až od okamžiku jeho zařazení, tj. provedení příslušného úkonu v elektronickém nástroji, přičemž zadavatel je povinen vyzývat k podání nabídek v DNS zařazené dodavatele, což takový dodavatel po provedení daného úkonu v elektronickém nástroji je, a to nehlédě na to, zda mu bylo jeho zařazení oznámeno, či nikoliv.

V případě, že zadavatel odmítne dodavatele zařadit do DNS je povinen v oznámení o odmítnutí zařazení své rozhodnutí odůvodnit, a to na základě analogie k oznámení o vyloučení podle § 48 odst. 11 ZZVZ²²³ a zásady transparentnosti. Takový dodavatel je poté oprávněn podat proti takovému postupu zadavatele námitky v souladu s § 241 ZZVZ, a to v klasické lhůtě 15 kalendářních dnů od doručení oznámení o odmítnutí zařazení dodavatel.²²⁴

V rámci problematiky podávání žádostí o účast je vhodné poukázat rovněž na skutečnost, že žádost o účast je oprávněn podat dle znění *Zákona „každý dodavatel“*.²²⁵ Z uvedeného je tak zřejmé, že zákonodárce nijak neomezuje, který dodavatel je po zavedení DNS oprávněn podat žádost o účast. S ohledem na tuto skutečnost tak lze mít za to, že žádost účast může po zavedení DNS podat také dodavatel, který byl vyloučen z účasti

---

²²⁰ HERMAN a kol.: *Komentář k zákonu ...*, s. 370–371.

²²¹ § 140 odst. 2 ZZVZ.

²²² SMITH, Susie. *Setting up a Dynamic Purchasing System* [online]. Local Government Lawyer, 2016 [cit. 2018-08-26].

²²³ WEIGEL, Jan. Dynamický nákupní systém podle nové právní úpravy. *Veřejné zakázky v praxi*, 2016, č. 3, s. 34.

²²⁴ § 242 odst. 2 ZZVZ.

²²⁵ § 140 odst. 1 ZZVZ.

v zadávacím řízení na zavedení DNS, ale také dodavatel, jehož zařazení bylo odmítnuto v již zavedeném DNS. Těmto dodavatelům, kteří v předchozí žádosti o účast neprokázali splnění kritérií pro zařazení do DNS, se tak nabízí nová možnost být do DNS zařazeni.

Případné argumenty, že Zákon v § 107 odst. 3 upravuje oprávnění dodavatele podat v zadávacím řízení jen jednu nabídku, je nutno odmítnout, neboť v první řadě zadávací řízení již bylo ukončeno zavedením DNS a po zavedení DNS již žádné zadávací řízení neprobíhá a v druhé řadě se v předmětném ustanovení hovoří pouze o nabídce a nikoli o žádosti o účast, přičemž v tomto ohledu je z důvodu zcela rozdílné zákonné definice obou institutů analogie vyloučena.²²⁶

Oprávnění dodavatelů podat, v případě jejich vyloučení ze zadávacího řízení na zavedení DNS nebo v případě odmítnutí jejich zařazení do DNS v již zavedeném DNS, novou žádost o účast lze označit jednoznačně za správné. Je potřeba si uvědomit, že cílem žádosti o účast není nabídka konkrétního plnění na veřejnou zakázku, které by mohlo být označeno jako variantní, ale pouze zařazení dodavatele do DNS. Pokud by dodavatelé takové oprávnění neměli, DNS by nemohl naplnit své definiční znaky, zejm. otevřenost. Podstatou DNS je vytvořit v DNS co nejširší okruh kvalifikovaných dodavatelů, kteří se následně budou moci ucházet o zadavatelem zadávané veřejné zakázky. Čím bude tento okruh širší, tím větší bude hospodářská soutěž mezi těmito dodavateli, což se následně projeví také v ekonomické výhodnosti jimi podávaných nabídek. Je potřeba vzít v potaz také to, že DNS je zaváděn na dlouhou dobu trvání, přičemž v průběhu takové doby trvání mohou původně nezařazení dodavatelé např. zvýšit svou kvalifikaci a zadavatelem stanovená kritéria pro zařazení již splnit. Nepřipuštěním možnosti jejich zařazení by se zadavatel připravil o další kvalifikované dodavatele, větší hospodářskou soutěž a ekonomicky výhodnější nabídky podávané na veřejné zakázky zadávané v DNS.

Tento názor je ostatně zastáván také zahraniční odbornou veřejností, která výslovně připouští podání nové žádosti při jakékoliv neúspěšnosti původně podané žádosti o účast, neboť je potřeba zohlednit již zmíněnou skutečnost, že DNS je zaváděn na dlouhou dobu trvání a původně neúspěšní dodavatelé mohou např. v rámci technické kvalifikace nabývat nových zkušeností, na základě kterých, by již mohli být se svou žádostí o účast úspěšní a do DNS zařazeni.²²⁷

---

²²⁶ Srov. rozhodnutí ÚOHS ze dne 24.05.2016, č. j. ÚOHS-R60/2015/VZ-22113/2016/321/MMI/IPs.

²²⁷ CROWN COMMERCIAL SERVICE. *Dynamic purchasing systems* [online]. Service.gov.uk [cit. 2018-08-29].

9.2 Podání žádosti o účast po uplynutí lhůty pro podání žádostí o účast

Ke shora uvedenému považuji za vhodné dále poukázat na problematickou situaci vztahující se k otevřenosti DNS, ke které v praxi často dochází a u níž není zcela jednoznačné, jak ji v souladu se Zákonem řešit. Touto situací je, když dodavatel podá žádost o účast po uplynutí lhůty pro podání žádostí o účast ale před zavedením DNS.

Zákon dodavatelům umožňuje podávat žádosti o účast v DNS pouze ve dvou časově přesně ohraničených fázích. První fáze je spjata s realizací zadávacího řízení na zavedení DNS a začíná okamžikem zahájení zadávacího řízení na zavedení DNS, resp. prakticky spíše uveřejněním zadávací dokumentace na zavedení DNS na profilu zadavatele, neboť bez ní nejsou dodavatelé schopni žádost o účast zadavateli podat, a končí okamžikem uplynutí lhůty pro podání žádostí o účast.²²⁸ Druhá fáze je pak spjata již se zavedeným DNS a začíná okamžikem zavedení DNS, tj. ukončením zadávacího řízení na zavedení DNS, a končí skončením doby trvání DNS.²²⁹

Ve shora popsané situaci dodavatel nepodal žádost o účast v žádné z těchto dvou fází, ale v jakési mezifázi, která začíná okamžikem uplynutí lhůty pro podání žádostí o účast a končí okamžikem zavedení DNS, tj. ve fázi, ve které zadavatel posuzuje žádosti o účast doručené ve lhůtě pro podání žádostí o účast v zadávacím řízení na zavedení DNS. Takové doručení žádosti o účast lze označit za nepřijatelné, neboť byla doručena v době, kdy to Zákon nepřipouští. Příčina vzniku takových situací ovšem není založena Zákonem, neboť ten jednoznačně upravuje, kdy je možné žádost o účast podat, ale je založena na straně provozovatelů elektronických nástrojů, neboť jejich dle mého názoru nesprávné nastavení umožňuje podat žádost o účast v době, kdy to dle Zákona není přípustné.

První a logické řešení této situace výslovně nabízí Zákon v § 28 odst. 2 ZZVZ, podle kterého se žádost o účast, která nebyla doručena ve lhůtě, považuje za nepodanou a zadavatel k ní nemá v průběhu zadávacího řízení přihlížet. Problematickým aspektem tohoto způsobu řešení je to, že taková žádost o účast bude v DNS již navždy figurovat jako zadavatelem neposouzená s označením konkrétního dodavatele a zadavateli bude elektronickým nástrojem, opět z důvodu jeho nesmyslného nastavení, každodenně po celou dobu trvání DNS připomínáno, že takovou žádost o účast je povinen posoudit.

Druhým řešením je zohlednit smysl a účel DNS a jeho specifický charakter, zejména co do jeho otevřenosti, a takovou žádost o účast posoudit. K tomuto by však dle mého názoru

---

²²⁸ § 139 odst. 6 ZZVZ.

²²⁹ § 140 odst. 1 ZZVZ.

mělo dojít až po zavedení DNS a nikoli ve shora uvedené mezifázi. V této mezifázi je zadavatel povinen posoudit pouze žádosti o účast doručené ve lhůtě pro jejich podání²³⁰, přičemž dodavatelé, kteří tyto žádosti o účast podali, jsou pak identifikováni např. v písemné zprávě zadavatele podle § 217 ZZVZ a v oznámení o ukončení zadávacího řízení odesílaném podle § 212 ZZVZ. Co se týče shora uvedené lhůty pro posouzení žádostí o účast, ta by se dle mého názoru musela z důvodu jejího shora popsaného účelu aplikovat i na tento případ, nicméně její běh by měl započít až okamžikem zavedení DNS. Zadavatel by pak takovou žádost o účast podanou do mezifáze byl povinen posoudit do 10, příp. 15 pracovních dnů od zavedení DNS. Ačkoliv může být argumentováno, že toto řešení není předvídáno Zákonem, dle mého názoru se jedná o řešení, které tuto situaci adekvátně řeší, nevytváří problémy spojené se shora uvedeným prvním způsobem řešení, zohledňuje smysl a účel DNS a jeho charakteristickou otevřenost. Tento postup dle mého názoru rovněž nemá žádný negativní dopad na ostatní dodavatele, neboť zde nedochází k podávání nabídek na veřejné zakázky zadávané v DNS, ale pouze k zařazení dodavatelů do DNS, a umožňuje rozšířit okruh dodavatelů zařazených v DNS, což posiluje hospodářskou soutěž.

Hlavní řešení této situace by však mělo vzejít od provozovatelů elektronických nástrojů, kteří by měli změnit nastavení těchto elektronických nástrojů tak, aby odpovídalo pravidlům DNS stanoveným Zákonem, tj. aby ve shora uvedené mezifázi dodavatelům nebylo umožněno podávat žádosti o účast do DNS. Řešení této situace by mohlo vzejít také od Ministerstva pro místní rozvoj, které by *de lege ferenda* mohlo v příslušné vyhlášce, jež upravuje podmínky elektronických nástrojů²³¹, v této záležitosti lépe zohlednit specifický charakter DNS a podmínky elektronických nástrojů upravit způsobem uvedeným v předchozí větě.

9.3 Ověřování kvalifikace zařazených dodavatelů

Vzhledem ke skutečnosti, že DNS bývá často zaváděn na dlouhou dobu trvání, např. několik let, mohou zadavatelé v průběhu takové doby trvání vzniknout pochybnosti o tom, zda v DNS zařazený dodavatel stále splňuje kvalifikaci, kterou zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci na zavedení DNS a jejíž splnění požadoval prokázat v žádosti o účast.

Pro odstranění těchto pochybností zakotvuje Zákon zadavatelé oprávnění, nikoliv povinnost, kdykoliv během doby trvání DNS požadovat po zařazeném dodavatelé,

---

²³⁰ § 139 odst. 6 ZZVZ.

²³¹ Vyhláška č. 260/2016 Sb. o stanovení podrobnějších podmínek týkajících se elektronických nástrojů, elektronických úkonů při zadávání veřejných zakázek a certifikátu shody.

aby předložil aktualizované jednotné evropské osvědčení pro veřejné zakázky podle § 87 ZZVZ.²³² Smyslem a účelem předložení tohoto jednotného evropského osvědčení pro veřejné zakázky je ověření, zda v DNS zařazený dodavatel stále splňuje kvalifikaci požadovanou zadavatelem.²³³

V Zákonné úpravě tohoto oprávnění zadavatele lze shledat určité zvláštnosti. V prvé řadě se jedná o to, že Zákon zadavateli neumožňuje požadovat předložení jakéhokoliv jiného dokladu, který je dostatečný pro ověření, zda dodavatel stále splňuje kvalifikaci, ale umožňuje požadovat pouze jednotné evropské osvědčení pro veřejné zakázky. Osobně tuto úpravu nepovažuji za příliš vhodnou, neboť neshledávám jediný důvod, proč by nemohl být jakýkoliv jiný doklad, kterým se v zadávacím řízení standardně splnění kvalifikace prokazuje, tomuto jednotnému evropskému osvědčení rovnocenný a dodavatelem předložen.

Další zvláštností je to, že Zákon výslovně stanovuje lhůtu, ve které je dodavatel povinen toto jednotné evropské osvědčení zadavateli předložit, a to ve lhůtě do 5 pracovních dnů ode dne doručení žádosti zadavatele.²³⁴

Je nutné poukázat na to, že délka většiny lhůt, které upravují vztahy mezi zadavateli a dodavateli, je Zákonem stanovena jako minimální nebo není upravena vůbec, přičemž stanovení konkrétní délky lhůt je ponecháno na vůli zadavatele, která je limitována jeho povinností dodržet zásadu přiměřenosti. Je tak zvláštní, že v tomto případě, kdy zadavatel využije svého oprávnění požadovat předložení jednotného evropského osvědčení, zákonodárce vyžaduje, aby toto bylo ze strany dodavatele předloženo v kogentně stanovené lhůtě. Osobně nespátřuji jediný důvod, proč by délka této lhůty měla být Zákonem upravena. Ponechání stanovení délky této lhůty na vůli zadavatele dle mého názoru nemá jakýkoliv negativní dopad na dodržení zadávacích zásad nebo oprávněných zájmů ostatních dodavatelů. Je potřeba připomenout, že se jedná o oprávnění zadavatele takové žádosti využít, nikoliv o jeho povinnost. Jde tak o situaci zcela srovnatelnou s oprávněním zadavatele vyzvat dodavatele k objasnění nebo doplnění údajů či dokladů podle § 46 ZZVZ, nicméně s tím rozdílem, že zde Zákon žádnou lhůtu pro předložení zadavatelem požadovaného nestanovuje. Současné také délka této lhůty je dle mého názoru s ohledem na dále popsané důsledky jejího nedodržení poměrně krátká. Zákon u této lhůty navíc dle mého názoru neumožňuje prominutí jejího zmeškání nebo její prodloužení, jako tak výslovně činí v § 46 ZZVZ.

---

²³² § 140 odst. 3 ZZVZ.

²³³ SMITH, Susie. *Operating a Dynamic Purchasing System* [online]. Local Government Lawyer, 2016 [cit. 2018-08-26].

²³⁴ § 140 odst. 3 ZZVZ

Co se týče samotných sankčních důsledků, tak nepředloží-li dodavatel jednotné evropské osvědčení pro veřejné zakázky do 5 pracovních dnů ode dne doručení žádosti zadavatele, zadavatel nesmí takového dodavatele od okamžiku uplynutí této lhůty vyzývat k podávání nabídek na veřejné zakázky zadávané v DNS.²³⁵ Tento dodavatel tak není z DNS vyřazen, ale dochází pouze k pozastavení jeho možnosti ucházet se o veřejné zakázky zadávané v DNS. Jakmile dodavatel zadavateli požadované jednotné evropské osvědčení pro veřejné zakázky předloží, zadavatel je opět povinen takového dodavatele vyzývat k podávání nabídek na veřejné zakázky zadávané v DNS.²³⁶

9.4 Prokázání nezpůsobilosti

Ke shora uvedenému oprávnění zadavatele požadovat předložení jednotného evropského osvědčení pro veřejné zakázky se dále pojí oprávnění zadavatele kdykoliv po dobu trvání DNS prokázat u dodavatele zařazeného v DNS naplnění důvodů nezpůsobilosti podle § 48 odst. 5 ZZVZ.²³⁷ Bez tohoto výslovného odkazu by zadavatel v zavedeném DNS nebyl oprávněn tyto důvody nezpůsobilosti použít, neboť ty jsou dle systematiky Zákona použitelné pouze pro zadávací řízení. Předmětem této podkapitoly ovšem nebude rozbor důvodů nezpůsobilosti podle § 48 odst. 5 ZZVZ, neboť jejich případné použití v DNS není od klasického zadávacího řízení nikterak odlišné.

Stejně jako u zadávacího řízení i v DNS platí, že naplnění důvodů nezpůsobilosti podle § 48 odst. 5 ZZVZ je zadavatel pouze oprávněn prokázat, nikoliv však povinen. Odlišností od zadávacího řízení ovšem je, že zadavatel je oprávněn naplnění důvodů nezpůsobilosti prokázat kdykoliv po celou dobu trvání DNS, nikoliv tedy pouze v průběhu zadávacího řízení na zavedení DNS.

Co se týče sankčních následků prokázání důvodů nezpůsobilosti ve vztahu k dodavateli, tak zde platí stejné sankční následky uvedené shora v rámci nepředložení jednotného evropského osvědčení. V případě, že zadavatel u dodavatele zařazeného v DNS prokáže naplnění důvodů nezpůsobilosti podle § 48 odst. 5 ZZVZ, je zadavatel povinen takového dodavatele nevyzývat k podávání nabídek na veřejné zakázky zadávané v DNS.²³⁸ Ačkoliv Zákon toto výslovně neupravuje, tak dle mého názoru by zadavatel měl v souladu se zásadou transparentnosti příslušnému dodavateli zařazenému v DNS oznámit prokázání naplnění

---

²³⁵ § 140 odst. 4 ZZVZ.

²³⁶ § 140 odst. 3 ZZVZ.

²³⁷ § 140 odst. 3 ZZVZ.

²³⁸ § 140 odst. 4 ZZVZ.

důvodů jeho nezpůsobilosti, a to včetně uvedení konkrétních důvodů, dle kterých zadavatel k takovému rozhodnutí dospěl. V opačném případě by se totiž takový dodavatel vůbec nedozvěděl o dalším zadávání veřejných zakázek v DNS, a tedy ani o skutečnosti a důvodech, proč nebyl vyzýván k podávání nabídek na tyto veřejné zakázky. Má-li dodavatel zařazený v DNS zájem být zadavatelem opět vyzýván k podávání nabídek, je povinen se o to aktivně přičinit, a to prokázat zadavateli obnovení své způsobilosti podle § 76 ZZVZ, přičemž od okamžiku, kdy dodavatel zadavateli obnovení své způsobilosti prokáže, je zadavatel povinen dodavatele opět vyzývat k podávání nabídek na veřejné zakázky zadávané v DNS.²³⁹

9.5 Pravidla pro doklady a prokazování splnění kvalifikace v zavedeném DNS

Obecně ve vztahu k dokladům předkládaným dodavatelem v DNS, včetně dokladů prokazujících splnění kritérií pro zařazení do DNS, Zákon výslovně upravuje, že se po celou dobu trvání DNS přiměřeně použijí pravidla podle § 45 ZZVZ²⁴⁰, jež jsou dle systematiky Zákona primárně platná pro zadávací řízení. Jedná se zejména o pravidla upravující formu vyhotovení požadovaných dokladů, jejich případnou náhradu z důvodu nemožnosti jejich předložení, předkládání dokladů vydaných v jiných státech nebo cizojazyčných dokladů, nebo možnost náhrady předložení dokladů odkazem na informace uvedené v informačním systému veřejné správy.

Stejně tak je v Zákoně upraveno, že se po celou dobu trvání DNS přiměřeně použijí pravidla pro prokazování kvalifikace podle § 81 až § 88 ZZVZ²⁴¹, jež jsou dle systematiky Zákona rovněž primárně platná pro zadávací řízení a bez této výslovné úpravy by je nebylo v DNS možné použít.

---

²³⁹ § 140 odst. 4 ZZVZ.

²⁴⁰ § 140 odst. 3 ZZVZ.

²⁴¹ § 140 odst. 3 ZZVZ.

Závěr

DNS je Zákonem upravený zvláštní způsob zadávání veřejných zakázek, jehož používání v praxi není v České republice zatím příliš rozšířeno. DNS představuje jakýsi elektronický systém, nástroj nebo prostředek fungující prostřednictvím elektronického nástroje ve smyslu Zákona, jehož účelem je umožnit opakované, flexibilní a efektivní zadávání veřejných zakázek takového předmětu plnění, který je na trhu obecně a běžně dostupný, nikoliv tedy ojedinělý nebo přímo přizpůsobený určitým požadavkům konkrétního zadavatele.

Přestože byl DNS právně zakotven již v ZVZ, nebyla tato právní úprava dle mého názoru příliš úspěšná a DNS nebyl v praxi příliš využíván. Zadávání veřejných zakázek prostřednictvím DNS bylo možné za účinnosti pravidel podle ZVZ označit za zdouhavé, neflexibilní a z hlediska administrativní náročnosti jeho procesu za nepříliš se odlišující od klasických zadávacích řízení. Je proto zcela logické, že zadavatelé o tento způsob zadávání veřejných zakázek neměli příliš zájem. Všech negativ právní úpravy DNS si byla vědoma rovněž Evropská komise, která právní úpravu DNS v nově přijaté Směrnici zcela upravila, což se následně prostřednictvím implementace Směrnice projevilo také v českém právním řádu v nově přijatém Zákoně. V současné době lze dle mého názoru považovat tehdejší interpretační a aplikační problémy právní úpravy DNS za překonané a lze očekávat zvýšený zájem o zadávání veřejných zakázek prostřednictvím DNS.

Přesto však současná právní úprava DNS podle Zákona vyvolává další interpretační a aplikační problémy a nelze tak ani aktuální právní úpravu DNS považovat za zcela vyhovující. O této skutečnosti svědčí rovněž to, že celé zavádění DNS i zadávání veřejných zakázek jeho prostřednictvím je upraveno pouze v pěti paragrafech Zákona a nedostatečnost právní úpravy DNS je ze strany zákonodárce řešena prostřednictvím neurčitého odkazu na přiměřené použití pravidel aplikovatelných pro klasické zadávací řízení, a to užší řízení. O tom, která pravidla upravující klasické užší řízení jsou pro DNS přiměřeně aplikovatelná, si je v aktuální době, kdy neexistuje relevantní rozhodovací praxe ani konkrétnější výklad poskytnutý zákonodárcem, povinen učinit právní úsudek sám zadavatel, který má zájem DNS zavést a zadávat jeho prostřednictvím veřejné zakázky. Vzhledem ke skutečnosti, že zadávání veřejných zakázek jako takové představuje vysoce formalizovaný proces, kde i formální pochybení může způsobit velmi negativní právní důsledky projevující se např. v postupu zadavatele v rozporu se Zákonem, považuji neurčitou právní úpravu DNS, ke které zákonodárce přistoupil, za nevhodnou a neúplnou a postup podle ní v některých ohledech za právně nejistý. Pro správné uchopení zadávacího řízení na zavedení DNS i celého

fungování DNS je nesmírně důležité být si vědom všech definičních znaků veřejné zakázky, resp. zadání veřejné zakázky, a charakteristiky klasického zadávacího řízení a jejich rozdílů oproti definičním znakům DNS a způsobu zadávání veřejných zakázek prostřednictvím DNS. Takové uvědomění poskytuje důležité vodítko ke zjištění, která Zákonná pravidla jsou při zavádění DNS a při zadávání veřejných zakázek prostřednictvím DNS aplikovatelná a která nikoliv. Při zavádění DNS nelze postupovat přímo pouze podle pravidel upravených v Zákoně, neboť úprava těchto pravidel není dle mého názoru dostatečná, ale je potřeba brát v potaz definiční znaky DNS, účel a cíl DNS a zásady zadávání veřejných zakázek upravené v § 6 ZZVZ, které zadavateli poskytují v procesu zavádění DNS důležité mantinely.

Cílem této rigorózní práce bylo poskytnout odborné veřejnosti, zadavatelům a případně i zákonodárci mnou dosavadně nabyté teoretické znalosti, praktické zkušenosti a názory vztahující se k DNS v rozsahu tématu této rigorózní práce. Cílem rovněž bylo také posoudit právní úpravu *de lege lata*, poukázat na její nedostatky nebo dle mého názoru nesprávné pojetí a *de lege ferenda* navrhnout její změny, které považuji za vhodné pro správné uchopení DNS v praxi. V neposlední řadě bylo mým cílem poskytnout zadavatelům určité vodítko a podporu při zavádění DNS a při řešení problémů, se kterými se jisto jistě při této činnosti potkají. S ohledem na vše v této rigorózní práci uvedené jsem přesvědčen, že se mi podařilo všechny cíle této rigorózní práce naplnit.

Rovněž bych chtěl poukázat na skutečnost, že téma DNS není v současné době v odborné literatuře dostatečně zpracováno, a to jak v rámci České republiky, tak i Evropské unie. Rovněž také doposud nejsou k dispozici relevantní rozhodnutí ÚOHS, soudů správního soudnictví nebo Soudního dvora Evropské unie, neboť problematika zavádění DNS nebyla před těmito orgány zatím nijak zvlášť podrobně řešena. S ohledem na tyto skutečnosti si dovoluji konstatovat, že tato rigorózní práce dle mého názoru poskytuje odborné veřejnosti a zadavatelům, kteří mají zájem DNS zavést a zadávat jeho prostřednictvím veřejné zakázky, určitý zdroj informací, které doposud nebyly ve vztahu k DNS publikovány a ze kterých lze v teoretické rovině pro další rozvoj zde poskytnutých informací nebo v praktické rovině při zavádění DNS vycházet.

Tato rigorózní práce se mj. z důvodu předepsaného omezení jejího rozsahu zaměřila pouze na zavádění DNS, což je však prvotním a nezbytným předpokladem pro samotné zadávání veřejných zakázek jeho prostřednictvím. V rámci další publikační činnosti ve vztahu k DNS tak vzniká adekvátní prostor na tuto rigorózní práci vhodně navázat se zaměřením na specifický proces zadávání konkrétních veřejných zakázek prostřednictvím DNS, který je rovněž neméně zajímavý a problematický, přičemž v rámci takového tématu by mohlo být

vhodně poukázáno také na pozitiva a negativa zadávání veřejných zakázek prostřednictvím DNS a jeho srovnání s jinými způsoby zadávání veřejných zakázek upravenými Zákonem.

Seznam zdrojů

Mezinárodní smlouvy a právní předpisy Evropské unie

- 1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 2195/2002 ze dne 5. listopadu 2002 o společném slovníku pro veřejné zakázky (CPV).
- 2) Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce.
- 3) Směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací.
- 4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek.
- 5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES.
- 6) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES.
- 7) Directive 2014/24/EU of the European Parliament and of the Council of 26 February 2014 on public procurement and repealing directive 2004/18/EC.
- 8) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES.
- 9) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí.
- 10) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek.
- 11) Dohoda o veřejných zakázkách GPA.
- 12) Smlouva o fungování Evropské unie.

Právní předpisy České republiky

- 1) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 2) Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.
- 3) Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.
- 4) Zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů.
- 5) Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

- 6) Zákon č. 249/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb.
- 7) Vyhláška č. 260/2016 Sb., o stanovení podrobnějších podmínek týkajících se elektronických nástrojů, elektronických úkonů při zadávání veřejných zakázek a certifikátu shody.

Důvodové zprávy k zákonům

- 1) POSLANECKÁ SNĚMOVNA, *Důvodová zpráva k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek* [online]. Poslanecká sněmovna [cit. 2018-08-26]. Sněmovní tisk 637, 444 s. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=122292>.

Judikatura a správní rozhodnutí

- 1) Nález Ústavního soudu ze dne 10.01.2001, sp. zn. Pl. ÚS 33/2000.
- 2) Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 05.06.2008, sp. zn. 1 Afs 20/2008.
- 3) Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.03.2009, sp. zn. 2 Afs 86/2008.
- 4) Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.01.2010, sp. zn. 2 Afs 64/2009.
- 5) Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.05.2010, sp. zn. 8 Afs 60/2009.
- 6) Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.01.2013, sp. zn. 5 Afs 43/2012.
- 7) Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 05.06.2007, sp. zn. 21 Cdo 612/2006.
- 8) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20.03.2008, sp. zn. 62 Ca 33/2007.
- 9) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11.08.2009, sp. zn. 62 Ca 30/2008.
- 10) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 02.02.2011, sp. zn. 62 Ca 25/2009.
- 11) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10.03.2011, sp. zn. 62 Ca 3/2009.
- 12) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 06.12.2011, sp. zn. 62 Af 54/2010.
- 13) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20.03.2012, sp. zn. 62 Af 58/2010.
- 14) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26.04.2012, sp. zn. 62 Af 61/2012.
- 15) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 02.08.2012, sp. zn. 62 Af 19/2011.
- 16) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26.09.2012, sp. zn. 31 Af 23/2012.
- 17) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18.04.2013, sp. zn. 62 Af 35/2012.
- 18) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15.10.2015, sp. zn. 30 Af 65/2013.
- 19) Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23.06.2008, č. j. S121/2008/VZ-12420/2008/510/Od.
- 20) Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12.2.2009, č. j. ÚOHS-R180/2008/VZ-1837/2009/310/ASc.
- 21) Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 08.04.2013, č. j. ÚOHS-S729/2012/VZ-6199/2013/513/PPo.
- 22) Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30.09.2013, č. j. ÚOHS-S243,246/2013/VZ-18727/2013/522/JCh.
- 23) Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17.01.2014, č. j. ÚOHS-S195/2013/VZ-1255/2014/511/KČe.
- 24) Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12.09.2014, č. j. ÚOHS-R406/2013/VZ-19255/2014/310/PMo.

- 25) Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23.12.2014, č. j. ÚOHS-R263/2013/VZ-27435/2014/320/BV1/PK1.
- 26) Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29.01.2015, č. j. ÚOHS-S849/2014/VZ-2955/2015/531/VČe.
- 27) Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 07.10.2015, č. j. ÚOHS-R468/2014-31998/2015/322/Edy.
- 28) Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12.04.2016, č. j. ÚOHS-S0092/2016/VZ-15519/2016/532/Mon.
- 29) Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 24.05.2016, č. j. ÚOHS-R60/2015/VZ-22113/2016/321/MMI/IPs.
- 30) Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 02.09.2016, č. j. ÚOHS-R0022/2016/VZ-36575/2016/321/Edo.
- 31) Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13.11.2017, č. j. ÚOHS-S0344/2017/VZ-33371/2017/532/PHn.
- 32) Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11.06.2018, č. j. ÚOHS-R0059/2018/VZ-17279/2018/321/Edy.

Literatura

- 1) ARROWSMITH, Sue. *The Law of Public and Utilities Procurement: Regulation in the EU and UK: Volume 2*. 3. Thomson Reuters, 2018, 1285 s.
- 2) DEL CARMEN, Rolando V. *Criminal procedure and evidence*. Gardena, Calif: Harcourt Brace Jovanovich Legal and Professional Publications, 1978, 161 s.
- 3) DVOŘÁK, David. *Smluvní vztahy ve veřejných zakázkách a jejich změny*. Praha: C.H. Beck, 2014, 264 s.
- 4) DVOŘÁK, David a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: komentář*. Praha: C.H. Beck, 2017, 1320 s.
- 5) GRAELLS, Albert Sánchez. *Public Procurement and the EU Competition Rules*. 2nd edition. Hart Publishing, 2015, 624 s.
- 6) HERMAN, Pavel, FIDLER, Vlastimil. *Komentář ke zákonu o zadávání veřejných zakázek*. 2. akt. a dopl. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017, 640 s.
- 7) JURČÍK, Radek. *Veřejné zakázky a koncese*. 2. dopl. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, 1032 s.
- 8) JURČÍK, Radek. *Zadávání veřejných zakázek a udělování koncesí v ČR a EU*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007, 572 s.
- 9) JURČÍK, Radek. *Zákon o veřejných zakázkách, komentář*. 4. vyd. Praha: C.H. Beck, 2015, 1252 s.
- 10) KRUTÁK, Tomáš, KRUTÁKOVÁ, Lenka, GERYCH, Jan. *Zákon o zadávání veřejných zakázek s komentářem k 1.10.2016*. Olomouc: ANAG, 2016, 944 s.
- 11) NETT, Alexander. *Plody z otráveného stromu*. Brno: Masarykova univerzita, 1997, 115 s.
- 12) OCHRANA, František. *Veřejné výdajové programy, veřejné projekty a zakázky: jejich tvorba, hodnocení a kontrola*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011, 220 s.
- 13) ØLYKKE, Grith S., SANCHEZ-GRAELLS, Albert. *Reformation or deformation of the EU public procurement rules*. Northampton, MA: Edward Elgar Publishing, 2016, 448 s.

- 14) PODEŠVA, Vilém a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Zákon o registru smluv: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2016, 1108 s.
- 15) POREMSKÁ, Michaela. *Elektronické zadávání veřejných zakázek*. 2013. Wolters Kluwer, 180 s.
- 16) RAUS, David, NERUDA, Robert. *Zákon o veřejných zakázkách: Komentář*. Praha: Linde, 2007, 896 s.
- 17) SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, s.r.o., 2012, 386 s.

Listinné odborné články

- 1) BUREŠOVÁ, Kateřina. Dynamický nákupní systém nové generace. *Právní rozhledy*, 2017, roč. 25, č. 6, 202-205 s.
- 2) POREMSKÁ, Michaela. Rámcové smlouvy versus dynamické nákupní systémy. *Právní fórum*, 2012, roč. 9, č. 1, 29 s.
- 3) WEIGEL, Jan. Dynamický nákupní systém podle nové právní úpravy. *Veřejné zakázky v praxi*, 2016, č. 3, 32-35 s.

Elektronické odborné články a příspěvky

- 1) ARROWSMITH, Sue. *EU Public procurement law: an introduction: Dynamic purchasing systems* [online]. Nottingham.ac.uk, 2010 [cit. 2018-08-28]. Dostupné na: <https://www.nottingham.ac.uk/pprg/documentsarchive/asialinkmaterials/eupublicprocurementlawintroduction.pdf>.
- 2) CROWN COMMERCIAL SERVICE. *Dynamic purchasing systems* [online]. Service.gov.uk [cit. 2018-08-29]. Dostupné na: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/560265/Guidance_on_Dynamic_Purchasing_System_-_Oct_16.pdf.
- 3) *Dynamic Purchasing System* [online]. Acquistinretepa.it [cit. 2018-08-28]. Dostupné na: https://www.acquistinretepa.it/opencms/opencms/menulivello_I/header/Inglese/TOOLS/Dynamic_Purchasing_System.html.
- 4) *Dynamic purchasing systems under reg. 34 public contracts regulations 2015* [online]. Howtocrackanut.com [cit. 2018-08-29]. Dostupné na: <http://www.howtocrackanut.com/blog/2015/04/dynamic-purchasing-systems-under-reg-34.html>.
- 5) *Dynamic Purchasing System (DPS)* [online]. Procurement Journey, 2016 [cit. 2018-08-26]. Dostupné na: <https://www.procurementjourney.scot/dynamic-purchasing-systems-dps>.
- 6) SMITH, Susie. *Dynamic Purchasing Systems – planning* [online]. Local Government Lawyer, 2016 [cit. 2018-08-26]. Dostupné na: http://www.localgovernmentlawyer.co.uk/index.php?option=com_content&view=article&id=27168%3Adynamic-purchasing-systems-planning&catid=53&Itemid=21.
- 7) SMITH, Susie. *Operating a Dynamic Purchasing System* [online]. Local Government Lawyer, 2016 [cit. 2018-08-26]. Dostupné na: http://www.localgovernmentlawyer.co.uk/index.php?option=com_content&view

[=article&id=27487%3Aoperating-a-dynamic-purchasing-system&catid=53%3Aprocurement-and-contracts-articles&Itemid=21.](#)

- 8) SMITH, Susie. *Setting up a Dynamic Purchasing System* [online]. Local Government Lawyer, 2016 [cit. 2018-08-26]. Dostupné na: http://www.localgovernmentlawyer.co.uk/index.php?option=com_content&view=article&id=27220%3Asetting-up-a-dynamic-purchasing-system&catid=53&Itemid=21.
- 9) TELLES, Pedro. *Public Contracts Regulations 2015 - Regulation 34: Regulation 34 - Dynamic purchasing systems* [online]. Telles.eu, 2015 [cit. 2018-08-29]. Dostupné na: <http://www.telles.eu/blog/2015/4/14/public-contracts-regulations-2015-regulation-34>.
- 10) TELLES, Pedro. *Regulation 34 – Dynamic purchasing systems: Commentary* [online]. Public Contracts Regulations Commentary, 2016 [cit. 2018-08-26]. Dostupné na: <http://pcr2015.uk/regulations/regulation-34-dynamic-purchasing-systems>.

Metodiky a stanoviska

- 1) EUROPEAN COMMISSION. *Commission staff working paper: Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on Public Procurement* [online]. Eur-lex.europa.eu, 2011 [cit. 2018-08-28]. Dostupné na: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52011SC1585&from=EN>.
- 2) MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu* [online]. Portal-vz.cz [cit. 2018-08-19]. Dostupné na: http://www.portal-vz.cz/getmedia/715439fe-0a1d-4afc-8083-a2f0db34dc9e/Komunikace-mezi-zadavatelem-a-dodavatelem_VZMR.pdf.
- 3) MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Metodický postup, zda se na veřejnou zakázku vztahuje GPA* [online]. Portal-vz.cz [cit. 2018-08-26]. Dostupné na: <http://www.portal-vz.cz/getmedia/3360c97c-30de-4242-9070-61a4c10c24a4/Stanovisko-ke-GPA-2>.
- 4) MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Užší řízení* [online]. Portal-vz.cz [cit. 2018-08-19]. Dostupné na: http://www.portal-vz.cz/getmedia/f01066de-d3f0-4de4-8341-58df5302cbad/Uzsi-rizeni-%c2%a7-58_fin_2.docx.
- 5) MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Výroční zpráva o stavu veřejných zakázek v České republice za rok 2016* [online]. Portal-vz.cz [cit. 2018-08-26]. Dostupné na: http://www.portal-vz.cz/getmedia/596b6316-9683-4f9e-8157-a42211f60404/III_Vyrocnizprava-o-stavu-verejnych-zakazek-v-Ceske-republice-za-rok-2016_final.pdf.
- 6) MINISTERSTVO VNITRA. *Metodický návod k aplikaci zákona o registru smluv* [online]. Mvcr.cz [cit. 2018-08-26]. Dostupné na: <http://www.mvcr.cz/soubor/metodicky-navod-k-aplikaci-zakona-o-registru-smluv-jez-slouzi-k-zakladni-orientaci-v-problematicke-a-prinasi-zakladni-odpovedi-na-casto-kladene-dotazy.aspx>.
- 7) MINISTERSTVO VNITRA. *Metodika zadávání v rámci DNS* [online]. Mvcr.cz, 2012 [cit. 2018-08-26]. Dostupné na: <http://www.mvcr.cz/soubor/kivs-metodika-k-dns-120726-pdf.aspx>.
- 8) VEDRAL, Josef, ODBOR VLÁDNÍ LEGISLATIVY ÚŘADU VLÁDY. *Metodická pomůcka pro přípravu návrhů právních předpisů (III. část)* [online]. Vlada.cz [cit. 2018-08-26]. Dostupné na: https://www.vlada.cz/assets/ppov/lrv/dokumenty/Metodicka_pomuckaIII.pdf.

Jiné elektronické zdroje

- 1) *Dictionary: off-the-shelf* [online]. Cambridge Dictionary, 2018 [cit. 2018-08-19]. Dostupné na: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/off-the-shelf>.
- 2) MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Seznam certifikovaných el. nástrojů dle zákona č. 134/2016 Sb.* [online]. Portal-vz.cz [cit. 2018-08-26]. Dostupné na: <http://www.portal-vz.cz/cs/Jak-na-zadavani-verejnych-zakazek/Elektronicke-zadavani-verejnych-zakazek/Seznam-certifikovanych-el-nastroju-dle-zakona-c-134-2016-Sb>.
- 3) VLÁDA. *Legislativní pravidla vlády* [online]. Vlada.cz, 1998 [cit. 2018-08-26]. Dostupné na: https://www.vlada.cz/assets/ppov/lrv/legislativni_pravidla_vlady.pdf.

Abstrakt

Tématem této rigorózní práce je zavedení dynamického nákupního systému, jakožto zvláštního způsobu zadávání veřejných zakázek. V této rigorózní práci je podrobně pojednáno o definičních znacích dynamického nákupního systému a jejich komparaci s definičními znaky veřejné zakázky a zadávacím řízením. Jádrem této rigorózní práce je pak rozbor náležitostí zadávací dokumentace na zavedení dynamického nákupního systému a specifík procesu zavádění dynamického nákupního systému. Rovněž je také pojednáno o možných změnách zadávací dokumentace na zavedení dynamického nákupního systému v průběhů doby jeho trvání a o fungování zavedeného dynamického nákupního systému. Cílem rigorózní práce je poskytnout odborné veřejnosti teoretické znalosti, praktické zkušenosti a názory autora na danou problematiku založené na jeho praxi a zadavatelům také určité vodítko a zdroj informací při zavádění dynamických nákupních systémů. Autor také hodnotí právní úpravu *de lege lata*, poukazuje na její nedostatky nebo dle jeho názoru na nesprávné pojetí a *de lege ferenda* navrhuje její změny, které považuje za vhodné.

Abstract

The topic of this thesis is an implementation of a dynamic purchasing system as a special method for awarding public procurement. The thesis deals in detail with definitional features of a dynamic purchasing system and compares them with definitional features of a public procurement and procurement procedure. The core of this thesis is an analysis of requirements for procurement documents for a dynamic purchasing system implementation and specifics of the process of dynamic purchasing system implementation. It also deals with possible changes of procurement documents for a dynamic purchasing system implementation during its existence and with its operation. The aim of this thesis is to provide professional public with theoretical knowledge, practical experience and opinions of the author on given issues, supported by his practice and to provide contracting authorities with certain guidelines and information source for implementation of dynamic purchasing systems. The author also evaluates *de lege lata* legislation, points to its deficiencies or in his view to an erroneous concept, and *de lege ferenda* proposes several changes which he considers appropriate.

Seznam klíčových slov

Veřejná zakázka

Dynamický nákupní systém

Užší řízení

Zadavatel

Zavedení dynamického nákupního systému

List of the key words

Public procurement

Dynamic purchasing system

Restricted procedure

Contracting authority

Establishment of a dynamic purchasing system